Psalterium. 16 siècle. Point de Bosnque.
1[illegible] f. dont 1[illegible] est coupée (peut-être incomplet d'une f. à la fin).
Belle exécution. 1[illegible] lettres initiales rouges ou bleues, 7 grandes en plusieurs couleurs, avec des riches bordures peintes. F 3; D, f 3[illegible]; D, f. [illegible]; D, f 80; D, f [illegible]; S, f 1[illegible]; H, f. 1[illegible]. Quelques petits raccommodages, mais généralement beau.
Dimensions: [illegible]×44 cm.

E
231

Psalter for daily service according to Rome Use, with hymnal at end
Belém, Portugal, XVI cent

THE FREE LIBRARY OF PHILADELPHIA
GEORGE S. PEPPER FUND.
CLASS P091 BOOK L735

LITURGICAL MANUSCRIPT

NUMBER XI.

A Psalterium of the sixteenth century without the music.

It consists of one hundred and eighty-nine folios, of which folio 160 has been cut out, and apparently one or more folios are wanting at the end.

The writing is beautiful, and there are seven large letters in many colors, with rich painted borders.

The large letters are : B(eatus) on folio 3, D(ominus) on folio 38 verso, of which the border is very choice; D(ixi) on folio 61 verso, D(ixit) on folio 80 verso, S(alvum) on folio 99, E(xultate) on folio 126, and C(antate) on folio 146. The rich borders add very much to the beauty of this book.

1. Psalterium. 16e siècle. Point de mosaïque.
[illegible] ff. dont 100 est coupée (peut-être incomplet d'une f. à la fin).
Belle exécution. 1[illegible] lettres initiales rouges ou bleues, 7 grandes en plusieurs couleurs, avec des riches bordures peintes. F. 3; B, f. 58; D, f. 61; D, f. 80; D, f. [illegible] B; f. 120; E, f. 140; C. Quelques petits raccommodages, mais généralement beau.
Dimensions: [illegible]x41 cm.

E
231

Psalter for daily service according to Rome Use, with hymnal at end

Belém, Portugal, XVI cent

In noie dni nri Jesu cristi. Amē. Ordo psalterij sm
morē et cōsuetudiē romane curie feliciter icipit.
Inuitatoria subscripta dnr sigula sigulis dnicis
dieb⁹ a scda dnica post epiphāz usq ad lxx. et a
kal' octobris usq ad aduentū dni. Inuit pmū.

Venite exultem⁹ dno. Jubilem⁹ deo salutari
nro. ps. Preocupem⁹. Inuitat.

Preocupem⁹ faciē dni. Et in psalmis iubile
mus ei. ps. Venite. Itē aliud.

Qm de⁹ magn⁹ dns. Et rex magn⁹ super oēs
deos. Itē aliud.

In manu tua dne. Oēs fines terre. Itē aliud.

Venite adorem⁹ dnz. Qui fecit nos. Itē aliud.

Dnz q fecit nos. Venite adorem⁹. Hoc ultimū
iuitatoriū si oportuerit repetat. Inuit.

Adorem⁹ dz. Qui fecit nos. Istd ultimū iuitat.
dr dnicis dieb⁹ qn fit de dnica a pēthecoste usq ad
kal' octobris. ps.

Venite exultem⁹ dno: iubilem⁹ deo salutari
nro. pocupem⁹ faciē ei⁹ in cōfessione, et
et in psalmis iubilem⁹ ei.

Qm de⁹ magn⁹ dns et rex magn⁹ super oēs deos:
qm nō repellet dns plebē suā qr i manu ei⁹ sūt oēs
fines terre, et altudiēs mōtiū ipse conspicit.

Qm ipsi⁹ est mare et ipse fecit illud: et aridā
fundauerūt man⁹ ei⁹: venite adorem⁹ et pro

cidamus ante deum: ploremus coram dno qui fecit nos: qr ipse est dns deus nr: nos aut ppls eius et oues pascue eius.

Hodie si vocem eius audieritis: nolite obdurare corda vra: sic in exacerbatione scdm diem temptationis in deserto: vbi temptauerunt me pres vri: pbauerunt et viderunt opera mea.

Quadraginta annis proximus fui generationi huic: et dixi semper hi errant corde: ipsi vero non cognouerunt vias meas: quibus iuraui in ira mea: si introibunt in requiem meam. Gloria patri et filio et spui scto. Sicut erat in pricipio &c.

Sequens hymnus dr dnicis diebus ad nocturnu a kalendas octobris usque ad aduentum dni: et ab octava epiphie usque ad primam dnicam quadragesime exclusiue. hymnus.

PRimo dierum omnium: quo mundus extat conditus: vel quo resurgens conditor nos morte victa liberat.

Pulsis procul torporibus: surgamus omnes ocius et noctem q

tamꝰ piũ: ſicut ꝓphetã nouimꝰ.
Noſtras preces vt audiat: ſu
amq; dextrã porrigat: ⁊ expi
atos ſordibꝰ: reddat polorũ
ſedibꝰ. Ut q̄q; ſacratiſſimo:
huiꝰ diei tẽpore: horis q̄etis
pſallimꝰ: donis beatis muneret.
Iã nũc paterna claritas: te
poſtulamꝰ affati: abſit libido
ſordidis: oīſq; actꝰ noxius.
Ne feda ſit vel lubrica: cõpa
go nr̃i corporis: ꝑ q̄ aui
ignibꝰ: ipſi crememur acrius.
Ob hoc redẽptor queſumꝰ:
vt probra nr̃a diluas: vite

Geo. S. Bowler Fund
3084

perēnis cōmoda: nobis beni
gne cōferas. Quo carnis ac
tu exules: effecti ipsi celibes:
vt prestolamur cernui: melos
canam⁹ glie. Pr̄a p̄r piissime:
patri cōpar vnice: cū spū pa
raclito: regnās p ōē sec̄z. Amē.
Sequēs hym⁹ dr̄ dñicis dieb⁹ post pēthecostē vsq
ad kalēdas
octobris. Nocte surgētes vigi
lemus oēs: sēper i psalmis me
ditemur atq vrib⁹ totis dño
canam⁹: dulciter hȳnos. Ut
pio regi pariter canētes: cū
suis sctīs mereamr aulā: igre
di celi simul ⁊ btām: ducere vi

ti. Prestet hoc nobis deitas
bta: patꝛ ac nati pariterq; sctī:
spūs cui⁹ reboat in ōni glīa
mūdo. Amē. In adueñtu. Añ. Veniet ecce
rex. Tpore paschali. añ. Allā. Alio tēpore. Añā.
B Seruite dño. ps dd'.
Eatus vir q̄ non
abijt in cōsilio im
pioꝝ. et in via pcc̄o
[illegible] et in cathedra pes
tilentie nō sedit. Sed in lege
dñi volūtas ei⁹: et in lege ei⁹
meditabit' die ac nocte. Et e
rit tāq̄ lignū qd̄ plātatū est
secus decursus aq̄ꝝ: qd̄ fruc

tū ſuū dabit in tēpore ſuo.
Et foliū ei⁹ nō defluet: ⁊ oīa
q̄cūq̄ faciet pſperabūt. Nō
ſic impij nō ſic: ſed tanquā
puluis quē pijcit vēt⁹ a facie
terre. Ideo nō reſurgēt impij
in iuditio: neq̄ pctores in cō
ſilio iuſtoꝝ. Qm̄ nouit dn̄s
viā iuſtoꝝ: ⁊ iter impioꝝ pibit.
Quare fr
et ppli meditati ſūt ina
nia. Aſtiterūt reges terre. et
pncipes cōuenerūt in vnū:
aduerſus dn̄m ⁊ aduerſ⁹ xp̄m
eiꝰ. Dirūpam⁹ vīcula eoꝝ:

et ꝓiciam⁹ a nobis iugū ipſoꝝ.
Qui habitat in celis irride
bit eos: et dñs ſuſanabit eos.
Tūc loqt̄ ad eos in ira ſua:
et in furore ſuo cōturbabit
eos. Ego aūt cōſtitut⁹ ſuȝ
rex ab eo ſuper ſyō mōtē ſc̄tȝ
ei⁹: p̄dicās preceptū ei⁹. Dñs
dixit ad me: fili⁹ me⁹ es tu
ego hodie genui te. Poſtula
a me et dabo tibi gētes here
ditatē tuā: et poſſeſſioēȝ tuaȝ
terminos terre. Reges eos
in virga ferrea: et tanq̄ vas fi
guli cōfriges eos. Et nūc re

ges inteligite: erudimini qui
iudicatis terram. Servite domino
in timore: et exultate ei cum
tremore. Apprehendite disci-
plinam. ne quando irascatur dominus:
et pereatis de via iusta. Cum
exarserit in brevi ira eius: beati
omnes qui confidunt in eo. ps.
Domine quid multiplicati sunt qui
tribulant me: multi insur-
gunt adversum me. Multi dicunt
anime mee: non est salus ipsi in deo
eius. Tu autem domine susceptor meus
es: gloria mea et exaltans caput
meum. Voce mea ad dominum cla

mavi: et exaudivit me de mon-
te scto suo. Ego dormivi et
soporatus sum: et exurrexi quia
dns suscepit me. Non timebo
milia populi circumdantis me: exur-
ge dne salvum me fac deus meus.
Quoniam tu percussisti omnes adver-
santes mihi sine causa: dentes
peccatorum contrivisti. Domini est salus:
et super populum tuum benedictio tua. ℟.
Dne ne in furore tuo argu-
as me: neque in ira tua co-
rripias me. Miserere mei dne
quoniam infirmus sum: sana me dne
quoniam conturbata sunt ossa mea

Et aīa mea turbata eſt valde:
ſed tu dn̄e vſquequo. Conuerte
dn̄e et eripe aīaz meā: ſaluū
me fac ꝓpter miſericordiā tuā.
Qm̄ nō eſt in morte q̄ memor
ſit tui: in inferno aūt q̄s cōfi
tebit᷑ tibi. Laboraui in gemi
tu meo. lauabo ꝑ ſingulas no
ctes lectū meū: lachrimis meis
ſtratū meū rigabo. Turbatꝰ
ē a furore oculꝰ meꝰ: inueteraui
inter oēs inimicos meos. Diſ
cedite a me oēs q̄ operamini ini
q̄tatē: qm̄ exaudiuit dn̄s vocē
fletꝰ mei. Exaudiuit dn̄s de

precatioēz meā: dñs oratioēz
meā ſuſcepit. Erubeſcāt ꝛ cō
turbēt᷑ vehemēter oēs inimici
mei: cōuertāt᷑ et erubeſcāt val
de velociter. In aduētu .℟. Veniet ecce rex
excelſus cū poteſtate magna ad ſaluādas gē
tes all'a. Añ. Cōfortate. Alio tpore. ℟. Seruite dño
in timore ꝛ exultate ei cū tremore. Añ. De⁹ iudex
Dñe de⁹ me⁹ in te iuſt⁹. ps.
ſperaui: ſaluū me fac ex
oib⁹ perſeqntib⁹ me ꝛ libera
me. Ne qñdo rapiat vt leo
aiaz meā: dū nō eſt q̄ redi
mat nec q̄ ſaluū faciat. Dñe
de⁹ me⁹ ſi feci iſtud: ſi eſt ini

q̄tas in maīb⁹ meis. Si red-
didi retribuētib⁹ mihi mala:
decidā merito ab inimicis
meis inanis. Persequat̄ inimi-
cus aīaȝ meā ⁊ cōprehēdat. ⁊
cōculcet ī terra vitā meā: et
glīā meā in puluerē deducat.
Exurge dñe in ira tua: ⁊ ex-
altare in finib⁹ inimicoꝝ meoꝝ.
Et exurge dñe de⁹ me⁹ ī pre-
cepto qd̄ mādasti: ⁊ sinagoga
ꝓploꝝ circūdabit te. Et ꝓpter
hāc ī altū regredere: dñs iudi-
cat ꝓplos. Iudica me dñe se-
cūdū iusticiā meā: ⁊ secūdū

innocẽtiã meã ſuper me. Cõ
ſumet' neq̃cia pctõꝝ ꝛ diriges
iuſtũ: ſcrutãs corda et renes
deꝰ. Iuſtũ adiutoriũ meuȝ a
dño: q̃ ſaluos facit rectos corde.
Deꝰ iudex iuſtꝰ fortis ꝛ paci
ens: nũq̃d iraſcit' p ſingl'os dies.
Niſi cõuerſi fueritis gladiuȝ
ſuũ vibrauit: arcũ ſuũ tetẽdit
ꝛ parauit illũ. Et in eo para
uit vaſa mortis: ſagittas ſuas
ardẽtibꝰ effecit. Ecce partu
riit in iuſticiã: cõcepit dolorẽ et
peperit iniq̃tatẽ. Lacũ apu
it ꝛ effodit eũ: ꝛ incidit ĩ foueã

q̄ fecit. Cōuertet̄ dolor ei⁹
in caput ei⁹: ⁊ in verticē ipsi⁹
iniq̇tas ei⁹ descēdet. Cōfite
bor dn̄o scd̄m iusticiā eius: ⁊
psallā nomini dn̄i altissimi. ℟
Dn̄e dn̄s nr̄: q̄ admira
bile ē nomē tuū in vni
uersa terra. Qm̄ eleuata ē mag
nificētia tua: super celos. Ex
ore infātiū ⁊ lactēciū pfecisti
laudē ꝓpter inimicos tuos: vt
destruas inimicū ⁊ vltorē.
Qm̄ videbo celos tuos opa di
gitoꝝ tuoꝝ: lunā ⁊ stellas q̄
tu fūdasti. Quid est homo qd

memor es ei⁹: aut fili⁹ hoīs
qm̄ viſitas eu᷒. Minuiſti eu᷒
paulominꝰ ab āgelis: glīa et
honore coronaſti eū ⁊ cōſti
tuiſti eū ſuper opa manuu᷒
tuaꝝ. Oīa ſubiecisti ſub pedi
bus ei⁹: oues ⁊ boues inuer
ſas inſuper ⁊ pecora campi.
Volucres celi ⁊ piſces maris:
qui pābulāt ſemitas maris.
Dn̄e dn̄s nr̄: q̄ admirabile
ē nomē tuū ī vniuerſa terra. ℟
Confitebor tibi dn̄e in to
to corde meo: narrabo
oīa mirabilia tua. Letabor

⁊ exultabo in te: psallã nomi
ni tuo altissime. In cõuerten
do inimicũ meũ retrorsũ: īfir
mabũt ⁊ peribũt a facie tua.
Qm̄ fecisti iudiciũ meũ ⁊ cau
sã meã: sedisti sup thronũ q
iudicas iusticiã. Increpasti gē
tes ⁊ perijt ipi⁹: nomē eoꝝ de
lesti in eternũ ⁊ in sclm̄ sclī. Ini
mici defecerũt framee in finē:
⁊ ciuitates eoꝝ destruxisti.
Perijt memoria eoꝝ cũ so
nitu: ⁊ dñs in eternũ pmanet.
Parauit in iudicio thronũ
suũ: ipse iudicabit orbē trē

in equitate iudicabit ppl'os in iusticia. Et factꝰ ē dñs refugiuz pauperi: adiutor in oportunitatibꝰ in tribulatiōe. Et sperēt in te q̄ nouerūt nomē tuū: qm̄ nō derelīqsti q̄rētes te dn̄e. Psallite dn̄o q̄ habitat in syō: ānūciate inter gētes studia eiꝰ. Qm̄ req̄rēs sāguinē eoꝝ recordatꝰ est: nō est oblitꝰ clamorē pauperꝝ. Miserere mi dn̄e: vide humilitatē meaz de inimicis meis. Qui exaltas me de portis mortis: vt ānūciē oēs laudatiōes tuas

filie syõ. Exultabo i salutari
tuo: in fixe sũt gẽtes in inte
ritu quẽ fecerũt. In laq̃o isto
quẽ abscõderũt: cõprehẽsus
ẽ pes eoꝝ. Cognoscet' dñs iu
dicia faciẽs: in operib' manuũ
suaꝝ cõprehẽsus ẽ pctor. Cõ
uertãt' pctores i infernũ: oẽs
gẽtes q obliuiscũt' deũ. Qñ
nõ in finẽ obliuio erit pau
peris: paciẽcia pauperꝝ nõ pi
bit in finẽ. Exurge dñe nõ cõ
fortet' hõ: iudicẽt' gẽtes i cõs
pectu tuo. Cõstitue dñe legis
latorẽ sup eos: vt sciãt gẽtes

qm̄ hoīes sūt. Ut q̄d dn̄e re
cessisti lōge: despicis in oppor
tunitatib⁹ i t̄bulatiōe. Dū
sup̄bit impi⁹ incēdit̄ pauper:
cōprehēdūt̄ in cōsilijs q̄b⁹ co
gitāt. Qm̄ laudat̄ p̄ctor in de
siderijs aīe sue: ⁊ iniquus be
nedicit̄. Exacerbauit dn̄z pec
catōr: s̄m multitudīez ire sue
nō q̄ret. Nō ē de⁹ i cōspectu
ei⁹: inq̄nate sūt vie illi⁹ in oī
tēpore. Auferūt̄ iudicia tua
a facie ei⁹: oīuz inimicoꝝ su
oꝝ dn̄abit̄. Dixit eīz in corde
suo: nō mouebor a gn̄atiōe

in generationem sine malo. Cuius
maledictione os plenum est et ama
ritudine et dolo: sub lingua eius
labor et dolor. Sedet in insidiis
cum divitibus in occultis: ut inter
ficiat innocentem. Oculi eius in pau
perem respiciunt: insidiatur in abs
condito quasi leo in spelunca sua.
Insidiatur ut rapiat pauperem:
rapere pauperem dum attrahit
eum. In laqueo suo humiliabit eum:
inclinabit se et cadet cum dominatus
fuerit pauperum. Dixit enim in
corde suo oblitus est deus: aver
tit faciem suam ne videat in finem.

Exurge dñe de⁹ ⁊ exaltetur
man⁹ tua: ne obliuiſcaris
pauper. Propter q̄d irritauit
impi⁹ deū: dixit eñ in corde
ſuo nō req̄ret. Vides qm̄ tu
laborē ⁊ dolorē cōſideras: ut
tradas eos in man⁹ tuas. Ti
bi derelict⁹ eſt pauper: orpha
no tu eris adiutor. Cōtere
brachiū pctōris ⁊ maligni:
q̄ret' pctm̄ illi⁹ ⁊ nō īuenietur.
Dñs regnabit in eternū ⁊ in
ſeclm̄ ſecli: peribitis gētes de
terra illi⁹. Deſideriū paupe
rū exaudiuit dñs: preparati

oné cordis coꝝ audiuit auris
tua. Iudicare pupillo ⁊ hūili:
vt nō apponat vltra magnifi-
care ſe hō ſuper terraꝫ. ps.
In dño cōfido: q̄modo di
citis aīe mee: trāſmigra in
mōtē ſicut paſſer. Qm̄ ecce
pctōres intēderūt arcū. para
uerūt ſagittas ſuas ī pharetra:
vt ſagittēt ī obſcuro rectos corde.
Qm̄ que perfeciſti deſtruxerūt:
iuſt9 aūt q̄d fecit. Dñs ī tēplo
ſcō ſuo: dñs in celo ſedes ei9.
Oculi ei9 in pauperē reſpiciūt:
palpebre ei9 interrogāt filios

hoīz. Dn̄s interrogat iustū
& impiū: q̄ aūt diligit iniq̄ta
tē odit aīaꝫ suā. Pluet super
pctores laq̄os: ignis sulphur
& sp̄us pcellaꝝ pars calicis
eoꝝ. Qm̄ iust⁹ dn̄s & iusticias
dilexit: eq̄tatē vidit vult⁹ ei⁹.

An̄. Confortate man⁹ dissolutas: cōforta
mini. dicete: ecce de⁹ nr̄ veniet: & saluabit
nos. all'a. ℣. Gaudete oēs. Alio tp̄ore. an̄.
Deus iudex iust⁹ fortis & lōganimis: nūq̄d
irascet' p singuloꝝ dies. ℣. Tu dn̄e. Ps.

Saluū me fac dn̄e qm̄ de
fecit sctūs: qm̄ diminu
te sūt veritates a filijs hoīuꝫ.

Vana locuti sunt unusquisque ad
proximum suum: labia dolosa in cor-
de et corde locuti sunt. Disperdat
dominus universa labia dolosa: et
linguam magniloquam. Qui dixerunt
linguam nostram magnificabimus, la-
bia nostra a nobis sunt: quis noster dominus
est. Propter miseriam inopum
et gemitum pauperum: nunc exurgam
dicit dominus. Ponam in salutari:
fiducialiter agam in eo. Eloquia
domini eloquia casta: argentum igne
examinatum probatum terre pur-
gatum septuplum. Tu domine servabis
nos: et custodies nos a generatione

hac in eternũ. In circuitu im
pij ãbulãt: s'm altitudĩez tuã
multiplicasti filios hoĩuz. ps.
Usq̃quo dñe obliuisceris me
in finẽ: usq̃quo auertis faci
em tuã a me. Quãdiu ponã
cõsilia in aĩa mea: dolorẽ in corde
meo per diẽ. Usq̃quo exaltabit'
inimic⁹ me⁹ sup me: respice
et exaudi me dñe de⁹ meus.
Illumĩa ocl'os meos ne unq̃
obdormiã in morte: ne q̃ndo
dicat inimic⁹ me⁹ preualui
aduersus eũ. Qui tribulãt
me exultabũt si mot⁹ fuero:

ego aũt in mīa tua ſperaui.
Exultauit cor meũ i ſalutari
tuo. cãtabo dño q̃ bona t̃buit
mihi: ꝛ pſallã noĩ dñi altiſſimi.
Dixit inſipiẽs i corde ps.
ſuo: nõ ẽ deꝰ. Corrupti ſũt
ꝛ abhoĩabiles facti ſũt in ſtu
dijs ſuis: nõ ẽ q̃ faciat bonũ
nõ ẽ vſqꝫ ad vnũ. Dñs de celo
pſpexit ſuper filios hominũ:
vt videat ſi eſt intelligẽs aut
req̃rẽs deũ. Oẽs declinauerũt
ſimul inutiles facti ſũt: nõ ẽ
q̃ faciat bonũ nõ ẽ vſqꝫ ad vnũ.
Sepulchrũ patẽs ẽ guttur eoꝝ.

linguis suis dolose agebāt:
venenū aspidū sub labijs eoꝝ.
Quoꝝ os maledictiōe ⁊ ama
ritudīe plenū ē: veloces pedes
eoꝝ ad effundēdū sanguinē.
Cōtritio ⁊ infelicitas ī vijs
eoꝝ: ⁊ viā pacis nō cognoue
rūt: nō ē timor dei āte oclos eoꝝ.
Nōne cognoscēt oēs q̄ opāt
iniq̄tatē: q[illegible]orāt plebē me
am sicut escā panis. Dn̄z nō
inuocauerūt: illic trepidaue
rūt timore vbi nō erat timor.
Qm̄ dn̄s in gn̄atiōe iusta ē.
cōsiliū inopis cōfu[illegible]m

dñs spes ei⁹ est. Quis dabit
ex syon salutare isrl': cũ auer
terit dñs captiuitatẽ plebis
sue: exultabit iacob ⁊ letabit'
isrl.
Dñe q̃s habitabit ps.
in tabernaclo tuo: aut
q̃s requiescet in mõte scõ tuo.
Qui ingredit' sine macula: et
operat' iusticiã. Qui loq̃t' ve
ritatẽ in corde suo: q̃ nõ egit
dolũ in lingua sua. Nec fecit
proximo suo malũ: ⁊ obprobri
u3 nõ accep[illegible] aduersus proxi
m[illegible] suos. Ad nihilũ deduc
t[illegible] cõspectu ei⁹ malign⁹.

timētes aūt dñm glorificat. Qui iurat pximo suo et nō decipit: q̄ pecuniā suā nō dedit ad usurā. et munera super inocētem nō accepit. Qui facit hec: nō movebit' in eternum. In adventu. R̄.

Gaudete oēs et letamini: ecce q̄r veniet dñs ul tiōis adducet retributiōem: ipse veniet et salvabit nos. V̄ Ex syon: species decoris eius. R̄ Deus nr̄ manifeste veniet. Tpr̄e. xl̄e. R̄. Ipse liberabit me: de laqo venātiū. V̄ Et a verbo aspero. Tēpore passiōis. V̄ Erue a framea: deus aiam meā. R̄ Et de manu canis: unicā meam.

Tpore pasch'li. R̄. All'a lapis revolutus ē all'a ab ostio monumēti all'a. all'a. V̄ Surrexit dñs de sepulchro. all'a. R̄ q̄ pro nob pepēdit i ligno all'a.

Alio tpore. R̄. Tu dñe servab nos et custodies nos. V̄ Memor fui nocte: nōis tui dñe. R̄ Et custodivi legē tuā.

In. ij. n̄. i adventu. R̄. Gaude et letare. Tpore pschli. an̄. all'a. alio tpore. R̄. Honor meus. p̄s.

Conserua me dñe qm̄
speraui in te: dixi dño
deꝰ meꝰ es tu. qm̄ bonorū
meoꝝ nō eges. Sctis q̄ sunt
in terra eiꝰ: mirificauit oēs
volūtates meas in eis. Mul
tiplicate sūt infirmitates eoꝝ:
postea accelerauerūt. Nō cō
gregabo cōuēticula eoꝝ de san
guinibꝰ: nec memor ero no
minū eoꝝ per labia mea. Dñs
pars hereditatis mee ⁊ calicis
mei: tu es q̄ restitues heredi
tatē meā mihi. Funes ceciderūt mihi in pclaris: etenim

hereditas mea preclara ē mihi.
Bñdicā dñm q̄ tribuit mihi
intellectū: insuper ⁊ usq̄ ad
noctē increpuerūt me renes
mei. Prouidebā dñm ī cōspec
tu meo sēper: q̄m a dextris est
mihi ne cōmouear. Propter
hoc letatū ē cor meū, ⁊ exulta
uit ligua mea: insuper ⁊ ca
ro mea requiescet ī spe. Qm̄ nō
derelinques aiaz meā ī inferno:
nec dabis sctm̄ tuū videre co
rruptioēz. Notas mihi fecisti
vias vite. adiplebis me leticia
cū vultu tuo: delectatioēs

in dextera tua vsq in finē.

In aduētu. R. Gaude et letare filia hierusalē: ecce rex tu9 veniet tibi: syon noli timere: qr cito veniet salus tua. An. Rex noster. Alio tpe. R. Bonor meor nō indiges: in te speraui: conserua me dñe. An. Propter verba. Ps.

Exaudi dñe iusticiā meā: intēde deprecatiōē meā.

Auribꝰ percipe oratiōē meā: nō in labijs dolosis. De vultu tuo iudiciū meū pdeat: oculi tui videāt eqtates. Probasti cor meū ꝛ visitasti nocte: igne me examinasti. ꝛ nō est inuēta in me iniqtas. Ut nō loqt

os meũ opera hoīuꝫ: ꝓpter
verba labioꝝ tuoꝝ ego custo
diui vias duras. Perfice gre
ſſus meos in ſemitis tuis: vt
nō moueāt᷑ veſtigia mea. Ego
clamaui qm̄ exaudiſti me de⁹:
inclina aurē tuā michi ꝛ exaudi ver
ba mea. Mirifica mīas tuas:
q̄ ſaluos facis ſperātes in te.
A reſiſtētib⁹ dextere tue custo
di me: vt pupillā oculi. Sub
vmbra alaꝝ tuaꝝ ꝓtege me:
a facie impioꝝ q̄ me afflixe
rūt. Inimici mei aīaꝫ meaꝫ
circūdederūt. adipē ſuū cō

cluſerũt: os eoꝝ locutũ eſt ſu
perbiã. Proijciẽtes me nunc
circũdederũt me: oculos ſuoſ
ſtatuerũt declinare in terraꝫ.
Suſceperũt me ſicut leo pa
rat⁹ ad predã: ⁊ ſicut catulus
leõis hãbitãs in ãbditis. Ex
urge dñe p̃ueni eũ ⁊ ſupplanta
eũ: eripe aĩaꝫ meã ab ĩpio: fra
meã tuã ab inimicis man⁹ tue.
Dñe a paucis de terra diuide
eos in vita eoꝝ: de abſcõditis
tuis adĩplet⁹ eſt vẽter eoꝝ. Sa
turati ſũt filijs: ⁊ dimiſerunt
reliq̃as ſuas paruulis ſuis.

Ego aūt in iuſticia apparebo
cōſpectui tuo: ſatiabor cū ap
paruerit glīa tua. In aduētu. añ.
Rex nr̄ adueniet xp̄s: quē iohānes pre
dicauit agnū eſſe ventuꝝ. Añ. Ecce venio cito.
Alio tp̄e. R̄. Propter verba labioꝝ tuoꝝ ego
cuſtodiui vias duras. Añ. Diligā te. Et eſt
notādū qđ qn̄ añ. incipit ſicut ps̄ cātor nō reincipit a capi
te ſed proſeq̄t pſalmū. ps̄.

Diligā te dn̄e fortitudo
mea: dn̄s firmamentū
meū ⁊ refugiū meū ⁊ libera
tor meꝰ. Deꝰ meꝰ adiutor meꝰ:
⁊ ſperabo in eū. Protector
meꝰ ⁊ cornu ſalutis mee: et
ſuſceptor meꝰ. Laudās inuo

cabo dñm: et ab inimicis meis
ſaluus ero. Circũdederũt me
dolores mortis: et torrẽtes ini-
quitatis cõturbauerũt me. Do
lores inferni circũdederũt me:
preoccupauerũt me laquei mortis.
In tribulatiõe mea inuocaui
dñm: et ad deũ meũ clamaui.
Et exaudiuit de tẽplo ſctõ
ſuo vocẽ meã: et clamor meus
in cõſpectu eius introiuit ĩ aures
eius. Commota est et cõtremuit
terra: fũdamẽta mõtiũ cõtur-
bata ſũt et cõmota ſũt. qm
iratus est eis. Aſcẽdit fumus in

ira ei⁹. ⁊ ignis a facie ei⁹ exar-
sit: carboēs succēsi sūt ab eo.
Inclinauit celos ⁊ descēdit: ⁊
caligo sub pedib⁹ ei⁹. Et ascē-
dit super cherubiꝫ ⁊ volauit:
volauit super penas vētoruꝫ.
Et posuit tenebras latibluꝫ
suuꝫ. in circuitu ei⁹ tabernaclꝫ
ei⁹: tenebrosa aqua in nubib⁹
aeris. Pre fulgore in cōspectu
ei⁹ nubes trāsierūt: grādo et
carbones ignis. Et ītonuit
de celo dñs ⁊ altissim⁹ dedit
vocē suā: grādo ⁊ carboēs ignis.
Et misit sagittas suas ⁊ di-

ſipauit eos: fulgura multi-
plicauit ꝛ cõturbauit eos.
Et apparuerũt fõtes aq̃ꝝ:
ꝛ reuelata ſũt fũdamẽta or-
bis terraꝝ. Ab increpatione
tua dñe: ab inſpiratiõe ſpũs
ire tue. Miſit de ſũmo ꝛ acce-
pit me: et aſſũpſit me de aq̃s
multis. Eripuit me de ini-
micis meis fortiſſimis. et ab
his q̃ oderũt me: q̃m cõfor-
tati ſũt ſuꝑ me. Preuenerũt
me in die afflictiõis mee: et
fact⁹ ẽ dñs ꝓtector me⁹. Et
eduxit me in latitudinẽ: ſal

uũ me fecit qm̃ voluit me.
Et retribuet mihi dñs sm̃
iusticiã meã: et scd'z puritatẽ
manuũ meaȝ retribuet m̃.
Quia custodiui vias dñi:
nec impie gessi a deo meo.
Qm̃ oĩa iudicia ei' ĩ cõspec
tu meo: et iusticias ei' non
repuli a me. Et ero ĩmacu
lat' cũ eo: et obseruabo me ab
iniq̃tate mea. Et retribuet
mihi dñs sm̃ iusticiã meã: et sc'z
puritatẽ manuũ meaȝ in cõs
pectu oculoȝ ei'. Cũ scõ sc̃s
eris: et cũ viro innocente ĩno

cẽs eris. Et cū electo electus
eris: ⁊ cū peruerſo peruerteris.
Qm̄ tu ꝑplm̄ humilē ſaluū
facies: ⁊ oculos ſuperbor̄
humiliabis. Qm̄ tu illumi-
nas lucernā meā dn̄e: de⁹ me⁹
illumīa tenebras meas. Qm̄
in te eripiar a tẽtatiōe: ⁊ ī deo
meo trāſgrediar murū. De⁹
me⁹ īpolluta via ei⁹: eloquia
dn̄i igne examīata: ꝓtector
eſt oīm̄ ſperātiū in ſe. Qm̄ q̄s
de⁹ preter dn̄m: aut q̄s de⁹ pre
ter deū nr̄m. De⁹ q̄ precīxit me
virtute: ⁊ poſuit īmaculatā

vĩa meã. Qui perfecit pedes
meos tanq̃ ceruoꝝ: ⁊ super
excelsa statuẽs me. Qui do
cet man⁹ (meas) ad preliũ: ⁊ posuis
ti vt arcũ ereũ brachia mea.
Et dedisti mihi ꝓtectiõez sa
lutis tue: ⁊ dextera tua susce
pit me. Et disciplina tua co
rrexit me in finẽ: ⁊ disciplĩa
tua ipsa me docebit. Dilatas
ti gressus meos subt⁹ me: et
nõ sũt infirmata vestigia mĩa.
Perseqũr inimicos meos et
cõprehẽdã illos: ⁊ nõ cõuer
tar donec deficiãt. Cõfringã

illos nec poterũt stare: cadẽt
subtꝰ pedes meos. Et preci-
xisti me v̾tute ad bellũ: ꝛ sub
plãtasti insurgẽtes in me sub-
tus me. Et inimicos meos
dedisti mihi dorsũ: ꝛ odiẽtes
me disperdidisti. Clamauerũt
nec erat q̇ saluos faceret ad
dñz: nec exaudiuit eos. Et cõ-
minuã eos vt puluerẽ ante
faciẽ vẽti: vt lutũ platearũ de-
lebo eos. Eripies me de con
tradictionibꝰ ꝑpli: cõstitues
me in caput gentiũ. Popu-
lus quẽ nõ cognoui seruiuit

mihi: in auditu auris obe-
diuit mihi. Filij alieni mē-
titi sūt mihi: filij alieni inue-
terati sūt ⁊ claudicauerūt
a semitis suis. Viuit dñs
⁊ bñdictus deus meus: ⁊ exaltet̄
deus salutis meę. Deus q̄ das
vindictas mihi. ⁊ subdis po-
pulos sub me: liberator meus
de inimicis meis iracūdis.
Et ab insurgētibus in me exal-
tabis me: a viro iniq̄ eripies
me. Propterea cōfitebor tibi
in nationibus dñe: ⁊ noī tuo
psalmū dicā. Magnificās

ſalutes regis ei⁹. Et faciēs mi-
ſericordiā xp̄o ſuo dauid:
Et ſemini ei⁹ uſq; in ſclm. In aduētu. R̄.

Ecce venio cito et merces mea mecū eſt dicit

dn̄s: dare unicuiq; ſcdm opera ſua. V̄. Emitte agnū
dn̄e: dominatorē terre. R̄. Tp̄e. xl̄e. V̄. Scapulis ſuis: obūbrabit tibi.
De petra deſerti ad mōtē filie ſyō. R̄. Et ſub pēnis ei⁹ ſperabis.
Tp̄e paſſiōis V̄. De ore leonis: libera me dn̄e. R̄. Et a cornibus uni-
cornīū humilitatē meā. Tp̄e paſchali. aīi.

Alleluya quē queris mulier all'a: viuētē cum

V̄. Surrexit dn̄s vere: all'a
mortuis all'a all'a. R̄. Et apparuit ſimoni. all'a. Alio tp̄e. R̄.
V̄. Qm̄ tu illuminas lucernā meā dn̄e.
Diligā te dn̄e virt9 mea. R̄. Deus me9 illumina tenebras meas.

In .iij. N. i aduētu. aī. Gabriel āgelus. Tp̄e p̄ſchali. aī.

Alleluya. Alio tēpore. aī. Nō ſūt loquele. Ps.
Celi enarrāt gl'iā dei: et
opera manuū ei⁹ ānūci-
at firmamentū. Dies diei

eructat verbū: et nox nocti
indicat scienciā. Nō sunt loq̄le
neq; sermōes: quoꝝ nō audiant
voces eoꝝ. In oēm terrā exiuit
son⁹ eoꝝ: et in fines orbis tre
verba eoꝝ. In sole posuit tab
nacłm suū: et ipse tanq̄ sponsus
pcedēs de thalamo suo. Exul
tauit vt gigas ad currēdā vi
am: a summo celo egressio eius.
Et occursus ei⁹ vsq; ad sūmū
ei⁹: nec ē q̄ se abscōdat a calo
re ei⁹. Lex dn̄i immaculata cō
uertēs aīas: testimoniū dn̄i
fidele sapientiā pstās paruulis

Iuſticie dñi recte letificãtes
corda: ꝑceptũ dñi lucidũ
illuminãs oculos. Timor
dñi sctũs ꝑmanet in sclm scli:
iudicia dñi vera iuſtificata ĩ
ſemetipſa. Deſiderabilia ſup
aurũ & lapidẽ preciosũ mul-
tũ: & dulciora ſup mel & fauũ.
Etenĩ ſeruus tuus cuſtodit ea: ĩ
cuſtodiẽdis illis retributio
multa. Delicta q̃s intelligit.
ab occultis meis munda me:
& ab alienis parce ſeruo tuo.
Si mei nõ fuerint dñati: tũc
ĩmaculatus ero: & emũdabor

a delicto maximo. Et erũt ut cõplaceãt eloq̃a oris mei: et meditatio cordis mei ĩ conſpectu tuo ſẽper. Dñe adiutor me⁹: et redẽptor me⁹. In aduẽtu. ã.

Gabriel ãgel⁹ locut⁹ ẽ m̃ dicẽs: aue gratia plena dñs tecũ: bñdicta tu inter mulieres: et bñdict⁹ fruct⁹ vẽtris tui. An̄. Maria dixit. Alio tp̃e. an̄. Nõ ſũt loq̃lle neq; ſmões q̃r nõ audiantur voces eoꝝ. An̄. Exaudiat te. Ps.

Exaudiat te dñs in die tribulatiõis: ptegat te nomẽ dei iacob. Mittat tibi auxiliũ de ſctõ: et de ſyõ tueat te. Memor ſit oĩs ſacrificij tui:

⁊ holocauſtū tuū pīgue fiet.
Tribuat tibi ſm̄ cor tuū: et
ōne cōſiliū tuū cōfirmet. Le
tabimur in ſalutari tuo: ⁊ in
noīe dei nr̄i magnificabimur.
Impleat dn̄s oē̄s petitiones
tuas: nūc cognoui qm̄ ſaluū
fecit dn̄s xp̄m ſuū. Exaudiet
illū de celo ſctō ſuo: ī potētati
bus ſal⁹ dextere ei⁹. Hi in cu
rrib⁹ ⁊ hi in eq̄s: nos aūt in
noīe dn̄i dei nr̄i inuocabim⁹.
Ipſi obligati ſūt ⁊ ceciderūt:
nos aūt ſurrexim⁹ ⁊ erecti
ſum⁹. Dn̄e ſaluū fac regē: ⁊

dnica

exaudi nos in die q̄ iuocauerimus te. In aduētu. R̄. Maria dixit: putas q̄lis ē ista salutatio: q̄ cōturbata est aīa mea, et q̄ paritura sū regē q̄ claustrū v̄ginitatis mee nō violabit. Añ. In aduētu. Alio tp̄e. R̄. Exaudiat te dn̄s in die tribulationis. Añ. Domine. ps.

Dn̄e in v̄tute tua letabit' rex: et super salutare tuū exultabit vehemēter. Desideriū cordis ei' tribuisti ei: et volūtate labiorum ei' nō fraudasti eū. Qm̄ preuenisti eū in b̄ndictioīb' dulcedis: posuisti in capite ei' coronā

lapide precioſo. Vitā petijt
a te: ꝛ tribuiſti ei lōgitudinē
dieꝝ in ſclꝫ ꝛ in ſclꝫ ſcl'i. Mag
na eſt glīa ei⁹ in ſalutari tuo:
gliaꝫ ꝛ magnū de corē ipones
ſuper euꝫ. Qm̄ dabis eū ī bn̄
dictiōēꝫ in ſclꝫ ſcl'i: letificabis
eū in gaudio cū vultu tuo.
Qm̄ rex ſperat in dn̄o: ꝛ in
miſcdīa altiſſimi nō commoue
bit'. Inueniat' man⁹ tua oīb⁹
inimicis tuis: dextera tua in
ueniat oēs q̄ te oderūt. Po
nes eos vt clibanū ignis ī tē
[illegible] vult⁹ tui: dn̄s in ira ſua

cõturbabit eos, et deuorabit
eos ignis. Fructũ eorum de terra
perdes: et semẽ eorum a filijs hoim.
Qm̃ declinauerũt in te mala:
cogitauerũt cõsilia q̃ non po
tuerũt stabilire. Qm̃ pones
eos dorsũ: in reliquijs tuis
preparabis vultũ eorum. Exal
tare dñe in ỽtute tua: cãtabi
mus et psalem(us) ỽtutes tuas.

In aduẽtu. R. In aduẽtu sũmi regis mũdentur
corda hoim: vt digne ãbulem(us) i occursũ
V. egredietur dñs:
illi(us): qr ecce veniet et nõ tardabit. de loco scto suo.
R. veniet vt saluet | Tẽpe. xl. V. Scuto circũdabit te: veritas ei(us).
populũ suum. | R. Nõ timebis a timore noturno. Tpe passiõis. V.
[illegible] ...am mea.
R. Ecu [illegible] Tpe psch. R. Alleluya

Noli flere maria: all'a. resurrexit dn̄s all'a

℣ Gauisi sūt discipuli. all'a.

all'a. ℟ Viso dn̄o. all'a. Alio tp̄e. ℟ Dn̄e i v̉tute tua le

℣ Exaltare dn̄e i v̉tute tua. Hẏn9 scī am

tabitur rex. ℟ Cātabim9 et psalem9 v̉tutes tuas. brosij et augusti.

Te deū laudam9 te dn̄z cōfitemur. Te

eternū p̄rez ōis terra veneratur. Tibi oēs an

geli: tibi celi et vniuerse potestates. Tibi che

rubi et seraphi incessabili voce pclamant.

Scūs. Scūs. Scūs. dn̄s de9 sabaoth. Pleni sūt

celi et t̄ra maiestatis glīe tue. Te glīosus

aplor̄ chor9. Te pphetar̄ laudabilis numer9.

Te mītir̄ cādidat9 laudat exercit9. Te per

orbē terrar̄ scā cōfitetur ecclesia. Patrē imē

se maiestatis. Venerādū tuū ver̄ et vnicū

filiuz. Sanctū quoq; paraclitū spūz. Tu rex

glīe xp̄e. Tu p̄ris sēpitern9 es filius. Tu ad

liberãdũ ſuſcepturꝰ hoiẽ nõ horruiſti vir
gis vterũ. Tu de victo mortis aculeo: ape
ruiſti credẽtibꝰ regna celorũ. Tu ad dexte
ra dei ſedes: i glĩa pr̃is. Iudex crederis eſſe
vẽturꝰ. Te ergo queſumꝰ tuis famlis ſub
ueni: q̃s precioſo ſãguine redemiſti. Eter
na fac cũ ſctis tuis glĩa munerari. Saluũ
fac pp̃lz tuũ dñe ⁊ bñdic hereditati tue. Et
rege eos: ⁊ extolle illos vſq; i eternũ. Per
ſinglos dies bñdicimꝰ te. Et laudamus
nomẽ tuũ i ſclz ⁊ i ſclz ſcli. Dignare dñe
die iſto ſine pctõ nos cuſtodire. Miſere nr̃i
dñe: miſere nr̃i. Fiat mĩa tua dñe ſuper
nos quẽadmũ ſpauimꝰ ite. In te dñe ſpaui nõ
cõfũdar i eternũ. A paſch' vſq; ad aduẽtũ ad laud. aã. Alleluya. ps.

Dñs regnauit decorẽ in
dutus est : indutus est dñs
fortitudinem et precinxit se. Etenim
firmauit orbẽ terre : qui nõ com
mouebitur. Parata sedes tua ex
tunc : a sclo tu es. Eleuauerũt
flumina dñe : eleuauerũt fluĩa
vocẽ suã. Eleuauerũt flumina
fluctus suos : a vocibus aquarum mul
tarum. Mirabiles elationes maris :
mirabilis in altis dñs. Testi
monia tua credibilia facta sũt
nimis : domũ tuã decet sctitu
do dñe i lõgitudine dierum. ps.
Iubilate deo ois terra : serui

te dño in leticia. Introite in
cõspectu ei⁹: in exultatione.
Scitote qñ dñs ipse est de⁹:
ipse fecit nos ⁊ nõ ipsi nos.
Populus ei⁹ et oues pascue
eius: introite portas eius in
cõfessiõe, atria ei⁹ in hẏmnis
cõfetemini illi. Laudate no
mẽ ei⁹ qñ suauis est dñs. in
eternũ misericordia eius: ⁊
vsq₃ in generatiõẽ ⁊ genera
cionẽ veritas eius. ps.
Deus de⁹ me⁹: ad te de lu
ce vigilo. Sitiuit in te
aĩa mea: quã multipliciter

tibi caro mea. In terra deserta et
in via et inaquosa: sic in sancto appa
rui tibi, ut viderem virtutem tuam
et gloriam tuam. Quoniam melior est mi
sericordia tua super vitas: labia
mea laudabunt te. Sic benedi
cam te in vita mea: et in nomine tuo
levabo manus meas. Sicut a
dipe et pinguedine repleatur anima
mea: et labiis exultationis lau
dabit os meum. Sic memor fui
tui super stratum meum: in matu
tinis meditabor in te: quia fuisti
adiutor meus. Et in velamento
alarum tuarum exultabo. adhesit

aĩa mea poſt te: me ſuſcepit
dextera tua. Ipſi vero ĩ vanū
q̄ſierūt aĩaȝ meā. introibūt
in inferiora terre: tradēť ĩ ma
nus gladij partes vulpiū erūt.
Rex vero letabiť in deo. lau
dabūť oēs q̄ iurāt ĩ eo: q̄a
obſtructū ē os loq̄ntiū iniq̄.
Deꝰ miſereať nr̄i ⁊ bn̄dicat no
bis: illumīet vultū ſuū ſuper
nos ⁊ miſereať nr̄i. Ut cogno
ſcamꝰ in terra viā tuā: ĩ oībꝰ
gētibꝰ ſalutare tuū. Cōfiteāť
tibi pp̄li deꝰ: cōfiteāť tibi pp̄li
oēs. Letentur ⁊ exultēt gētes.

qm̄ iudicas ppl'os in eq̄tate,
et gētes in terra dirigis. Cō
fiteãt' tibi ppl'i de'. cōfiteãt' tibi
ppl'i oēs: terra dedit fructum
suū. Bn̄dicat nos de' deus
nr̄. bn̄dicat nos de': et metuãt
eū oēs fines terre. Tpr̄e paschali. an̄.
All'a all'a all'a all'a all'a. all'a all'a all'a all'a
all'a. Postea. an̄. Surrexit xp̄s. alio tpr̄e. an̄.
All'a all'a. An̄. Tres pueri. Cãticū triū pueroꝝ.
Benedicite oīa opera dn̄i
dn̄o: laudate et super e
xaltate eū in secl'a. Bn̄dicite
ãgeli dn̄i dn̄o: bn̄dicite celi
dn̄o. Bn̄dicite aque oēs que

ſuper celos ſunt dño: bñdicite
oēs v̄tutes dñi dño. Bñdicite
ſol ⁊ luna dño: bñdicite ſtelle
celi dño. Bñdicite imber ⁊ ros
dño: bñc oīs ſpūs dei dño.
Bñdicite ignis ⁊ eſtꝰ dño: bñ
dicite frigꝰ ⁊ eſtus dño. Bñ
dicite rores ⁊ pruina dño: be
nedicite gelu ⁊ frigꝰ dño. Bñ
dicite glacies ⁊ niues dño:
bñc noctes ⁊ dies dño. Bñc
lux ⁊ tenebre dño: bñc fulgu
ra ⁊ nubes dño. Bñdicat te
rra dñm: laudet ⁊ ſuper exaltet
eū in ſcl'a. Bñc mōtes ⁊ colles:

dño: bñe vniuersa germinā
cia in terra dño. Bñe fōtes
dño: bñe maria ⁊ flumia dño.
Bñe cete ⁊ oia q̄ mouēt in
aq̄s dño: bñe oēs volucres
celi dño. Bñe oēs bestie ⁊ pe
cora dño: bñe filij hoīꝫ dño.
Bñdicat isrl' dñꝫ: laudet ⁊ su
per exaltet eū i sc̄la. Bñe sacer
dotes dñi dño: bñe ſui dñi
dño. Bñe ſpūs ⁊ aīe iustoꝝ
dño: bñe ſc̄ti ⁊ humiles corde
dño. Bñe anania azaria mi
ſael dño: laudate ⁊ ſupexaltate
euꝫ in ſc̄la. Bñdicam⁹ patrē

et filiū cū scō spū. Laudemus et superexaltemus eū in secula. Benedictus es dn̄e in firmamento celi: et laudabilis et gloriosus et superexaltatus in secula. Tpr pschali. R̄.

Surrexit xp̄s de sepulchro: q̄ liberauit tres pueros de camino ignis ardētis allā. Alio tpr. R̄.

Tres pueri iussu regis in fornacē missi sūt: nō timētes flāmā ignis dicētes bēdictus deus. A pasch usq̄ ad aduētū. Añ. Alleluya. Ps dd'.

Laudate dn̄z de celis: laudate eū in excelsis. Laudate eū oēs angeli eius: laudate eū oēs v̄tutes eius. Laudate eū sol et luna: laudate eū oēs stelle

⁊ lumē. Laudate eū celi celo
rū: ⁊ aque que sup celos
sūt laudēt nomē dn̄i. Quia
ipse dixit ⁊ facta sūt: ipse mā
dauit ⁊ creata sūt. Statuit
ea in eternū ⁊ in sclm̄ scl̄i: pre
ceptū posuit ⁊ nō preteribit.
Laudate dn̄m de terra: dracō
nes ⁊ oēs abissi. Ignis grādo
nix glacies spūs pcellaꝝ: q̄
faciūt verbū ei⁹. Mōtes ⁊ oēs
colles: ligna fructifera ⁊ oēs
cedri. Bestie ⁊ vniuersa peco
ra: s̄petes ⁊ volucres pēnate.
Reges terre ⁊ oēs ppl̄i: pnci

pc̄s ⁊ oēs iudices terre. Iuue-
nes ⁊ v̓gies ſenes cū iunio-
rib⁹ laudēt nomē dn̄i: quia
exaltatū eſt nomē ei⁹ ſolius.
Cōfeſſio ei⁹ ſup̄ celū ⁊ terrā:
⁊ exaltauit cornu p̄pl'i ſui.
Hymn⁹ oīb⁹ ſc̄tīs ei⁹: filijs iſrl̄'
p̄pl'o approp̄inq̄nti ſibi. Cātate
dn̄o cāticū nouū: laus ei⁹ in
eccleſia ſc̄tōꝝ. Letet' iſrl̄' in eo
q̄ fecit eū: ⁊ filie ſyō exultēt
in rege ſuo. Laudēt nomen
ei⁹ in choro: in tīpano ⁊ pſal-
terio pſallāt ei. Quia bn̄pla-
... in p̄pl'o ſuo: et

exaltauit māsuetos ī salutē.
Exultabūt scī in glīa: leta
būt in cubilib⁹ suis. Exulta
tioēs dei in gutture eoꝝ: ⁊ gla
dij ācipites in maīb⁹ eoꝝ. Ad
faciēdā ī vīdictā in natioīb⁹: ī
crepatioēs in ꝑplis. Ad alli
gādos reges eoꝝ in cōpedib⁹:
⁊ nobiles eoꝝ in manicis fe
rreis. Ut faciāt in eis iudici
uz cōscriptū: glīa hec ē oīb⁹
sctīs ei⁹. Laudate dn̄z ī sctīs
ei⁹: laudate eū ī firmamēto
ṽtutis ei⁹. Laudate eū in ṽtu
tib⁹ ei⁹: laudate eū s[illegible]

titudinem magnitudinis eius. La-
udate eum in sono tube: laudate
eum in psalterio et cythara. La-
udate eum in tympano et choro:
laudate eum in cordis et organo.
Laudate eum in cimbalis bene
sonantibus. laudate eum in cimbalis
iubilationis: omnis spiritus laudet
dominum. An. Alleluia alleluia alleluia.

Quandocumque ad nocturnum dicitur Primo dierum. Tunc ad laudes dicitur sequens. Hymnus.

Eterne rerum conditor
noctem diemque qui regis: et tem-
porum das tempora ut alleves fas-
tidium. Preco diei iam sonat no-
ctis profunde pervigil: nocturna
lux viantibus a noctem noctem se-

ḡgās. Hoc excitatꝰ lucifer sol-
uit polū caligine: hoc oīs er-
rorꝫ chorꝰ viā nocēdi deserit.
Hoc nauta vires colligit pō-
tiq; mitescūt freta: hoc ipsa
petra eccl'ie canēte culpā diluit.
Surgamꝰ ergo strenue gallꝰ
iacētes excitat: ⁊ sōnolentos
increpat gallꝰ negātes arguit.
Gallo canēte spes redit: egris
salꝰ refūdit': mucro latronis
cōdit': lapsis fides reuertitur.
Iesu labētes respice ⁊ nos vi-
dēdo corrige: si respicis lapsi
stabūt fletuq; culpa soluitur.

Tu lux refulge sēsib⁹ mētis
q̄ sōnū discute: te nr̄a vox pri
mū sonet ⁊ ora soluam⁹ tibi.
Deo pr̄i sit glīa eiusq̄ soli filio:
cū spū paraclito ⁊ nūc ⁊ in p
petuū. Amē. Quādo .do ī h̄ dr̄. Nocte surgētes. Tūc .do laud' dr̄ sequēs hymnus.
Ecce iā noctis tenuat' vm
bra: lucis aurora rutilās
coruscat: nisib⁹ totis rogite
m⁹ oēs cūcti potētē. Ut deus
nr̄i miseratꝰ, oēs pellat lāgorē
tribuat salutē: donet ⁊ nobis
pietate pr̄is regna polorū.
Prestet hoc nobis deitas btā:
pr̄is ac nati pariterq̄ sc̄ti sp̄s

cuiꝰ reboat in õni glĩa mũdo
Amẽ. ℣. Dñs regnauit: decorẽ idiut. ℟. Induit dñs fortitu͞de
Et dr iſte ℣. i dñcis dieb9 ab oct. epphie vſqȝ ad dñica .lxx. ⁊ ab
oct. pẽth. vſqȝ ad aduentũ. In aduentu ℣. Vox clamãtis i deſerto:
parate viã dñi. ℟. Rectas facite ſemitas eiꝰ. Tpr xlᵉ. ℣. Angelis ſuis deꝰ
mãdauit de te. ℟. Vt cuſto. ⁊c. Tpr paſſiois. ℣. Eripe me de inimicis
meis deꝰ meꝰ. ℟. Et ab inſurgẽtibꝰ. Tpr paſcali ℣. In reſurrectiõe
tua xpe alla. ℟. Celi ⁊ terra letẽtur alla.

Cãticũ zacharie.

Benedictꝰ dñs deꝰ iſrael:
qr viſitauit ⁊ fecit redẽptiõeȝ
plebis ſue. Et erexit cornu
ſalutis nobis: in domo dauid
pueri ſui. Sic locutꝰ ẽ per os
ſctõꝝ: q a ſclo ſũt pphetaꝝ eius.
Salutẽ ex inimicis nr̃is: ⁊
de manu oĩuȝ q oderũt nos.
Ad faciẽdã miſcdiã cũ prĩbꝰ
nr̃is: ⁊ memorari teſtamẽti

ſui ſcti. Iuſiurādū qð iurauit
ad abrahā prēz nr̄z: daturū
ſe nobis. Ut ſine timore de
manu inimicoꝝ nr̄oꝝ liberatꝭ:
ſeruiam⁹ illi. In ſctitate ⁊ iuſ
ticia corā ipſo: oīb⁹ diebus
nr̄is. Et tu puer ꝓpha altiſſi-
mi vocaberis: preibis eī āte
faciē dn̄i parare vias ei⁹. Ad
dandā ſciētiā ſalutis plebi ei⁹:
in remiſſioēz pctoꝝ eoꝝ. Per
viſcera miſcdia dei nr̄i: ī qb⁹
viſitauit nos oriēs ex alto.
Illumiare his q̄ in tenebris
⁊ in vmbra mortis ſedēt: ad

dirigendos pedes nostros in viam pacis. ps cxvii.

Confitemini domino quoniam bonus: quoniam in seculum misericordia eius. Dicat nunc israel quoniam bonus: quoniam in seculum misericordia eius. Dicat nunc domus aaron: quoniam in seculum misericordia eius. Dicant nunc qui timent dominum: quoniam in seculum misericordia eius. De tribulatione invocavi dominum: et exaudivit me in latitudine dominus. Dominus michi adiutor: non timebo quid faciat michi homo. Dominus michi adiutor: et ego despiciam inimicos meos. Bonum est confidere in domino: quam confi-

dere in hoie. Bonū ē ſꝑare ī
dño: q̄ ſꝑare in ꝑncipibus.
Oēs gētes circuierūt me: ⁊
in noīe dñi qr vlt⁹ ſū in eos.
Circūdātes circūdederunt
me: ⁊ in noīe dñi qr vlt⁹ ſuꝫ ī
eos. Circūdederūt me ſicut
apes. ⁊ exarſerūt ſic ignis in
ſpinis: ⁊ in noīe dñi qr vltus
ſū in eos. Impulſus euerſus
ſuꝫ vt caderē: ⁊ dñs ſuſcepit
me. Fortitudo mea ⁊ laus
mea dñs: ⁊ fact⁹ ē m̄ in ſalutē.
Vox exultatiōis ⁊ ſalutis: ī
tabernaclis iuſtoꝝ. Dextera

dñi fecit virtutē. dextera dñi
exaltauit me: dextera dñi fecit
ꝟtutē. Nō moriar sed viuā:
⁊ narrabo opera dñi. Castig=
gās castigauit me dñs: ⁊ mor=
ti nō tradidit me. Aperite mi
portas iusticie. ⁊ igressꝰ ī eas
cōfitebor dño: hec porta dñi
iusti intrabūt in eā. Cōfite=
bor tibi qm̄ exaudisti me: et
factꝰ es mi in salutē. Lapidē
quē reprobauerūt edificātes:
hic factꝰ ē in caput āguli. A
dño factū ē istud: ⁊ ē mirabile
in oclis nr̄is. Hec dies quā

fecit dñs: exultem⁹ ⁊ letemur
in ea. O dñe ſaluũ me fac. o
dñe bene proſperare: bñdict⁹
q̇ venit in noīe dñi. Bñdixi
m⁹ vobis de domo dñi: de⁹
dñs ⁊ illuxit nobis. Cōſtitu
ite diē ſolēnē in cōdēſis: uſq;
ad cornu altaris. De⁹ me⁹ es
tu ⁊ cōfitebor tibi: de⁹ me⁹ es
tu ⁊ exaltabo te. Cōfitebor
tibi qm̄ exaudiſti me: ⁊ fact⁹
es m̄ in ſalutē. Cōfitemini
dño qm̄ bon⁹: qm̄ in ſclm̄ mīa
Deus in noīe tuo ps. ei⁹.
ſaluū me fac: ⁊ in v́tute

tua iudica me. Deꝰ exaudi o-
ratioēȝ meā: auribꝰ ꝑcipe verba
oris mei. Qm̄ alieni īsurrexe-
rūt aduersū me: ⁊ fortes qsierūt
aīaȝ meā: ⁊ nō ꝓposuerūt deū
āte cōspectū suū. Ecce eīȝ deꝰ
adiuuat me: ⁊ dn̄s susceptor ē
aīe mee. Auerte mala inimi-
cis meis: ⁊ ī veritate tua disꝑ
de illos. Volūtarie sacrificabo
tibi: ⁊ cōfitebor noī tuo dn̄e
qm̄ bonū est. Qm̄ ex oī tribu-
latioē eripuisti me: ⁊ super
inimicos meos despexit oculꝰ
meus. Feria Scd̄a. Inuitatoꝛ.

fra ij

Venite exultem⁹ dño. Jubilem⁹ deo salu
tari nostro. ps. Venite. Hym⁹.

Sõno refectis artubus
spreto cubili surgim⁹:
nobis pater canētib⁹ adesse te
deposcim⁹. Te lingua p̄mum
cõcinat te mētis ardor ābiat:
vt actuū seq̄ntiū tu scē sis
exordiū. Cedāt tenebre lu
mini et nox diurno syderi:
vt culpa q̄ nox intulit lucis
labascat munere. Precamur
ide supplices noxas vt oēs am
putes: et ore te canētiū laude
ris imperpetuū. Pr̄a p̄r pijssime

Añ. Dñs defẽsor. Tpe pschli. ã. Alla. ps.

Dominus illuminatio
mea, ꝛ salꝰ mĩa, quez ti
meбo. Dñs ptector vite mee:
a q̃ trepidabo. Dũ appriãt su
per me nocẽtes: vt edãt carnes
meas. Qui tribulãt me inimi
ci mei: ipsi infirmati sũt, ꝛ ceci
derũt. Si cõsistãt aduersuz me
castra: nõ timebit cor meuz.
Si exurgat aduersũ me pre
liũ: in hoc ego sperabo. Unã
petij a dño hãc reqrã: vt ĩha
bitẽ in domo dñi oibꝰ diebꝰ
vite mee. Ut videã volũtatẽ

dñi: et visitē tēplū ei⁹. Qm̄ ab
scōdit me in tabernaclo suo: in die
maloꝝ protexit me in absco
dito tabernacli sui. In petra exal
tauit me: et nūc exaltauit ca
put meū sup inimicoꝝ meoꝝ.
Circuiui et imolaui ī tabnaclo
ei⁹ hostiā vociferatiōis: cātabo
et psalmū dicā dño. Exaudi
dñe vocē meā q̄ clamaui ad te:
miserere mei et exaudi me. Ti
bi dixit cor meū exq̄siui te fa
cies mea: faciē tuā dñe req̄rā.
Ne auertas faciē tuā a me:
ne declines in ira a seruo tuo.

Adiutor meus esto: ne dereli-
quas me, neque despicias me deus
salutaris meus. Quoniam pater meus et
mater mea dereliquerunt me: dominus
autem assumpsit me. Legem pone mihi
domine in via tua: et dirige me in
semitam rectam propter inimicos meos.
Ne tradideris me in animas tri-
bulantium me: quoniam insurrexerunt
in me testes iniqui et mentita est ini-
quitas sibi. Credo videre bona
domini: in terra viventium. Expecta
dominum viriliter age: et confortetur cor
tuum: et sustine dominum. ps.
Ad te domine clamabo deus meus

ne sileas a me. ne quando taceas
a me: et assimilabor descendentibus
in lacum. Exaudi domine vocem depre-
cationis mee dum oro ad te: dum
extollo manus meas ad templum
sanctum tuum. Ne simul tradas me
cum peccatoribus: et cum operantibus iniquita-
tem ne perdas me. Qui loquuntur pa-
cem cum proximo suo: mala autem in
cordibus eorum. Da illis secundum opera
eorum: et secundum nequiciam adinventionum
ipsorum. Secundum opera manuum eorum
tribue illis: redde retributionem
eorum ipsis. Quoniam non intellexerunt
opera domini: et in opera manuum eius

destrues illos: ⁊ nō edificabꝭ
eos. Bn̄dict⁹ dn̄s: qm̄ exau
diuit vocē dp̄catiōis mee. Dn̄s
adiutor me⁹ ⁊ ꝓtector me⁹: ⁊
in ipso sperauit cor meū ⁊ ad
iut⁹ sū. Et refloruit caro mea:
⁊ ex volūtate mea cōfitebor ei.
Dn̄s fortitudo plebis sue: et
ꝓtector saluationū xp̄i sui est.
Saluū fac pp̄lm tuū dn̄e ⁊ be
nedic hereditati tue: ⁊ rege eos
⁊ extolle illos vsq; in eternū.
An. Dn̄s defēsor vite mee. An. Adorate dn̄m. Ps.
Afferte dn̄o filij dei: affer
te dn̄o filios arietum.

Afferte dño glïã ꝛ honorē,
afferte dño glïã noīe ei⁹: ado-
rate dñz ī atrio sctō ei⁹. Uox
dñi sup aq̄s de⁹ maiestatis
intonuit: dñs sup aq̄s mltas.
Uox dñi in ṽtute: vox dñi
in magnificētia. Uox dñi cō-
frigētis cedros: ꝛ cōfringet
dñs cedros libani. Et cōmi-
nuet eas tanq̄ȝ vitulū libani:
ꝛ dilect⁹ quē admodū filius
vnicorniuz. Uox dñi interci-
dētis flāmā ignis: vox dñi
cōcucietis desertū, ꝛ cōmoue-
bit dñs desertū cades. Uox

dñi preparantis ceruos: ⁊ reue
labit cōdensa: ⁊ in tēplo ei⁹ oēs di
cēt gl'iā. Dñs diluuiū ĩhabi
tare facit: ⁊ sedebit dñs rex i
eternū. Dñs ṽtutē ppl'o suo
dabit: dñs bñdicet ppl'o suo in
[E]Xaltabo te dñe ps. pace.
qm suscepisti me: nec de
lectasti inimicos meos sup
me. Dñe de⁹ me⁹ clamaui
ad te: ⁊ sanasti me. Dñe edu
xisti ab inferno aiaȝ meã: sal
uasti me a descēdētib⁹ in lacū.
Psallite dño sc̄ti ei⁹: ⁊ cõfite
mini memorie sc̄titatis eius.

Qm̄ ira in indignatiōe eius:
ꝛ vita in volūtate ei⁹. Ad ves
peꝛ demorabit᷑ flet⁹: ꝛ ad ma
tutinū leticia. Ego aūt dixi
in abūdātia mea: nō moue
boꝛ in eternū. Dn̄e ī volūtate
tua: prestitisti decori meo v̓tutē.
Auertisti faciē tuā a me: et
fact⁹ sū cōturbat⁹. Ad te dn̄e
clamabo: ꝛ ad deū meū depre
cabor. Que vtilitas in sāguīe
meo: dū descēdo ī corruptiōē.
Nūq̓d cōfitebit᷑ tibi puluis:
aut nūciabit veritatē tuā.
Audiuit dn̄s ꝛ mis̄t⁹ ē mei:

dñs fact9 eſt adiutoꝛ meus.
Conuertiſti planctũ meũ ĩ gau
diũ mihi: cõcidiſti ſaccũ meũ
ꝛ circũdediſti me leticia. Ut
cãtet tibi gl'ia mea ꝛ nõ cõpũ
gar: dñe de9 me9 in eternuz
cõfitebor tibi. Añ. Adorate dñz in
aula ſcã eius. Añ. In tua iuſticia. ps.
In te dñe ſperaui nõ ꝯfun
dar in eternũ: iuſticia tua
libera me. Iclina ad me aurẽ
tuã: accelera vt eruas me. Es
to mihi in deũ protectorẽ ꝛ i
domũ refugij: vt ſaluũ me fa
cias. Qm fortitudo mea ꝛ te

fugiū meū es tu: ꝑpter no
mē tuū deduces me ⁊ enutries
me. Educes me de laqo quē
abſcōderūt mihi: qm̄ tu es ꝓ
tector me⁹. In man⁹ tuas cōmē
do ſpūz meū: redemiſti me dñe
de⁹ veritatis. Odiſti obſuātes
vanitates: ſuper vacue. Ego
aūt in dño ſpaui: exultabo ⁊
letabor in miſcōia tua. Qm̄
reſpexiſti humilitatē meā: ſal
uaſti de neceſſitatib⁹ aīaz meā.
Nec cōcluſiſti me in manib⁹
inimici: ſtatuiſti in loco ſpaci
oſo pedes meos. Miſerere mi

dñe qm̃ t̃bulor: cõturbatus
eſt in ira ocul⁹ me⁹, aĩa mea ⁊
vẽter me⁹. Qm̃ defecit ĩ dolore
vita mea: ⁊ añi mei ĩ gemitib⁹.
Infirmata eſt in paupertate
virt⁹ mea: ⁊ oſſa mea cõturba
ta ſũt. Super oẽs inimicos
meos fact⁹ ſuz obpbriũ vicĩs
meis valde: ⁊ timor notis meis
Qui videbãt me foras fuge
rũt a me: obliuioni dat⁹ ſuz
tanq̃ mortu⁹ a corde. Fact⁹
ſuz tanq̃ vas pditũ: qm̃ au
diui vituperatioẽz multoꝝ cõ
morãtiũ in circuitu. In co

dū cōuenirēt ſimul aduerſū
me: accipere aīaʒ meā cōſiliati
ſūt. Ego aūt in te ſperaui dn̄e:
dixi de⁹ me⁹ es tu, in manib⁹
tuis ſortes mee. Eripe me de
manu inimicoꝝ meoꝝ: ⁊ a ꝑ
ſeq̄ntib⁹ me. Illuſtra faciē tuā
ſuper ſ̄uū tuū. ſaluū me fac
in miſc̄dia tua. dn̄e nō ɔfundar,
q̄m inuocaui te. Erubeſcāt ī
pij ⁊ deducant̄ in infernū: mu
ta fiāt labia doloſa. Que loq̄
nt̄ aduerſ⁹ iuſtū iniq̄tateʒ:
in ſupbia ⁊ in abuſiōe. Quā
magna multitudo dulcedīs

tue dñe: q̄ abscōdisti timēti
bus te. Perfecisti eis q̄ sperāt
in te: in cōspectu filiorꝫ hoīuꝫ.
Abscōdes eos in abscōdito
faciei tue: a cōturbatiōe hoīꝫ.
Proteges eos in tabernaclo
tuo: a cōtradictiōe linguarꝫ. Be
nedictꝰ dñs: qm̄ mirificauit
miscḋiaꝫ suā mihi in ciuitate
munita. Ego autē dixi in ex
cessu mētis mee: ꝓiectꝰ sū a fa
cie oculorꝫ tuorꝫ. Ideo exau
disti vocē oratiōis mee: duꝫ
clamarē ad te. Diligite dñꝫ
oēs scti eiꝰ: qm̄ veritatē requiret

dñs, ⁊ retribuet abũdãter fa
ciẽtib⁹ ſuperbiaȝ. Viriliter a
gite ⁊ cõfortetur cor veſtruȝ:
oẽs q̃ ſperatis in dño. ps.
Beati q̃r remiſſe ſũt iniq̃ta
tes: ⁊ q̃r tecta ſũt pctã.
Beat⁹ vir cui nõ imputauit
dñs pctũȝ: nec eſt ſpũ ei⁹ dol⁹.
Qm̃ tacui inueterauerũt oſſa
mea: dũ clamarẽ tota die. Qm̃
die ac nocte grauata eſt ſuper
me man⁹ tua: cõuerſus ſuȝ
in erũna mea dũ cõf igitur
ſpina. Delictũ meũ cognituȝ
tibi feci: ⁊ iniuſticiã meã nõ

abſcōdi. Dixi cōfitebor ad
uerſuȝ me in iuſticiā meā dño:
⁊ tu remiſiſti ĩpietatē pctī mei.
Pro hac orabit ad te oīs ſctīs:
in tēpore oportuno. Verūta
mē in diluuio aq̃ꝝ multaꝝ:
ad eū nō approximabūt. Tu es
refugiū meū a tribulatiōe q̃ cir
cūdedit me: exultatio mea erue
me a circūdātib⁹ me. Intellectū
tibi dabo ⁊ inſtruā te in via hac
q̃ gradieris: firmabo ſuper te
oculos meos. Nolite fieri ſic
equus ⁊ mul⁹: q̃b⁹ nō ē ĩtellect⁹.
In chamo ⁊ freno maxillas

coꝝ cõstrige: q̃ nõ aproximãt
ad te. Multa flagella pctõris:
sperãtes aũt in dño mĩa cir
cũidabit. Letamini in dño ⁊
exultate iusti: ⁊ gl'iamini oẽs
recti corde. Añ. In tua iusticia libera me
Exultate iusti Dñe. ℟. Rectos decet.
in dño: rectos decet collauda
tio. Cõfitemini dño ĩ cythara:
in psalterio decẽ cordaꝝ psalli
te illi. Cãtate ei cãticũ nouũ:
bene psallite ei in vociferatiõe.
Quia rectũ est verbũ dñi: et
oĩa opera ei' in fide. Diligit
mĩaz ⁊ iudiciũ: mĩa dñi pleñ

et terra. Verbo domini celi firma
ti sunt: et spiritu oris eius omnis virtus
eorum. Congregans sicut in utre
aquas maris: ponens in thesauris
abissos. Timeat dominum omnis terra:
ab eo autem commoveantur omnes in
habitantes orbem. Quoniam ipse dixit
et facta sunt: ipse mandavit et cre
ata sunt. Dominus dissipat consilia
gentium: reprobat autem cogitationes
populorum et reprobat consilia princi
pum. Consilium autem domini in eternum
manet: cogitationes cordis eius
in generatione et generationem.
Beata gens cuius est dominus deus eius:

ppl's quē elegit in hereditatē
ſibi. De celo reſpexit dñs: vi
dit oēs filios hoīꝫ. De prepa
rato habitacl'o ſuo: reſpexit ſu
per oēs q̄ habitāt terrā. Qui
finxit ſigillatī corda eoꝝ: q̄ in
telligit oīa opera eoꝝ. Nō ſal
uat' rex per multā v'tutē: ⁊ gi
gas nō ſaluabit' in multitudi
ne v'tutis ſue. Fallax equꝰ ad
ſalutē: in abūdātia aūt v'tutis
ſue nō ſaluabit'. Ecce oculi
dñi ſuper metuētes eū: ⁊ i eis
q̄ ſperāt ſuper mīa eiꝰ. Ut eru
at a morte aīas eoꝝ: ⁊ alat

cos in fame. Aīa nr̄a ſuſtinet
dn̄m: q̄m adiutor ꝛ ꝓtector nr̄ ē.
Quia in eo letabit᷑ cor nr̄m: ꝛ
in noīe ſcō ei⁹ ſperauim⁹. Fi
at mīa tua dn̄e ſuper nos: quē
admodū ſperauim⁹ in te. ps.
Benedicā dn̄m in ōni tp̄re:
ſēper la⁹ ei⁹ in ore mō. In
dn̄o laudabit᷑ aīa mea: audiāt
māſueti ꝛ letēt᷑. Magnificate
dn̄m mecū: ꝛ exaltem⁹ nomen
ei⁹ in idipſū. Exquiſiui dn̄m ꝛ
exaudiuit me: ꝛ ex oīb⁹ tribu
lationib⁹ meis eripuit me. Ac
cedite ad eū ꝛ illuminamini: ꝛ

facies vr͞e nō cōfundent. Iste
pauper clamauit ⁊ dn̄s exau
diuit eū: ⁊ ex oīb⁹ tribulatioīb⁹
ei⁹ saluauit eū. Inmittit āge
lus dn̄i in circuitu timētiū
eū: ⁊ eripiet eos. Gustate ⁊
videte qm̄ suauis ē dn̄s: btūs
vir q̄ sperat in eo. Timete dn̄m
oēs sc̄ti ei⁹: qm̄ nō ē inopia
timētib⁹ eū. Diuites eguerūt
⁊ esurierūt: inq̄rētes aūt dn̄m
nō minuēt oī bono. Venite
filij audite me: timorē dn̄i do
cebo vos. Quis ē hō q̄ vult
vitā: diligit dies videre bonos.

Prohibe linguā tuā a malo:
⁊ labia tua ne loquant᷑ dolum.
Diuerte a malo ⁊ fac bonuꝫ:
inq̄re pacē ⁊ perseq̄re eā. Ocl̄i
dn̄i super iustos: ⁊ aures ei⁹
in preces eoꝝ. Vult⁹ autē dn̄i
super faciētes mala: vt ꝑdat
de terra memoriā eoꝝ. Clam̄
uerūt iusti ⁊ dn̄s exaudiuit
eos: ⁊ ex oīb⁹ t̄bulatioīb⁹ eoꝝ
liberauit eos. Iuxta est dn̄s
his q̄ tribulato sūt corde: ⁊ hu
miles spū saluabit. Multe tri
bulatioēs iustoꝝ: ⁊ de oīb⁹ his
liberauit eos dn̄s. Custodit

dñs oĩa oſſa eoꝝ: vnũ ex his
nõ cõteret. Mors pctõꝝ pe-
ſſima: ⁊ q̄ oderũt iuſtũ delin-
quẽt. Redimet dñs aĩas ſer-
uoꝝ ſuoꝝ: ⁊ nõ delinq̄nt oẽs
q̄ ſperãt in eo. Añ. Rectos decet colla-
Iudica dñe udatio. ℣. Expugna. ps.
nocẽtes me: expugna im-
pugnãtes me. Apprehẽde arma
⁊ ſcutũ: ⁊ exurge ĩ adiutoriũ
mihi. Effũde frameã ⁊ cõclude
aduerſus eos q̄ perſequũt me:
dic aĩe mee ſal' tua ego ſũ. Cõ-
fũdãt ⁊ reuereãt q̄rẽtes aĩaꝫ
meã. Auertãt retrorſuꝫ ⁊ cõ-

fundāt᷑: cogitantes mihi mala.
Fiant tanq̄ puluis ante faciē
vēti: ⁊ āgel᷒ dñi coartās eos
Fiāt vie illoꝝ tenebre ⁊ lub
ciū: ⁊ āgel᷒ dñi perſequēs eos.
Qm̄ gratis abſcōderūt mihi
interitū laquei ſui: ſuper vacue
exprobrauerūt aīaꝫ meā. Veni
at illi laque᷒ quē ignorat. ⁊
captio quā abſcōdit apprehē
dat eū: ⁊ in laquꝫ cadat in
idipſuꝫ. Aīa autē mea exulta
bit in dñō: ⁊ delectabit᷑ ſup
ſalutari ſuo. Oīa oſſa mea di
cēt: dñe q̄s ſimilis tui. Eri

piēs inopē de manu fortiorꝫ
ei⁹: egenū ⁊ pauperē a diripiē
tib⁹ eū. Surgētes teſtes ini
qui: q̄ ignorabā interrogabāt
me. Retribuebāt mihi mala
ꝓ bonis: ſterilitatē aīe mee.
Ego aūt cū mihi moleſti eſ
ſent: induebar cilicio. Humili
abā in ieiunio aīaꝫ meā: ⁊ orō
mea in ſinu mō cōuertetur.
Quaſi ꝓximū ⁊ q̄ſi fr̄ēꝫ nr̄ūꝫ
ſic cōplacebā: q̄ſi lugēs ⁊ con
triſtat⁹ ſic humiliabar. Et ad
uerſuꝫ me letati ſūt ⁊ conue
nerūt: cōgᷓgata ſūt ſuper me

flagella ⁊ ignoraui. Diſſipati
ſūt nec cōpūcti. tētauerūt me
ſubſānauerūt me ſubſānatiōe:
frēduerūt ſup me dētib⁹ ſuis.
Dn̄e quādo reſpicies: reſtitue
aīaȝ meā a malignitate eorū.
a leoib⁹ vnicā meā. Cōfitebor
tibi in eccleſia magna: ī ꝑplō
graui laudabo te. Nō ſuper
gaudeāt mihi q̄ aduerſantur
mihi inique: q̄ oderūt me
gratis ⁊ āinuūt oclis. Qm̄ m̄
q̄dē pacifice loqbāt: ⁊ in iracū
dia terre loqntes dolos cogita
bāt. Et dilatauerūt ſuper me

os suũ: dixerũt euge euge ꝛ
viderũt ocłi nr̃i. Vidisti dñe
ne sileas: dñe ne discedas a me.
Exurge et intẽde iudicio meo:
deus me⁹ ⁊ dñs me⁹ ĩ causã ꝛ
meã. Iudica me secdꝫ iusticiã
tuã dñe de⁹ me⁹: ⁊ nõ supgau-
deãt mihi. Nõ dicãt ĩ cordib⁹
suis euge euge aĩe nr̃e: nec di
cãt deuorabim⁹ eũ. Erubescãt
⁊ reuereãtur simul: q̄ gratulantur
malis meis. Induãtur cõfusiõe
⁊ reuerẽtia: q̄ maligna loquũtur
super me. Exultẽt ⁊ letẽtur q̄ vo
luĩt iusticiã meã: ⁊ dicãt sẽper

magnificet᷑ dñs q̄ volūt pacē
serui ei⁹. Et lingua mea me
ditabit᷑ iusticiā tuā: tota die
laudē tuam. ps.

Dixit iniust⁹ vt delinquat
in semetipso: nō ē timor
dei ante oc'los ei⁹. Qm̄ in dolose
egit in cōspectu ei⁹: vt inueniat᷑
iniq̄tas ei⁹ ad odiū. Verba o
ris ei⁹ iniq̄tas ⁊ dol⁹: noluit
intelligere vt bene ageret. Ini
q̄tatē meditat⁹ ē in cubili suo:
astitit ōni vie nō bone: maliciā
autē nō odiuit. Dñe in celo
mi̾sc'dia tua: ⁊ veritas tua vsq;

ad nubes. Iusticia tua sicut
mõtes dei: iudicia tua abyssus
multa. Hoies et iumẽta salua
bis dñe: quẽadmodũ multi
plicasti miaz tuã de⁹. Filij aũt
hoiz: in tegmie alaꝝ tuaꝝ spa
bũt. Inebriabũt ab vbertate
dom⁹ tue: et torrẽte voluptatis
tue potabis eos. Qm apd te
ẽ fõs vite: et in lumie tuo vide
bim⁹ lumẽ. Pretẽde miaz tuã
sciẽtib⁹ te: et iusticiã tuã hijs q
recto sũt corde. Nõ veniat m
pes superbie: et man⁹ pctõris
nõ moueat me. Ibi ceciderũt

q̃ operãt̃ iniq̃tatẽ: expulſi
ſũt nec potuerũt ſtare. Añ. Ex

pugna impugnãtes me. Añ. Reuela dño. ps

Noli emulari in malignã
tib⁹: neq̃ȝ zelaueris faci
ẽtes iniq̃tatẽ. Qm tanq̃ȝ fenũ
velociter areſcẽt: ⁊ queãdmo
duȝ olera herbaȝ cito decidẽt.
Spera in dño ⁊ fac bonitatẽ:
⁊ inhabita terrã ⁊ paſceris ĩ
diuitijs ei⁹. Delectare in dño:
⁊ dabit tibi peticiões cordis
tui. Reuela dño viã tuã ⁊ ſpe
ra in eo: ⁊ ipſe faciet. Et edu
cet q̃ſi lumẽ iuſticiã tuã ⁊ iu

diciū tuū tāq̄ meridiē: ſubdi-
tus eſto dño ⁊ ora eū. Noli
emulari in eo q̇ pſperat' ī via
ſua: in hoīe faciēte īiuſticias
Deſine ab ira ⁊ derelique fu-
rorē: noli emulari vt m̄ligneꝛ.
Qm̄ q̇ malignāt' extermīabū-
tur: ſuſtinētes autē dñz ipſi
hereditabūt terrā. Et adhuc
puſillū ⁊ nō erit pctōr: ⁊ que-
res locū ei⁹ ⁊ nō inuenies.
Māſueti autē hereditabūt te-
rrā: ⁊ delectabūt' in multitudi-
ne pacis. Obſuabit pctōr
iuſtū: ⁊ ſtridebit ſuper eū dē-

tib⁹ ſuis. Dn̄s aūt irridebit
eū: qm̄ proſpicit q̄ veniet dies
ei⁹. Gladiū euaginauerūt pcō-
res: intēderūt arcū ſuū. Ut de-
cipiāt pauperē ⁊ inopē: vt tru-
cidēt rectos corde. Gladi⁹ eoꝝ
intret in corda ipſoꝝ: ⁊ arcus
eoꝝ cōfringat̄. Meli⁹ ē modicū
iuſto: ſuper diuitias peccatoꝝ
multas. Qm̄ brachia pcōꝝ
cōterent̄: cōfirmat aūt iuſtos dn̄s.
Nouit dn̄s dies īmaculatoꝝ:
⁊ hereditas eoꝝ ī eternū erit.
Nō cōfundent̄ in tp̄ore malo.
⁊ in dieb⁹ famis ſaturabūt̄:

q̄a pctõres peribũt. Inimici
vero dn̄i mox vt honorificati
fuerint ⁊ exaltati: deficiẽtes q̄z
admodũ fumus deficiẽt. Mutu
abit' pctõr ⁊ nõ soluet: iustus
aũt misret' ⁊ retribuet. Quia be
nedicẽtes ei hereditabũt terrã:
maledicẽtes aũt ei disperibũt.
Apd dn̄z gress' hoīs dirigẽt':
⁊ viã ei' volet. Cũ ceciderit nõ
collidet': q̄z dn̄s supponit ma
nũ suã. Iunior fui etenī senui:
⁊ nõ vidi iustũ derelictũ: nec
semẽ ei' querẽs panẽ. Tota
die misret' ⁊ comodat: ⁊ semẽ

illiꝰ in bñdictiõe erit. Decliña
a malo ⁊ fac bonū: ⁊ ĩhabita
in sclz scli. Quia dñs amat iu-
diciū. ⁊ nõ derelinquet scõs suos:
in eternū cõsuabūt. Iniusti
puniẽt: ⁊ semẽ ĩpioz peribit.
Iusti aūt hereditabūt terrã: ⁊
inhabitabūt in sclz scli sup eã.
Os iusti meditabit sapiẽtiã:
⁊ lĩgua eiꝰ loqt iudiciū. Lex
dei eiꝰ in corde ipsiꝰ: ⁊ nõ supplã-
tabūt gressus eiꝰ. Cõsiderat
pctõr iustū: ⁊ qrit mortificare
eū. Dñs aūt nõ derelinquet eū i
manibꝰ eiꝰ: nec dãnabit eū cū

iudicabitur illi. Expecta dominum
et custodi viam eius: et exaltabit
te ut hereditate capias terram:
cum perierint peccatores videbis. Vi
di impium super exaltatum: et eleva
tum sicut cedros libani. Et tran
sivi et ecce non erat: quesivi eum et
non est inventus locus eius. Custodi
innocentiam et vide equitatem: quoniam sunt
reliquie homini pacifico. Iniusti autem
disperibunt simul: reliquie impiorum
interibunt. Salus autem iustorum a
domino: et protector eorum in tempore tribu
lationis. Et adiuvabit eos dominus
et liberabit eos: et eruet eos a

pctõrib⁹ ⁊ ſaluabit eos q̇a ſpe-
rauerũt in eo. ps.

Dñe ne in furore tuo ar-
guas me: neq̃ in ira tua
corripias me. Qm̃ ſagitte tue
infixe ſũt mihi: ⁊ cõfirmaſti
ſup me manũ tuã. Nõ ē ſani-
tas in carne mea a facie ire tue:
nõ ē pax oſſib⁹ meis a facie pc-
catoꝝ meoꝝ. Qm̃ iniq̇tates
mee ſupergreſſe ſũt caput meũ:
⁊ ſicut on⁹ graue grauate ſũt
ſup me. Putruerũt ⁊ corrup-
te ſũt cicatrices mee: a facie
inſipiẽcie mee. Miſer fact⁹ ſũ

⁊ curuatꝰ ſuz vſq̧ in finē: tota
die cōtriſtatꝰ ingrediebar.
Qm̄ lūbi mei īpleti ſūt illuſi-
onibꝰ: ⁊ nō ē ſanitas ī carne
mea. Afflictꝰ ſū ⁊ hūiliatꝰ ſuz
nimis: rugiebā a gemitu cordis
mei. Dn̄e ante te ōne deſideri-
uz meū: ⁊ gemitꝰ meꝰ a te nō
ē abſcōditꝰ. Cor meū cōturba-
tū ē. dereliq̄t me virtꝰ mea: ⁊
lumē oculoꝝ meoꝝ ⁊ ipſū nō
eſt mecuz. Amici mei ⁊ pximi
mei: aduerſū me appiq̄uerūt
⁊ ſteterūt. Et q̄ iuxta me erāt
de lōge ſteterūt: ⁊ viz faciebāt

q̄ q̄rebāt aīaꝫ meā. Et q̄ in-
q̄rebāt mala mihi locutꝫ sūt
vanitates: et dolos tota die ꝫ
meditabātᷣ. Ego aūt tanq̄ꝫ sur-
dus nō audiebā: et sicut mutꝰ
nō aperiēs os suū. Et factus
sū sicut hō nō audiēs: et nō ha-
bēs in ore suo redargutiones.
Qm̄ in te dn̄e speraui: tu exau-
dies me dn̄e deꝰ meꝰ. Qr dixi
neq̄n̄do sup̄gaudeāt mihi ini-
mici mei: et dū cōmouēt pedes
mei super me magna locutꝫ sūt.
Qm̄ ego in flagella paratꝰ sū:
et dolor meꝰ ī cōspectu meo sēper.

Qm̄ iniq̄tatē meā āńūciabo:
⁊ cogitabo pro pctō mēo. Inimici aūt mei viuūt ⁊ cōfirma-
ti ſūt ſuper me: ⁊ multiplicati
ſūt q̄ oderūt me inique. Qui
retribuūt mala pro bōis detrahe-
bāt mihi: qm̄ ſeq̄bar bonitatē.
Ne derelinq̄s me dn̄e deus me⁹:
ne diſceſſeris a me. Intēde i ad-
iutoriuȝ meū: dn̄e de⁹ ſalutis mee.

An̄. Reuela dn̄o viā tuā. ℣ Dn̄e in celo: miſcd̄ia tua. ℟ Et veritas tua vſq; ad nubes.
In aduētu. ℣ Ex ſyō: ſpecies decoris ei⁹. ℟ De⁹ nr̄ manifeſte veniet. Tp̄e xlᵉ. ℣
Ipſe liberauit me: de laqueo venātiū. ℟ Et a verbo aſpero. Tp̄e paſſiōis. ℣
Erue a framea: de⁹ aīaȝ meā. ℟ Et d̄ manu canis vnicā meā. Tp̄e pſchli. ℣
Alla alla alla. ℣ Surrexit dn̄s de ſepulchro. alla. ℟ Qui p nob
pependit i ligno. alla. Ad laudes. ℣ Miſerere. ps.

Miſerere mei de⁹: ſecundū

magnā miāz tuā. Et ſm̄ multi-
diez miſationū tuaꝝ: dele iniq-
tatē meā. Amplius laua me ab
iniq̄tate mea: et a pctō meo mū-
da me. Qm̄ iniq̄tatē meā ego
cognoſco: et pctīz meū cōtra me
eſt ſēper. Tibi ſoli peccaui et ma-
lū corā te feci: ut iuſtificeris in
ſmoib9 tuis et vincas cū iudica-
ris. Ecce eīz i iniq̄tatib9 cōceptus
ſuz: et i pctīs cōcepit me mater
mea. Ecce eīz veritatē dilexiſti:
incerta et occulta ſapiēcie tue
manifeſtaſti mihi. Aſperges me
dñe yſopo et mūdabor: lauab-

me ⁊ ſuper niuē dealbabor.
Auditui meo dabis gaudiū
⁊ leticiā: ⁊ exultabūt oſſa hūili
ata. Auerte faciē tuā a pctīs
meis: ⁊ oēs iniq̃tates meas dele.
Cor mūdū crea in me de⁹: et
ſpūz rectū inoua in viſceribus
meis. Ne piicias me a facie tua:
⁊ ſpūz ſctūz tuū ne auferas a me.
Redde m̄ leticiā ſalutaris tui:
⁊ ſpū pͥncipali cōfirma me. Do
cebo iniq̃s vias tuas: ⁊ impii
ad te cōuertēt. Libera me de ſā
guinib⁹ de⁹ d̄s ſalutis mee: et
exultabit ligua mea iuſticiā tuā.

Dne labia mea aperies: ⁊ os
meũ ãnũciabit laudẽ tuã. Qm̃
si voluisses sacrificiũ dedissem
vtiq;: holocaustis nõ d'lectaberis.
Sacrificiũ deo spũs cõtribulat':
cor cõtritũ ⁊ hũiliatũ d's nõ des
picies. Benigne fac dñe in bona
volũtate tua syõ: vt edificẽtur muri
ihrl'm. Tũc acceptabis sacrifici
uz iusticie oblatiões ⁊ holoca
usta: tũc imponẽt super altare
tuũ vitulos. An. Miserere mei deus. An.
Verba mea auri ¶ Intellige. ps.
bus percipe dñe: intellige
clamorẽ meũ. Intẽde voci ora

tionis mee: rex meus et deus meus.
Quoniam ad te orabo: domine mane
exaudies vocem meam. Mane asta
bo tibi et videbo: quoniam non deus vo
lens iniquitatem tu es. Neque habita
bit iuxta te malignus: neque perma
nebunt iniusti ante oculos tuos.
Odisti omnes qui operantur iniquitatem:
perdes omnes qui loquuntur mendacium.
Virum sanguinum et dolosum abho
minabitur dominus: ego autem in multi
tudine misericordie tue. Introibo in domum
tuam: adorabo ad templum sanctum tuum
in timore tuo. Domine deduc me
in iusticia tua: propter inimicos meos

Dirige in cõspectu tuo viã meã.
Quĩ nõ ẽ in ore eoꝝ veritas: cor
eoꝝ vanũ est. Sepulchrũ patẽs
est guttur eoꝝ. liguis ſuis do
loſe agebãt, iudica illos deus.
Decidãt a cogitatioĩbꝰ ſuis. ſe
cũdũ multitudinẽ ĩpietatuꝫ
eoꝝ expelle eos: qñ irritauerũt
te dñe. Et letẽtᷣ oẽs q̃ ſperãt in
te: ĩ eternũ exultabũt, ⁊ habita
bis ĩ eis. Et gl̃iabũtᷣ in te oẽs
q̃ diligũt nomẽ tuũ: qñ tu be
nedices iuſto. Dñe vt ſcuto
bone volũtatis tue: coronaſti
nos. Añ. Intellige clamorẽ meũ dñe. Añ. Dcꝰ

de⁹ me⁹ ad te de luce vigilo. ps. Spz. ā. Cōuerſ⁹ ē. ps
Confitebor tibi dñe qm̄ irat⁹
es mihi: cōuerſ⁹ ē furor
tu⁹ ꝛ cōſolat⁹ es me. Ecce de⁹
ſaluator me⁹: fiducialiter agā
ꝛ nō timebo. Quia fortitudo
mea ꝛ la⁹ mea dñs: ꝛ fact⁹ eſt
mihi in ſalutē. Haurietis aq̄s
in gaudio de fōtib⁹ ſaluatoris:
ꝛ dicetis in illa die cōfitemini
dño ꝛ iuocate nomē ei⁹. No
tas facite ī pplis adinuētioēs
ei⁹: memētote qm̄ excelſuꝫ eſt
nomē ei⁹. Cātate dño qm̄ mag
nifice fecit: ānūciate hoc ī vni

uersa terra. Exulta et lauda
habitatio syon: quia magnus in me
dio tui sanctus israel. An. Conuersus est
furor tuus domine et consolatus es me. An. Laudate
dominum de celis. ps. Ipsum. hymnus.

Splendor paterne glorie: de
luce lucem proferens: lux lucis et
fons luminis: dies diem illuminans.
Uerusque sol illabere: micans ni
tore perpeti: iubarque sancti spiritus:
infunde nostris sensibus. Uotis vo
cemus te patrem: patrem perennis glorie:
pater potentis gratie: culpam rele
get lubricam. Informet actus stre
nuos: dentem retundat inuidi: ca

ſus ſecūdet aſperos: donet ge
rēdi grām. Mētē gubernet et regat:
caſto fideli corpore: fides calo
re ferueat: fraudis venena neſ
ciat. Chriſtuſq nobis ſit cib9:
potuſq nr̄ ſit fides: leti bibam9
ſobriā: ebrietatē ſpūs. Letus
dies hic trāſeat: pudor ſit vt
diluculū: fides velut meridieſq:
crepuſculū mēs neſciat. Au
rora curſus pvehit: aurora to
tus prodeat: in prē tot9 fili9: et to
tus in verbo pater. Deo pri ſit.
℣ Repleti ſum9 mane: mīa tua.
℟ Exultauim9 et delectati ſum9. Fer. iij. Inuitat.
Ad bn̄. An. Bn̄s domin9 deus Iſrael.
Jubilem9 deo ſalutari nr̄o. Ps. Venite. Hy9

Consors paterni luminis:
lux ipse lucis et dies: noc
tē canēdo rūpim⁹: assiste pos
tulātib⁹. Aufer tenebras mēti
um: fuga catervas demonū: ex
pelle sōnolētiā: ne pigritantes
obruat. Sic xpe nobis oīb⁹:
indulgeas credētib⁹: vt psit ex
orātib⁹: qd precinētes psallim⁹.
Presta pr piissime. Añ vt nō deliq̃. ℣. alla.
Dixi custodiā vias meas:
vt nō deliq̃ i ligua mea.
Posui ori meo custo
diā: cū cōsisteret pctor aduersū
me. Obmutui et humiliatus sū

⁊ silui a bonis: ⁊ dolor meus
renouatus est. Concaluit cor me
um intra me: ⁊ in meditatiōe
mea exardescet ignis. Locutus
sum in ligua mea: notū fac mihi
dn̄e finē meū. Et numerū dierum
meorum q̄s ē: vt sciā q̄d desit mihi.
Ecce mēsurabiles posuisti dies
meos: ⁊ substātia mea tanq̄ nihi
lum ante te. Uerūtamē vniuersa
vanitas: oīs hō viuēs. Uerūta
mē in imagīe ptrāsit homo: sed
⁊ frustra cōturbatur. Thesauri
zat: ⁊ ignorat cui cōgregabit ea.
Et nūc q̄ est expectatio mea nō

ne dn̄s: ⁊ ſubſtātia mĩa apō te ē.
Ab om̄ib⁹ iniq̄tatib⁹ meis
erue me: obp̄briū inſipienti
dediſti me. Obmutui ⁊ nō a
perui os meū: q̄m tu feciſti
amoue a me plagas tuas. A
fortitudīe man⁹ tue ego defe
ci ĩ increpatioīb⁹: ꝓpter iniq̄ta
tē corripuiſti hoīe; Et tabeſca
re feciſti ſicut araneā aīa; ei⁹:
verūtamē vane cōturbat' oīs
hō. Exaudi oratioē; meā;
dn̄e. ⁊ deprecatioē; meā: auri
bus percipe lacrymas meas.
Ne ſileas q̄m aduena ego ſū

apd te ⁊ peregrin⁹: ſicut oēs pr̄es mei. Remitte mihi vt refrigerer p̄uſq̄ꝫ abeā: ⁊ amplius non ero. ps

Expectās expectaui dn̄m: ⁊ intēdit mihi. Et exaudiuit preces meas: ⁊ eduxit me de lacu miſerie ⁊ de luto fecis. Et ſtatuit ſupra petrā pedes meos: ⁊ direxit greſſ⁹ meos. Et imiſit in os meū cāticū nouuꝫ: carmē deo nr̄o. Videbūt multi ⁊ timebūt: ⁊ ſperabūt ī dn̄o. Btūs vir cui⁹ eſt nomē dn̄i ſpes ei⁹: ⁊ nō reſpexit ī vanitates

⁊ inſanias falſas. Multa feciſti
tu dñe de⁹ me⁹ mirabilia tua:
⁊ cogitatioib⁹ tuis nō ē q̄ ſimi
lis ſit tibi. Annūciaui ⁊ locut⁹
ſuz: multiplicati ſūt ſup numez.
Sacrificiū ⁊ oblatioēz noluiſ
ti: aures autē perfeciſti mihi. Holo
cauſtū ⁊ p pctō nō poſtulaſti:
tūc dixi ecce venio. In capite li
bri ſcriptū ē de me. vt facerē vo
lūtatē tuā: de⁹ me⁹ volui: ⁊ legē
tuā in medio cordis mei [illegible].
Annūciaui iuſticiā tuā i eccle
ſia magna: ecce labia mea nō
phibebo dñe tu ſciſti. Iuſticiā

tuã nõ abscõdi in corde meo:
veritatẽ tuã & salutare tuũ dixi.
Nõ abscõdi miãz tuã & verita
tẽ tuã: a cõcilio multo. Tu aũt
dñe ne lõge facias miseratiões
tuas a me: mĩa tua & veritas
tua sẽper susceperũt me. Quoñ
circũdederũt me mala quorũ nõ
ẽ numer⁹: cõprehẽderũt me ini
quitates mee: & nõ potui vt vide
rẽ. Multiplicate sũt super capi
llos capitis mei: & cor meũ de
reliquit me. Cõplaceat tibi dñe
vt eruas me: dñe ad adiutoriũ
dũ me respice. Cõfundãtur &

reuereãtur ſimul q̄ q̄rũt aĩaz
meã: vt auferãt eã. Conuertãtur
retrorſuz ⁊ reuereãtur: q̄ volunt
mihi mala. Auertãt cõfeſti cõfu
ſiõez ſuã: q̄ dicũt m̄ euge euge.
Exultẽt ⁊ letẽtur ſup te oẽs q̄rẽ
tes te: ⁊ dicãt ſẽp magnificet
dñs q̄ diligũt ſalutare tuuz.
Ego aũt mẽdic⁹ ſuz ⁊ pauper:
dñs ſolicit⁹ eſt mei. Adiutor
me⁹ ⁊ ptector me⁹ tu es: deus
me⁹ ne tardaueris. Añ Vt nõ declĩ
quaz in lingua mea. Añ Sana dñe. ps.
Beatus q̄ intelligit ſuper
egenũ ⁊ pauperẽ: ĩ die

mala liberabit eū dn̄s. Dn̄s
cōſuet eū ⁊ viuificet eū. ⁊ be
atū faciat eū in terra: ⁊ nō tra
dat eū in aīaz inimicoꝝ eius.
Dn̄s opē ferat illi ſup lectuz
doloris ei⁹: vniuerſū ſtratuz
ei⁹ verſaſti in infirmitate ei⁹.
Ego dixi dn̄e miſerere mei:
ſana aīaz meā q꞉ peccaui tibi.
Inimici mei dixerūt mala
mihi: quādo morieť ⁊ peribit
nomē ei⁹. Et ſi ingrediebať
vt videret vana loq̄bať: cor ei⁹
cōgregauit iniq̄tatē ſibi. Egredi
ebať foras: ⁊ loq̄bať in idipſuz.

Aduerſū me ſuſurrabāt oēs
inimici mei: aduerſū me cogi-
tabāt mala mihi. Uerbū ini-
quū cōſtituerūt aduerſū me:
nūqd q̄ dormit nō adijciet
vt reſurgat. Etenī hō pacis
mee in q̄ ſperaui: q̄ edebat pa-
nes meos magnificauit ſuper
me ſupplātatioēz. Tu aūt dn̄e
miſerere mei ⁊ reſuſcita me: et
retribuā eis. In hoc cognoui qm̄
voluiſti me: qm̄ nō gaudebit
inimic⁹ me⁹ ſup me. Me aūt
ꝓpter inocētiā ſuſcepiſti: ⁊ con-
firmaſti me in cōſpectu tuo in

eternum. Benedictus dominus deus
israel a seculo (usque) et in seculum. fiat fiat. Ps.
Quemadmodum desiderat
cervus ad fontes aquarum: ita
desiderat anima mea ad te deus. Si
tivit anima mea ad deum fontem vivum:
quando veniam et apparebo ante fa
ciem dei. Fuerunt mihi lachrime
mee panes die ac nocte: dum di
citur mihi cotidie ubi est deus tuus.
Hec recordatus sum: et effudi in me
animam meam: quoniam transibo in locum
tabernaculi admirabilis usque
ad domum dei. In voce exultati
onis et confessionis sonus epulantis.

Quare tristis es aīa mea: et
q̄re cōturbas me. Spera in
deo qm̄ adhuc cōfitebor illi:
salutare vult⁹ mei ⁊ de⁹ me⁹.
Ad me ipsuȝ aīa mea cōtur
bata ē: ꝓpterea memor ero tui
de terra iordanis ⁊ hermoniim
a mōte modico. Abiss⁹ abissū
inuocat: in voce catharactaꝝ
tuaꝝ. Oīa excelsa tua ⁊ fluct⁹
tui: super me trāsierūt. In die
mādauit dn̄s miaȝ suā: ⁊ noc
te cāticū ei⁹. Apd̄ me oratio
deo vite mee: dicā deo suscep
tor me⁹ es. Quare oblit⁹ es

mei: et q̄re cōtristat⁹ in cedo
dū affligit me inimic⁹. Dū cō
fringūt ossa mea: exprobraue
rūt mihi q̄ tribulāt me inimi
ci mei. Dū dicūt mi p singulos
dies vbi est de⁹ tu⁹: q̄re t'stis
es aīa mea et q̄re cōturbas me.
Spera in deo qm̄ adhuc cō
fitebor illi: salutare vult⁹ mei
et de⁹ me⁹. An̄. Sana dn̄e aīaȝ meaȝ q̄r
peccaui tibi. An̄. Eructauit. Ps.
Deus aurib⁹ nr̄is audiui
mus: p̄res nr̄i ānūcia
uerūt nobis. Opus qd̄ ope
rat⁹ es in dieb⁹ eoȝ: et i dieb⁹

antiq̄s. Man⁹ tua gētes disp
didit ⁊ plātasti eos: afflixisti
ꝑplos ⁊ expulisti eos. Nec eīz
in gladio suo possederūt t'raz:
⁊ brachiū eoꝝ nō saluabit eos.
Sed dextera tua ⁊ brachiuz
tuū ⁊ illuminatio vult⁹ tui: q̄
niā cōplacuisti in eis. Tu es
ipse rex me⁹ ⁊ de⁹ me⁹: q̄ mā
das salutes iacob. In te inimi
cos nr̄os vētilabim⁹ cornu: ⁊
in noīe tuo spernem⁹ īsurgē
tes in nobis. Nō eīz ī arcu mō
sperabo: ⁊ gladi⁹ me⁹ nō salua
bit me. Saluasti eīz nos de a

ffugētib⁹ nos: ꝛ odiētes nos
cōfudisti. In deo laudabim⁹
tota die: ꝛ in noīe tuo cōfite
bim̄r in secl'z. Nūc aūt repulis
ti ꝛ cōfudisti nos: ꝛ nō egre
dieris d's in v̄tutib⁹ nr̄is. Aū
tisti nos retrorsuz post inimi
cos nr̄os: ꝛ q̄ oderūt nos di
ripiebāt sibi. Dedisti nos tāq̄
oues escaꝝ: ꝛ in gētib⁹ disper
sisti nos. Uendidisti ppl'z tuuz
sine precio: ꝛ nō fuit multitu
do in comutatioīb⁹ eoꝝ. Po
suisti nos oppbriū vicinis nr̄is:
subsanatioēz ꝛ derisuz his q̄

~~ſuit~~ ſunt in circuitu nr̄o. Poſuiſti
nos in ſimilitudinē gētibus:
cōmotionē capitis in pplis.
Tota die verecūdia mea cō
tra me eſt: et cōfuſio faciei
mee cooperuit me. A voce ex
probrātis et obloquētis: a facie
inimici et perſequētis. Hec oīa
venerūt ſuper nos nec obliti
ſumus te: et inique nō egimus
in teſtamēto tuo. Et nō rece
ſſit retro cor nr̄m: et declinaſti
ſemitas nr̄as a via tua. Quoniā
humiliaſti nos in loco afflicti
onis: et cooperuit nos ūbra mortis.

Si obliti sum⁹ nomē dei nr̄i:
⁊ si expādim⁹ man⁹ nr̄as ad
deū alienū. Nōne de⁹ reqret
ista: ipse eīz nouit abscōdita
cordis. Qm̄ ꝓpter te mortifica
mur tota die: estimati sum⁹
sicut oues occisiōis. Exurge
q̄re obdormis dn̄e: exurge ⁊
ne repellas in finē. Quare faci
em tuā auertis: obliuisceris
inopie nr̄e ⁊ tribulatiōis nr̄e.
Qm̄ hūiliata ē ī puluere aīa
nr̄a: cōglutinat⁹ ē ī t̄ra vēter nr̄.
Exurge dn̄e adiuua nos: ⁊ re
dime nos ꝓpter nomē tuūz. Ps

ERuctauit cor meū vbū
bū bonū: dico ego opa
mea regi. Ligua mea calam⁹
ſcribe: velociter ſcribētis. Spe
cioſus forma pre filijs hoīū.
diffuſa ē grā in labijs tuis: p
pterea bñdixit te ds ī eternū.
Accīgere gladio tuo ſup femr
tuū: potētiſſime. Specie tua ꝛ
pulchritudīe tua: intēde, pſp
re pcede ꝛ regna. Propter ve
ritatē ꝛ māſuetudinē ꝛ iuſtici
am: ꝛ deducet te mirabiliter
dextera tua. Sagitte tue acute
ppli ſub te cadēt: in corda inimi

cor regis. Sedes tua deus in seculum seculi: virga directionis virga regni tui. Dilexisti iusticiam et odisti iniquitatem: propterea unxit te deus deus tuus oleo leticie pre consortibus tuis. Mirra et gutta et cassia a vestimentis tuis a domibus eburneis ex quibus delectaverunt te filie regum in honore tuo. Astitit regina a dextris tuis in vestitu de aurato: circumdata varietate. Audi filia et vide et inclina aurem tuam et obliviscere populum tuum et domum patris tui. Et concupiscet rex decorem tuum:

quia ipse est dominus deus tuus et ado-
rabunt eum. Et filie tyri in mune-
ribus: vultum tuum deprecabuntur
omnes divites plebis. Omnis gloria
eius filie regis ab intus: in fimbriis
aureis: circumamicta varietati-
bus. Adducentur regi virgines post
eam: proxime eius afferentur tibi. Affe-
rentur in leticia et exultatione: ad-
ducentur in templum regis. Pro pa-
tribus tuis nati sunt tibi filii: con-
stitues eos principes super omnem
terram. Memores erunt nominis tui
in omni generatione et gene-
ratione. Propterea populi confite-

būt̄ tibi in eternū, 7 i sclz scli.
An. Eructauit cor meū vbū bonū. Ps. Adiutor.
Deus nr̄ refugiū 7 virtus:
adiutor in tribulatioib⁹
q̄ inuenerūt nos nimis. Pro
pterea nō timebim⁹ dū turba
bit̄ terra: 7 trāsferent̄ mōtes in
cor maris. Sonuerūt 7 tur
bate sūt aque eoꝝ: cōturbati
sūt mōtes ī fortitudīe ei⁹. Flu
minis ipet⁹ letificat ciuitatē dei:
sctificauit tabernaclz suū alti
ssim⁹. Deus in medio ei⁹ non
cōmouebit̄: adiuuabit eā de⁹
mane diluculo. Conturbate

Magnus dñs ꝛ laudabilis
nimis: in ciuitate dei nr̃i
in mõte ſcõ ei⁹. Fũdat̃ exul
tatiõe vniuerſe terre mõs ſyõ:
latera aq̄lõis ciuitas regis mag
ni. De⁹ in domib⁹ ei⁹ cognoſce
tur: cũ ſuſcipiet eã. Qm̃ ecce
reges terre cõg̃gati ſũt: cõuene
rũt in vnũ. Ipſi vidẽtes ſic
admirati ſũt cõturbati ſũt cõ
moti ſũt: tremor apprehẽdit eos.
Ibi dolores vt parturiẽtis: in
ſpũ vehemẽti cõteres naues
tharſis. Sicut audiuim⁹ ſic
vidim⁹ in ciuitate dñi v̓tutũ.

terribilis: rex magnus super omnem
terram. Subiecit populos nobis:
et gentes sub pedibus nostris. Ele
git nobis hereditatem suam: speciem
iacob quam dilexit. Ascendit deus
in iubilo: et dominus in voce tube.
Psallite deo nostro psallite: psallite regi
nostro psallite. Quoniam rex omnis terre
deus: psallite sapienter. Regna
bit deus super gentes: deus sedet
super sedem sanctam suam. Principes
populorum congregati sunt cum deo abra
ham: quoniam dii fortes terre vehemen
ter elevati sunt. Añ. Adiutor in tribula
tionibus. Añ. Magnus dominus. ps.

ſunt gẽtes ⁊ inclinata ſunt regnã:
dedit vocẽ ſuã mota ẽ terra. Dñs
ṽtutũ nobiſcũ: ſuſceptor nr̃ ⁊
de⁹ iacob. Venite ⁊ videte opa
dñi q̃ poſuit ꝓdigia ſup terrã:
auferẽs bella uſq; ad finẽ terre.
Arcũ cõteret ⁊ cõfriget arma:
⁊ ſcuta cõburet igni. Uacate
⁊ videte qm̃ ego ſũ de⁹: exalta
bor in gẽtib⁹ ⁊ exaltabor ĩ terra.
Dñs ṽtutũ nobiſcũ: ſuſceptor
noſter de⁹ iacob. ps.

Sequenti f. v. legr
R. Magnus Dñus ꝑ W.

OMnes gẽtes plaudite ma
nib⁹: iubilate deo ĩ voce
exultatiõis. Qm̃ dñs excelſ⁹

in ciuitate dei nostri: deus fundauit eam in eternum. Suscepimus deus misericordiam tuam: in medio templi tui. Secundum nomen tuum deus sic et laus tua in fines terre: iusticia plena est dextera tua. Letetur mons syon et exultent filie iude: propter iudicia tua domine. Circumdate syon et complectimini eam: narrate in turribus eius. Ponite corda vestra in virtute eius: et distribuite domos eius ut enarretis in progenie altera. Quoniam hic est deus deus noster in eternum et in seculum seculi: ipse reget nos in secula. ps

Audite hec oēs gētes: au
rib⁹ percipite oēs q̄ habitatis
orbē. Quiq; terrigēe ⁊ filij ho
minū: simul in vnū diues ⁊ pa
uper. Os meū loq̄t sapiētiā:
⁊ meditatio cordis mei pru
dētiā. Inclinabo in parabolā
aurē meā: aperiā in psalterio
ꝓpositioēm meā. Cur timebo
in die mala: iniq̄tas calcanei
mei circūdabit me. Qui cōfi
dūt in v̄tute sua: ⁊ in multitu
dine diuitiaꝝ suaꝝ gl'iantur.
Frater nō redimet redimet hō:
⁊ nō dabit deo placatioēm suā.

Et preciū redēptiōis aīe ſue:
ꝛ laborabit ī eternū ꝛ viuet ad
huc ī finē. Nō videbit ïteritū
cū viderit ſapiētes moriētes: ſi
ſimul inſipies ꝛ ſtult⁹ peribūt.
Et relinquēt alienis diuitias ſu
as: ꝛ ſepulchra eoꝝ dom⁹ illoꝝ
in eternū. Tabernacł'a eoꝝ in
ꝓgenie ꝛ ꝓgenie: vocauerūt no
mīa ſua in terris ſuis. Hō cū
in honore eſſet nō intellexit: cō
parat⁹ eſt iumētis inſipiētib⁹:
ꝛ ſimilis fact⁹ ē illis. Hec via
illoꝝ ſcādalū ipis: ꝛ poſtea in
ore ſuo cōplacebūt. Sicut oues

ĩ inferno poſiti ſũt: mors de
paſcet eos. Et dñabũt eoꝝ iuſ
ti in matutino: ⁊ auxiliũ eoꝝ
veteraſcet ĩ inferno a glĩa eoꝝ.
Uerũtamẽ deꝰ redimet aĩaꝫ
meã de manu inferi: cũ accepe
rit me. Ne timueris cũ diues
factꝰ fuerit hõ: ⁊ cũ multipli
cata fuerit glĩa domꝰ eiꝰ. Qm
cũ interierit nõ ſumet oĩa: ne
q; deſcẽdet cũ eo glĩa eiꝰ. Quia
aĩa eiꝰ in vita ipſiꝰ bñdicetur.
cõfitebit tibi cũ bñfeceris ei.
Introibit vſq; in progenies
patrũ ſuoꝝ: ⁊ vſq; in eternuꝫ

 75

non videbit lumē. Homo cū in ho
nore esset, nō intellexit: cōpa
ratꝰ est iumētis insipiētibꝰ et
similis factꝰ ē illis. Añ. Magnꝰ dñs
ꝛ laudabilis nimis. Añ. Deus deoꝝ. Ps.
Deus deoꝝ dñs locutꝰ est:
ꝛ vocauit terrā. A solis
ortu usqȝ ad occasum: ex syō spe
cies decoris eiꝰ. Deꝰ manifeste
veniet: deꝰ nr̄ ꝛ nō silebit. Ig
nis in cōspectu eiꝰ exardescet:
ꝛ in circuitu eiꝰ tēpestas valida.
Aduocauit celū desursū: ꝛ te
rrā discernere ppl'm suū. Con
gregate illi sctōs eiꝰ: q ordinant

teſtamētū ei⁹ ſuper ſacrificicia.
Et ānūciabūt celi iuſticiā ei⁹:
qm̄ deꝰ iudex eſt. Audi pplꝰ
meꝰ ⁊ loquar iſrl' ⁊ teſtificabor
tibi: deꝰ deꝰ tuꝰ ego ſum. Nō ī ſa-
crificijs tuis arguā te: holocau-
ſta autē tua in cōſpectu meo
ſūt ſēper. Nō accipiā de domo
tua vitulos: neqꝫ de gregibus
tuis hircos. Qm̄ mee ſūt oēs
fere ſiluarū: iumēta in mōtibꝰ
⁊ boues. Cognoui oīa volati-
lia celi: ⁊ pulchritudo agri me-
cū eſt. Si eſuriero nō dicā ti-
bi: meꝰ eſt enī orbis terre et

plenitudo ei⁹. Nūq̇d mãducabo carnes taurorū: aut sāguinē hircoꝝ potabo. Immola deo sacrificiū laudis: ⁊ redde altissimo vota tua. Et inuoca me in die tribulatiōis: eruā te ⁊ honorificabis me. Peccatori autē dixit de⁹: q̄re tu enarras iusticias meas: ⁊ assumis testamētū meū per os tuū. Tu vero odisti disciplinā: ⁊ proiecisti smōes meos retrorsuꝫ. Si videbas furē currebas cū eo: ⁊ cū adulteris portiōēꝫ tuā ponebas. Os tuū habūdauit malicia:

⁊ lingua tua concinnabat dolos.
Sedens adversus fratrem tuum
loquebaris: ⁊ adversus filium matris
tue ponebas scandalum: hec fecis
ti ⁊ tacui. Existimasti inique
quod ero tui similis: arguam te ⁊ sta
tuam contra faciem tuam. Intelligite
hec qui obliviscimini deum: ne quan
do rapiat ⁊ non sit qui eripiat. Sa
crificium laudis honorificabit
me: ⁊ illic iter quo ostendam illi sa
lutare dei. ps.
Quid gloriaris in malicia: qui
potens es in iniquitate. To
ta die iniusticiam cogitavit lingua

tua: ſicut nouacula acuta fe-
ciſti dolū. Dilexiſti maliciaꝫ
ſuper benignitatē: iniq̄tatē ma-
gis q̄ꝫ loqui eq̄tatē. Dilexiſti
oīa verba precipitatiōis: lingua
doloſa. Propterea deꝰ deſtruet
te in finē: euellet te ꝛ emigrabit
te de tabernaclo tuo ꝛ radicē
tuā de terra viuētiū. Videbunt
iuſti ꝛ timebūt: ꝛ ſuper eū ride-
būt ꝛ dicēt: ecce hō q̄ nō poſuit
deū adiutorē ſuū. Sed ſperauit
in multitudīe diuitiaꝝ ſuaꝝ: et
preualuit in vanitate ſua. Ego
autē ſicut oliua fructifera in

meorum: vadam ad portas inferi. Quesiui residuum annorum meorum: dixi non videbo dominum deum in terra viuentium. Non aspiciam hominem vltra: et habitatorem quietis. Generatio mea ablata est et conuoluta est a me: quasi tabernaculum pastorum. Precisa est velut a texente vita mea. dum adhuc ordiretur succidit me: de mane vsque ad vesperam finies me. Sperabam vsque ad mane: quasi leo sic contriuit omnia ossa mea. De mane vsque ad vesperam finies me: sicut pullus hyrundinis sic clamabo

q̃re me repulisti ⁊ q̃re tristis
in cedo dũ affligit me inimic⁹.
Emitte lucẽ tuã ⁊ v̾itatẽ tuã:
ip̃a me deduxerũt ⁊ adduxerũt
in mõtẽ sctũ3 tuũ ⁊ in tab̾nacl̃a
tua. Et introibo ad altare dei:
ad deũ q̃ letificat iuuẽtutẽ mẽa3.
Cõfitebor tibi in cithara deus
de⁹ me⁹: q̃re t̾stis es aĩa mea
⁊ q̃re cõturbas me. Spera in
deo qm̃ adhuc cõfitebor illi:
salutare vult⁹ mei ⁊ de⁹ me⁹. ℟.
Salutare vult⁹ mei ⁊ de⁹ me⁹. ℣. De te de luce
vigilo de⁹. ps. De⁹ de⁹ me⁹. ℟. Cũctis dieb⁹.
Ego dixi in dimidio die⁊

domus dei: speraui in mīa dei ⁊
in eternū ⁊ in sclʒ sclī. Confi
tebor tibi in sclʒ qa fecisti: ⁊ ex
pectabo nomē tuū qm̄ bonuꝫ
est in cōspectu sanctorꝫ tuorꝫ. An.

Deus deorꝫ dn̄s locutꝰ est. ℣. Immola deo: sacrificiuꝫ laudis. ℟. Et redde altissimo vota tua. In aduentu. ℣. Emitte agnū dn̄e: dominatorē terre. ℟. De petra deserti ad mōtē filie syon. Tpore. xlᵉ. ℣. Scapulis suis: obūbrabit tibi. ℟. Et sub pēnis eius sperabis. Tpe passiōis. ℣. De ore leōis: libera me dn̄e. ℟. Et a cornibus vnicorniuꝫ: humilitatē meaꝫ. Tpe paschali. An. Alla alla alla. ℣. Surrexit dn̄s vere. alla. ℟. Et apparuit simoni. alla.

Ad laudes. An. Dele dn̄e iniqtatē meā. Tpe pschli. An. Alla. ps. Miserere mei deus. An. Salutare. Ps.

Iudica me deꝰ ⁊ discerne causaꝫ meaꝫ de gēte nō scta: ab hoīe iniq ⁊ doloso erue me. Quia tu es deꝰ fortitudo mea:

meditabor ut colũba. Atte-
nuati sũt oculi mei: suspici-
ẽtes in excelso. Dñe vim patior
respõde pro me: quid dicã aut quid
respõdebit mihi cũ ipse fecerit.
Recogitabo tibi oẽs ãnos meos:
in amaritudine aĩe mee. Dñe si
sic vivitur et in talibus vita spũs
mei: corripies me et vivificabis
me: ecce in pace amaritudo
mea amarissima. Tu autem
eruisti aĩam meam ut nõ periret: pro-
iecisti post tergũ tuũ oĩa pctã
mea. Quia nõ infernus cõfite-
bitur tibi. neque mors laudabit

te: nõ expectabũt q̃ descẽdũt
in lacũ veritatẽ tuã. Uiuẽs vi-
uẽs ipſe cõfitebit᷑ tibi ſicut et
ego hodie: pater filijs notã fa-
ciet veritatẽ tuã. Dñe ſaluuz
me fac: ⁊ pſalmos nr̃os cãta-
bim⁹ cũctis dieb⁹ vite nr̃e in
domo dñi. An. Cũctis dieb⁹ vite nr̃e
ſaluos nos fac dñe. ℣. Oẽs angeli ei⁹ lauda-
te dñz de celis. ps. Laudate dñz. Hy.
Ales diei nũci⁹: lucẽ ppi-
quã precinit: nos excita-
tor mẽtiũ: iã xp̃s ad vitã vocat.
Auferte clamat lectulos: egro
ſopore desides: caſtiq; recti ac

80

ſobrii: vigilate iã ſuz proximi⁹.
Ieſuz ciam⁹ vocib⁹: flẽtes pre
cãtes ſobrii: intẽta ſuplicatio:
dormire cor mũdũ vetat. Tu
chriſte ſõnũ diſcute: tu rũpe no
ctis vincula: tu ſolue peccatuz
vet⁹: nouũq; lumẽ ingere. Deo
pñi ſit glõia. ℣ Repleti ſum⁹ mane: mĩa tua. ℟ Exultauim⁹
⁊ delectati ſum⁹: ĩ oĩb⁹ dieb⁹ nr̃is. Ad bñs. ℟.
Erexit nob dñs cornu ſalutis: in
domo dauid pueri ſui.

Feria .iiij. Inuitato.

In manu tua dñe. Oẽs fines terre ps. Vẽite. hẏ.
Rerũ creator optime: rec
torq; nr̃ aſpice: nos a nece
noxia: merſos ſopore libera.
Te ſctẽ chriſte poſcim⁹: ignoſ
ce tu criminib⁹: ad cõfitẽduz

ſurgim⁹: moraſq; noctis rūpi
mus. Mētes manuſq; tollim⁹:
ꝓpheta ſicut noctib⁹: nobis ge
rendū precipit: pauluſq; ge
tis cēſuit. Uides malū qđ ge
ſſim⁹: occulta nr̄a pādimus:
preces gemētes fūdim⁹: dimi
tte qđ peccauim⁹. Pr̄a pr̄ piiſſi.
Añ. Auertit dñs. Tpe pſcali. añ. All'a. Ps.
Dixit inſipiēs in corde
ſuo: nō eſt de⁹. Cor
rupti ſūt ⁊ abhominabiles fa
cti ſūt in iniq̄tatib⁹: nō eſt q
faciat bonū. De⁹ de celo pſpe
xit ſuper filios hominū: ut

videat si ē intelligēs aut req
rēs deū. Oēs declinauerūt si
mul inutiles facti sūt: nō est
q̇ faciat bonū nō vsq ad vnū.
Nōne sciēt oēs q̇ operāt' iniq
tatē: q̇ deuorāt plebē meaꝫ vt
cibū panis. Deū nō inuoca
uerūt: illic trepidauerūt timo
re vbi nō fuit timor. Qm̃ de'
dissipauit ossa eoꝝ q̇ hoībus
placēt: cōfusi sūt qm̃ de' spre
uit eos. Quis dabit ex syon
salutare isrl: cū cōuerterit
dn̄s captiuitatē plebis sue exul
tabit iacob ⁊ letabit' isrl. ps.

Exaudi de⁹ orōnē meā. ꝛ
ne despexeris dep̄catiōe3
meā: intēde mihi ꝛ exaudi m̄.
Cōtristat⁹ sū in exercitatiōe
mea: ꝛ cōturbat⁹ sū a voce ini
mici ꝛ a tribulatiōe peccatoris.
Qm̄ declinauerūt in me iniq
tates: ꝛ in ira molesti erāt mihi.
Cor meū cōturbatū est in me:
ꝛ formido mortis cecidit sup
me. Timor ꝛ tremor venerūt
super me: ꝛ cōtexerūt m̄ tenebre.
Et dixi. q̄s dabit mihi pēnas
sicut colūbe: ꝛ volabo ꝛ reqescā.
Ecce elōgaui fugiēs: ꝛ māsi

in solitudine. Expectabā eū q sal
uū me fecit: a pusillanimitate
spūs & tēpestate. Precipita dn̄e
et diuide liguas eo᷑: Qm̄ vidi
iniq̄tatē & cōtraditiōe͡z in ciui
tate. Die ac nocte circūdabit
eā sup muros ei᷒ iniq̄tas: &
labo᷑ in medio ei᷒ & ī iusticia.
Et nō defecit de plateis ei᷒:
vsura & dol᷒. Qm̄ si inimicus
me᷒ maledixisset mihi: susti
nuisse͡z vtiq͡z. Et si is q̄ oderat
me super me magna locut᷒ fu
isset: abscōdisse͡z me forsitā ab
eo. Tu vero hō vnanimis: dux

me⁹ ⁊ not⁹ me⁹. Qui ſimul
mecū dulces capiebas cibos:
in domo dei ābulauim⁹ cū cō-
ſenſu. Ueniat mors ſup illos:
⁊ deſcēdāt in infernū viuentes.
Qm̄ neq̄cie in habitaculis eoꝝ:
in medio eoꝝ. Ego aūt ad dn̄m
clamaui: ⁊ dn̄s ſaluauit me.
Ueſpere ⁊ mane ⁊ meridie nar-
rabo ⁊ ānūciabo: ⁊ exaudiet
vocē meā. Redimet in pace aīam
meā ab his q̄ appiquāt mihi:
qm̄ inter multos erāt mecū.
Exaudiet de⁹ ⁊ humiliabit illos:
q̄ eſt ante ſecula. Nō eīꝫ illis

commutatio. & nō timuerūt deū:
extēdit manū suā in retribuē-
do. Contaminauerūt testamētū
eiꝰ. diuisi sūt ab ira vultꝰ eiꝰ:
& appropīquit cor illiꝰ. Molliti
sūt sermōes eiꝰ sup oleū: & ipsi
sūt iacula. Iacta super dn̄z cu-
rā tuā & ipse te enutriet: & nō
dabit in eternū fluctuationē
iusto. Tu vero deꝰ deduces
eos in puteū interitus. Viri
sanguinū & dolosi nō dimidia-
būt dies suos: ego autē sperabo
in te dn̄e. An. Auertit dn̄s captiuitatē
plebis sue. An. Quoniā in te. Ps.

Miſerere mei de⁹ qm̄ cōcul
cauit me hō: tota die im
pugnās tribulauit me. Con
culcauerūt me inimici mei tota
die: qm̄ multi bellātes aduer
ſuz me. Ab altitudīe diei time
bo: ego vero in te ſpabo. In deo
laudabo ſmoēs meos in deo
ſperaui nō timebo q̄d faciat
mihi caro. Tota die vba mea
execrabāt, aduerſuz me. oēs
cogitatioēs coꝝ in malū. Inha
bitabūt ꝛ abſcōdēt: ipſi calca
neū meū obſeruabūt. Sicut
ſuſtinuerūt aīaz meā ꝑ nihilo

ſaluos facies illos: in ira po
pulos cõfriges. Deꝰ vitã meã
ãnũciaui tibi: poſuiſti lachry
mas meas in cõſpectu tuo. Si
cut & in ꝑmiſſiõe tua: tũc cõu
tẽt inimici mei retrorſuz. In q̃
cũqȝ die inuocauero te: ecce
cognoui qm̃ deꝰ meꝰ es. In
deo laudabo verbũ. in dño lau
dabo ſmoẽz: in deo ſꝑaui nõ
timebo q̃d faciat mihi homo.
In me ſũt deꝰ vota tua: que
reddã laudatiões tibi. Qm̃ e
ripuiſti aĩaz meã de morte. &
pedes meos de lapſu: vt place

am corā deo in lumine viuē

Miſerere mei de⁹ [ciū. ps.

miſerere mei: qm̄ in te cō

fidit aīa mea. Et in vmbra ala

ruꝫ tuaꝝ ſperabo: donec trāſe

at iniq̄tas. Clamabo ad deū

altiſſimū: deū q̄ bn̄fecit mihi.

Miſit de celo ⁊ liberauit me: de

dit in opprobriū cōculcātes me.

Miſit de⁹ mīaꝫ ſuā ⁊ veritatē

ſuā: ⁊ eripuit aīaꝫ meā de me

dio catuloꝝ leonū. dormiui

cōturbat⁹. Filij hoīꝫ dētes eoꝝ

arma ⁊ ſagitte: ⁊ līgua eoꝝ gla

di⁹ acut⁹. Exaltare ſup celos

deus: et in omnem terram gloria tua. La
queum parauerunt pedibus meis:
et incuruauerunt animam meam. Fo
derunt ante faciem meam foueam: et
inciderunt in eam. Paratum cor me
um deus paratum cor meum: cantabo
et psalmum dicam. Exurge gloria
mea exurge psalterium et cithara:
exurgam diluculo. Confitebor ti
bi in populis domine: et psalmum dicam
tibi in gentibus. Quoniam magnifica
ta est usque ad celos misericordia tua: et us
que ad nubes veritas tua. Exal
tare super celos deus: et super omnem
terram gloria tua. An. Quoniam in te confidit anima

mea. Añ. Iuste iudicate. ps.

Si vere vtiq; iusticiā loq
mini: recte iudicate filij
hoīz. Et eīz in corde iniq̄tates
opamini: in terra iniusticias
man⁹ vr̄e cōcinnāt. Alienati sūt
pctōres a vulua. errauerūt ab
vtero: locuti sūt falsa. Furor
illis scd̄z similitudinē serpētis:
sicut aspidis surde ⁊ obturātis
aures suas. Que nō exaudiet
vocē incātātiuz: ⁊ venefici incā
tātis sapiēter. Deus cōteret dētes
eoꝝ in ore ipsoꝝ: molas leonū
cōfringet dn̄s. Ad nihilū deue

8. 6

nient tanquam aqua decurrens: intendit
arcum suum donec infirmentur. Si-
cut cera que fluit auferentur: super
cecidit ignis et non viderunt solem.
Priusquam intelligerent spine vestre
rhamnum: sicut viventes sic in ira
absorbet eos. Letabitur iustus
cum viderit vindictam: manus suas
lavabit in sanguine peccatoris. Et di-
cet homo si utique est fructus iusto:
utique est deus iudicans eos in terra.
Eripe me de inimicis ps.
meis deus meus: et ab insur-
gentibus in me libera me. Eripe
me de operantibus iniquitatem: et de

viris ſāguinū ſalua me. Quia
ecce ceperūt aīaȝ meā: irruerūt
in me fortes. Nec iniqtas mea
nec pctūȝ meū dn̄e: ſine iniq-
tate cucurri ⁊ direxi. Exurge
in occurſuȝ meū ⁊ vide: ⁊ tu
dn̄e deꝰ v̓tutū deꝰ iſrl̄. Intēde
ad viſitādas oēs gētes: nō mi-
ſerearis ōnibꝰ q̄ operāt̄ iniqta-
teȝ. Cōuertēt̄ ad veſperā. ⁊ famē
paciēt̄ vt canes: ⁊ circuibunt
ciuitatē. Ecce loqnt̄ in ore ſuo.
⁊ gladiꝰ in labijs eoꝶ: qm̄ qs
audiuit. Et tu dn̄e deridebis
eos: ad nihilū deduces oēs gētes.

Fortitudinem meam ad te custo
diam. quia deus susceptor meus es: deus
meus misericordia eius preveniet me. Deus
ostendit mihi super inimicos
meos ne occidas eos: ne quando
obliviscantur populi mei. Disperde
illos in virtute tua: et depone
eos protector meus domine. Delictum
oris eorum sermonem labiorum ipsorum:
et comprehendantur in superbia sua.
Et de execratione et mendatio
annunciabuntur in consumatione: in
ira consumationis et non erunt.
Et scient quia deus dominabitur iacob:
et finium terre. Convertentur ad

veſperā ꝛ famē patiēt᷑ vt canes:
ꝛ circuibūt ciuitatē. Ipſi diſp
gēt᷑ ad mādūcādū: ſi vero nō
fuerit ſaturati ꝛ murmurabūt.
Ego aūt cātabo fortitudinē
tuā: ꝛ exaltabo mane miaꝫ tu
aꝫ. Quia fact᷒ es ſuſceptor
me᷒: ꝛ refugiū meū. in die tri
bulationis mee. Adiutor me᷒
tibi pſallā quia de᷒ ſuſceptor me᷒
es: de᷒ me᷒ mia mea. An. Iuſte iu
dicate filij hoīꝫ. An. Da nobis. ps.
Deus repuliſti nos ꝛ deſ
truxiſti nos: iratus es ꝛ mi
ſert᷒ es nobis. Commouiſti terrā

et cõturbaſti eã: ſana cõtritio
nes ei⁹ q᷑ cõmota eſt. Oſtēdiſ
ti ꝑplō tuo dura: potaſti nos
vino cõpūctiōis. Dediſti me
tuētib⁹ te ſignificatiōēʒ: vt fu
giāt a facie arc⁹. Ut liberēt᷑ di
lecti tui: ſaluū fac dextera tua
et exaudi me. Deus locut⁹ eſt in
ſancto ſuo: letabor et partibor
ſichimā: et cōuallē tabernaclōꝝ
metibor. Meus ē galaad et me⁹
eſt manaſſes: et effraiʒ fortitu
do capitis mei. Iuda rex me⁹:
moab olla ſpei mee. In idume
aʒ extēdā calciamētuʒ meuʒ:

mihi alienigine subditi sūt. Quis
deducet me in ciuitatē muni
taz: q̄s deducet me vsq; ī idu
meā. Nōne tu de⁹ qui repulisti nos:
ꝛ nō egredieris de⁹ in v̄tutib⁹
nr̄is. Da nobis auxiliū de tri
bulatiōe: q̄a vana sal⁹ hominis.
In deo faciem⁹ v̄tutē: ꝛ ipse
ad nihiluz deducet tribulātes
Exaudi de⁹ dep̄ca nos. Ps.
tioēz meā: intēde oratio
ni mee. A finib⁹ terre ad te cla
maui: dū āxiaret cor meum
ī petra exaltasti me. Deduxisti
me q2 fact⁹ es spes mea: tur

ris fortitudīs a facie inimici. Inhabitabo in tabernacl'o tuo in secl'a: ptegar in velamēto alarū tuarꝫ. Qm̄ tu de⁹ me⁹ exaudisti oꝛonē meā: dedisti hereditatē timētib⁹ nomē tuū. Dies super dies regis adijcies: ānos ei⁹ vsqꝫ in diē generatiōis ⁊ generatiōis. Permanet in eternū in cōspectu dei: miaꝫ ⁊ veritatē ei⁹ qs reqret. Sic psalmū dicā noī tuo in seclꝫ secl'i: vt reddaꝫ vota mea de die in dieꝫ. Añ. Da nobis dn̄e auxiliū de tribulatione. Añ. Nōne deo. ps dd'.

Nõne deo ſubiecta erit aĩa
mea: ab ipſo eiꝫ ſalutare
meuꝫ. Nã ⁊ ipſe deꝰ meꝰ ⁊ ſalu-
taris meꝰ: ſuſceptor meꝰ non
mouebor ãpliꝰ. Quouſqꝫ irru-
itis in hoĩeꝫ: interficitis vniuer-
ſi vos tanqꝫ parieti inclinato
⁊ macerie depulſe. Verũtamẽ
preciũ meũ cogitauerũt repe-
llere. cucurri in ſiti: ore ſuo be-
nedicebãt ⁊ corde ſuo maledi-
cebãt. Verũtamẽ deo ſubiecta
eſto aĩa mea: qm̃ ab ipſo paci-
ẽcia mea. Quia ipſe deꝰ meꝰ ⁊
ſaluator meꝰ: adiutor meꝰ

nō emigrabo. In deo salutare
meū ꝛ glīa mea: de⁹ auxilij
mei ꝛ spes mea in deo ē. Spe
rate in eo oīs cōgregatio ppli.
effūdite corā illo corda vr̄a:
de⁹ adiutor nr̄ in eternū. Ue
rūtamē vani filij hoīz. mēda
ces filij hoīz in statéris: vt de
cipiāt ipsi de vanitate ī idipsuz.
Nolite ſpare in iniqtate. ꝛ rapi
nas nolite cōcupiſcere: diuitie
ſi affluāt nolite cor appónere.
Semel locut⁹ ē de⁹ duo hec au
diui. qr poteſtas dei ē ꝛ tibi dn̄e
mīa: qr tu reddes vnicuiqꝫ iuxta

titudie v̓tutis tue mētiēt᷑ tibi
inimici tui. Oīs terra adoret te
⁊ psallat tibi: psalmū dicat no
mini tuo. Uenite ⁊ videte opa
dei: terribilis in cōsilijs super
filios hoīz. Qui cōuertit mare
in aridā. in flumie ptrāsibunt
pede: ibi letabimr in ipso. Qui
dn̄at in v̓tute sua in eternū. O
culi ei⁹ super gētes respiciūt:
q̇ exasperāt nō exaltēt᷑ in semet
ipsis. Bndicite gētes deū nr̄z:
⁊ auditā facite vocē laudis ei⁹.
Qui posuit aiaz meā ad vitaz:
⁊ nō dedit ī cōmotioēz pedes meos.

Accedet hō ad cor altū: et exal
tabit' de⁹. Sagitte paruulorū
facte sūt plage eorū: et īfirmate
sūt cōtra eos lingue eorū. Contur
bati sūt oēs q̄ uidebāt eos: et
timuit oīs hō. Et annūciauerūt
opera dei: et facta ei⁹ ītellexerūt
Letabit' iust⁹ in dño et spera
bit in eo: et laudabūt' oēs recti
corde. Añ. Nōne deo subiecta erit aīa
mea. Añ. Benedicite. ps.
Iubilate deo oīs terra. psal
muz dicite noī ei⁹: date glīaz
laudi ei⁹. Dicite deo q̄ terri
bilia sūt opa tua dñe: in mul

opera sua. ps.

Exaudi deus oratione meā cū
deprecor: a timore inimi-
ci eripe aiaz meā. Protexisti
me a cōuentu malignātiū: a mul-
titudie operātiū iniqtatē. Qui
exacuerūt ut gladiū liguas suas:
intēderūt arcū rē amarā: ut sa-
gitēt in occultis īmaculatuz.
Subito sagitabūt eū ꝛ nō ti-
mebūt: firmauerūt sibi smoēs
nequā. Narrauerūt ut abscō-
derēt laqos: dixerūt qs vide-
bit eos. Scrutati sūt iniqtates:
defecerūt scrutātes scrutinio.

Quoniā ꝓbasti nos de⁹: igne nos
examinasti sicut examinatur
argētū. Induxisti nos ī laqueū.
posuisti tribulatiōēs in dorso
nr̄o: īposuisti hoīes super ca
pita nr̄a. Trāsiuim⁹ per ignē
et aquā: et eduxisti nos ī refri
geriū. Introibo in domū tuā
in holocaustis: reddā tibi vota
mea q̄ distīxerūt labia mea.
Et locutū ē os meū: ī tribula
tiōe mea. Holocausta medulla
ta offerā tibi cū incēso arietū:
offerā tibi boues cū hircis.
Venite audite et narrabo oēs

q̇ timetis deū: q̄nta fecit aīe
mee. Ad ipsū ore meo cla
maui: ꝛ exultaui sub ligua
mea. Iniq̇tatē si aspexi in cor
de meo: nō exaudiet dn̄s. Pro
pterea exaudiuit de⁹: ꝛ atten
dit voci deprecatiōis mee.
Bn̄dict⁹ de⁹: q̇ nō amouit
oṙonē meā ꝛ mīaꝫ suā a me. ps
Exurgat de⁹ ꝛ dissipētur
inimici ei⁹: ꝛ fugiāt q̇ o
derut eū a facie ei⁹. Sicut defi
cit fum⁹ deficiāt: sicut fluit
cera a facie ignis: sic pereant
pctōres a facie dei. Et iusti e

pulentur et exultent in conspectu dei:
et delectentur in leticia. Cantate deo
psalmum dicite nomini eius iter facite
ei qui ascendit super occasum: dominus
nomen illi. Exultate in conspectu
eius: turbabuntur a facie eius patris
orphanorum et iudicis viduarum.
Deus in loco sancto suo: deus qui in
habitare facit unius moris in do
mo. Qui educit victos in forti
tudine: similiter eos qui exaspe
rant qui habitant in sepulchris.
Deus cum egredereris in conspectu
populi tui: cum pertransieris in deserto.
Terra mota est etenim celi dis

ſtillauerūt a facie dei ſynai: a
facie dei iſrł: Pluuiā volūtari-
am ſegregabis de⁹ hereditati
tue et infirmata ē: tu vero per-
feciſti eā: Animalia tua habi-
tabūt in ea: paraſti in dulcedi-
ne tua pauperi de⁹: Dn̄s dabit
verbū euāgelizātib⁹: vtute mlta.
Rex vtutū dilecti dilecti: et ſpe-
ciei dom⁹ diuidere ſpolia: Si
dormiatis inter medios cleros
pēne colūbe deargētate: et poſ-
teriora dorſi ei⁹ ī pallore auri.
Dum diſcernit celeſtis reges
ſuper eā niue dealbabūtur

in ſelmō: mōs dei mōs piguis.
Mōs coagulat⁹ mōs piguis:
vt q̄d ſuſpicamini mōtes coa
gulatos. Mōs in q̊ benepla
citū eſt deo habitare ī eo: etenī
dn̄s habitabit in finē. Curr⁹
dei decē milib⁹ multiplex mi
lia letātiū: dn̄s ī eis ī ſynai ī
ſc̄to. Aſcēdiſti in altū. cepiſti
captiuitatē: accepiſti dona in
hoīb⁹. Etenī nō credētes: in
habitare dn̄z deū. Bn̄dict⁹ dn̄s
die cotidie: pſperū iter faciet
nobis de⁹ ſalutariū noſtroꝝ.
Deus nr̄ de⁹ ſaluos faciendi:

r dn̄i dn̄i exit⁹ mortis. Verū
tamē de⁹ cōfriget capita ini
micoꝝ ſuoꝝ: verticē capilli
per āmbulātiū in delictis ſuis.
Dixit dn̄s ex baſan cōuertā:
cōuertā in profundū maris.
Ut intinguatᷣ pes tu⁹ in ſangui
ne: lingua canū tuoꝝ ex inimi
cis ab ipſo. Viderūt ingreſſus
tuos de⁹: ingreſſ⁹ dei mei: re
gis mei q̇ est in ſctō. Preuene
rūt ꝑncipes cōiūcti pſallētib⁹:
in medio iuuēculaꝝ tȳpaniſ
triaꝝ. In eccleſijs bn̄dicite do
mino: de fōtib⁹ iſrael. Ibi beniam

adolescẽtul⁹: in mẽtis excessu.
Principes iudá duces eorũ:
pⁿcipes zabulõ pⁿcipes ne
ptalim. Mãda de⁹ ṽtuti tue: cõ
firma hoc deus qđ operat⁹ es
in nobis. A tẽplo tuo ĩ hierl'm:
tibi offerẽt reges munera.
Increpa feras arũdinis. cõgre
gatio tauroꝝ in vacis pplo꞉:
cor.
vt excludãt q̃ pbati sũt argẽto.
Dissipa gẽtes q̃ bella volũt.
venient legati ex egipto: ethio
pia preueniet man⁹. ei⁹ deo.
Regna terre cãtate deo: psal
lite dñõ. Psallite deo q̃ ascen

dit ſuper celũ celi: ad orietẽ.

Ecce dabit voci ſue vocẽ vͥtu
tis. Date gl'iaz deo ſuper iſrl':
magnificẽcia ei⁹ et virt⁹ eius
in nubib⁹. Mirabilis de⁹ in
ſctis ſuis de⁹ iſrael: ipſe dabit
virtutẽ et fortitudinẽ plebi ſue
benedict⁹ deus. Añ. Benedicite gẽ
tes deuz nr̃z. ℣. Deus vitã meã: ãnũciaui tibi.
℟. Poſuiſti lachrimas meas i cõſpectu tuo.

Tp̃e adueñ. ℣. Egredietur dñs: de loco ſctõ ſuo. ℟. Veniet vt ſaluet populũ ſuuz.

Tpore q̃dragesime. ℣. Scuto circũdabit te: veritas ei⁹. ℟. Nõ timebis a timore nocturno.

Tp̃e paſſionis. ℣. Me perdas cũ ipiis: de⁹ aĩaz meã. ℟. Et cũ viris ſanguinũ vitam meam.

Tpore paſchali. ℣. Gauiſi ſũt diſcipuli. all'a. ℟. Viſo dño. all'a. Añ. All'a all'a all'a. Ad laudes. Añ.

Amplius laua me dñe ab iniuſticia mea. ps. Miſerere mei de⁹. Añ. Te decet. ps.

Te decet hẏm⁹ de⁹ in ſyõ:

et tibi reddet᷒ votū in hierl'm.
Exaudi orōnē meā: ad te oīs
caro veniet. Verba iniquorꝫ
preualuerūt ſuper nos: et ipi
etatib⁹ nr̄is tu ꝓpitiaberis.
Beat⁹ quē elegiſti et aſſūpſiſti:
habitabit in atrijs tuis. Re
plebimur in bonis dom⁹ tue:
ſctm̄ eſt tēplū tuū mirabile ī
eq̄tate. Exaudi nos de⁹ ſalu
taris nr̄: ſpes oīm̄ finiū terre
et in mari lōge. Preparās mō
tes in v̄tute tua accīt⁹ potētia:
q̄ cōturbas ꝓfundū maris
ſonū fluctuū ei⁹. Turbabūt᷒

gẽtes ⁊ timebũt q̃ habitãt ter
minos a ſignis tuis: exit⁹ ma
tutini ⁊ veſpere delectabis. Vi
ſitaſti terrã ⁊ inebriaſti eam:
multiplicaſti locupletare eã.
Flumẽ dei repletũ eſt aq̃s pa
raſti cibũ illorum: qm̃ ita eſt pre
paratio ei⁹. Riuos ei⁹ inebri
ãs mĺtiplica genimĩa ei⁹: ĩ ſtil
licidijs ei⁹ letabit̃ germinãs.
Benedices corone ãni benig
nitatis tue: ⁊ cãpi tui replebũ
tur vbertate. Pinguescẽt ſpecio
ſa deſerti: ⁊ exultatiõe colles
accingẽt̃. Induti ſũt arietes

ouiū. ꝛ valles habūdabunt
frumēto: clamabūt etēīz hy-
nuz dicēt. Añ. Te decet hȳn⁹ de⁹ in
ſyon. Añ. Labia mea laudabūt te in vita
mea deus me⁹. ps Ds de⁹. Añ. Dñs iudicabit.
Exultauit cor meū ī dño:
exaltatū eſt cornu meū
in deo meo. Dilatatū ē os meū
ſuper inimicos meos: q2 leta-
ta ſuz in ſalutari tuo. Nō eſt
ſctūs vt eſt dñs. neq3 eīz eſt
ali⁹ extra te: ꝛ nō eſt fortis
ſicut de⁹ nr̄. Nolite multipli-
care loq̄ ſublimia: gloriantes.
Recedāt vetera de ore veſtro.

q̄a de⁹ sciēciarū dn̄s. est: ⁊
ipsi preparāt̄ cogitatiōes. Arcꝰ
fortiū superatꝰ est: ⁊ īfirmi
accīcti sūt robore. Repleti
ꝑ̄us ꝓ panibꝰ se locauerūt: ⁊
famelici saturati sūt. Donec
sterilis peperit plurimos: et q̄
multos habebat filios īfirma
ta est: Dn̄s mortificat ⁊ viui
ficat: deducit ad inferos ⁊ re
ducit. Dn̄s pauperē facit ⁊ di
tat: humiliat ⁊ subleuat. Sus
citās de puluere egenū: ⁊ de
stercore erigēs pauperē. Ut se
deat cū ꝑ̄ncipibꝰ: ⁊ soliū glīe

teneat. Dñi eīz sūt cardines terre: ꝛ posuit super eos orbē. Pedes sctōꝝ suoꝝ suabit: ꝛ impij in tenebris cōticescēt: qa nō in fortitudine sua roborabit vir. Dñz formidabūt aduersarij ei⁹: ꝛ super ipsos i celis tonabit. Dñs iudicabit fines terre. ꝛ dabit imperiū regi suo: ꝛ sublimabit cornu xpi sui. Añ. Dñs iudicabit fines terre. Añ. Celi celoꝝ laudate deū. Ps. Laudate dñz. Hy⁹.

Nox ꝛ tenebre et nubila: cōfusa mūdi ꝛ turbida: lux intrat albescit pol⁹: christ⁹ venit

discedite. Caligo terre scidit᷑: percussa solis spiculo: rebusque iam color redditur: vultu nitentis sideris. Te xpe solum novimus: te mente pura et simplici: flendo et canendo quesumus: intende nostris sensibus. Sunt multa fucis illita: que luce purgentur tua: tu lux eoy sideris: vultu sereno illumina. Deo patri. ℣ Repleti sumus mane: misericordia tua. ℟ Exultavimus et delectati sumus in omnibus diebus nostris. Ad benedictus antiphona. De manu omnium qui oderunt nos libera nos domine. Feria v. invitatorium.

Dominum qui fecit nos. Venite adoremus. ps. Venite.

Nox atra rerum contegit terre colores omnium: nos confi

tētes poscim⁹: te iuste iudex
cordiuz. Ut auferas piacula:
sordesq3 mētis abluas: doñesq3
xp̄e grāz: vt arceāt crīmina.
Mēs ecce torpet impia: quaz
culpa mordet noxia: obscura
gestit tollere: ꝛ te redēptor q̄re
re. Repelle tu caliginē: īt͛risec⁹
q̄s maxime: vt in btō gaudeat: se
collocari lumine. Pr̄a pr̄. An.
Dn̄e de⁹. Tp̄e paschli. ãr. All'a. Ps.
Saluū me fac de⁹: qm̄
intrauerūt aque vsq3
ad aīaz meā. Infixus
suz in limo profundi: ꝛ nō ē

ſuſtãtia. Ueni in altitudinē
maris: et tēpeſtas demerſit m.
Laboraui clamãs rauce facte
ſũt fauces mee: defecerũt ocli
mei dũ ſpero in deũ meũ. Mul
tiplicati ſũt ſuper capillos ca
pitis mei: q oderũt me gratis.
Cõfortati ſũt q perſecuti ſũt
me inimici mei iniuſte: q nõ
rapui tũc exoluebã. Deꝰ tu ſcis
inſipiẽtiã meã: et delicta mea
a te nõ ſũt abſcõdita. Nõ eru
beſcãt in me q expectãt te dñe
dñe vtutũ. Nõ cõfũdãt ſup me:
q qrũt te deꝰ iſrael. Qm ꝓpter

te ſuſtinui opprobriū: operuit cō
fuſio faciē meā. Extraneꝰ factꝰ
ſuz fratribꝰ meis: et peregrinꝰ
filijs matris mee. Quoniā zelꝰ domꝰ
tue comedit me: et opprobria ex
probrātiū tibi ceciderūt ſup me.
Et operui in ieiunio aīaz meā:
et factū ē in opprobriū mihi. Et
poſui veſtimētū meū ciliciū: et
factꝰ ſuz illis in parabolā. Aduer
ſuz me loquebāt q̄ ſedebāt i porta:
et in me pſallebāt q̄ bibebāt vi
nū. Ego vero orōnē meaz ad
te dn̄e: tēpꝰ bn̄placiti deꝰ. In
multitudine mie tue exaudi

me: in veritate salutis tue. Eripe me de luto ut nō infigar: liberer ab his q̄ oderūt me et de profūdis aq̄r. Nō me demergat tēpestas aque: neq; absorbeat me pfūdū: neq; urgeat super me puteus os suū. Exaudi me dn̄e quoniā benigna ē mia tua: scd̄m multitudinē miserationū tuarum respice in me. Et ne avertas faciē tuā a puero tuo: quoniā tribulor velociter exaudi me. Intēde aīe mee et libera eam: propter inimicos meos eripe me. Tu scis īproperiū meū et cōfusiōez meam et reuerētiam

meã. In cõſpectu tuo ſũt oẽs
q̃ tribulãt me: ĩproperiũ exp
ectauit cor meũ ⁊ miſeriã. Et
ſuſtinui q̃ ſimul cõtriſtaretur
⁊ nõ fuit: ⁊ q̃ cõſolaret̃ ⁊ nõ
inueni. Et dederũt in eſcã me
am fel: ⁊ in ſiti mea potauerũt
me aceto. Fiat mẽſa eoꝝ corã
ipſis in laqueũ: ⁊ in retributi
ones ⁊ in ſcãdalũ. Obſcurẽtur
oc̃li eoꝝ ne videãt: ⁊ dorſũ eoꝝ
ſẽper incurua. Effũde ſup eos
irã tuã: ⁊ furor ire tue cõprehẽ
dat eos. Fiat habitatio eorũ
deſerta: ⁊ in tabernaclis eorũ

nō ſit q̄ inhabitet. Qm̄ quē tu
percuſſiſti ꝑſecuti ſūt: ⁊ ſuper
dolorē vulnerū meoꝝ addide-
rūt. Appone iniq̄tatē ſuper ini-
q̄tatē eoꝝ: ⁊ nō intrēt ĩ iuſticiā
tuā. Deleāt̄ de libro viuētiū: ⁊
cū iuſtis nō ſcribāt̄. Ego ſum
pauper ⁊ dolēs: ſalꝰ tua deꝰ ſuſ-
cepit me. Laudabo nomē dei
cū cātico: ⁊ magnificabo eū in
laude. Et placebit deo ſuper vi-
tulū nouellū: cornua ꝓducētē
⁊ vngulas. Uideāt pauperes
⁊ letent̄: q̄rite deū ⁊ viuet aīa
vr̄a. Qm̄ exaudiuit pauperes

dñs: et victos suos nō despexit.
Laudēt illū celi et terra: mare
et oīa reptilia in eis. Quoniā deus
saluā faciet syon: et edificabūtur
ciuitates iude. Et inhabitabūt
ibi: et hereditate acq̃rēt eā. Et
semē suorum eius possidebit eā: et
q̃ diligūt nomē eius habitabūt
in ea.

ps.

Deus in adiutoriū meū
intēde: dñe ad adiuuādū
me festina. Cōfūdātur et reuere
antur: q̃ q̃rūt aīam meā. Auertā
tur retrorsū et erubescāt: q̃ vo
lūt mihi mala. Auertātur statī

erubeſcētes: q̄ dicūt mihi euge. euge. Exultēt ⁊ letēt̄ in te oēs q̄ q̄rūt te: ⁊ dicāt ſēper mag nificet̄ dn̄s q̄ diligūt ſalutare tuū. Ego vero egen⁹ ⁊ paup ſū: de⁹ adiuua me. Adiutor me⁹ ⁊ liberator me⁹ es tu: dn̄e ne moreris. An̄. Dn̄e de⁹ in adiutoriū

meū intēde. An̄. Eſto mihi. Ps.

In te dn̄e ſperaui nō cōfun dar in eternū: in iuſticia tua li bera me ⁊ eripe me. Inclina ad me aurē tuā: ⁊ ſalua me. Eſto mihi in deū ꝓtectorē ⁊ in locū munitū: vt ſaluū me facias.

Qm̄ firmamētū meū: ⁊ refu-
giū meū es tu. Deꝯ meꝯ eripe
me de manu pctōris: ⁊ de ma-
nu cōtra legē agētis ⁊ iniqui.
Qm̄ tu es patiētia mea dñe:
dñe spes mea a iuuētute mea.
In te cōfirmatꝯ sū ex utero:
de vētre matꝛ̄ mee tu es ꝓtector
meꝯ. In te cātatio mea semper:
tamq̄ ꝓdigiū factꝯ sū multis
⁊ tu adiutor fortis. Repleatᷣ
os meū laude ut cantē gl'iā
tuā, tota die magnitudinē tuā.
Ne ꝓiicias me in tp̄ore senec-
tutis: cū defecerit virtꝯ mea

ne dereliquas me. Qꝛ dixerūt
inimici mei mihi: ⁊ q̄ custodi
ebāt aīaȝ meā cōsiliū fecerunt
in vnū. Dicētes de⁹ dereliquit
eū. persequimini ⁊ cōprehēdite eū.
qꝛ nō ē q̄ eripiat. De⁹ ne elōgē
tis a me: de⁹ me⁹ in auxiliū meū
respice. Confūdāt̄ ⁊ deficiāt̄ detrahē
tes aīe mee: operiāt̄ cōfusiōe
⁊ pudore q̄ q̄rūt mala mihi.
Ego aūt sēper sperabo: ⁊ adij
ciaȝ super oēȝ laudē tuaȝ. Os
meū ānūciabit iusticiā tuā: to
ta die salutare tuū. Q̄ in nō co
gnoui litteraturā introibo in

potētias dñi: dñe memorabor iusticie tue solius. Deus docuisti me a iuuentute mea: et vsqȝ nunc. pnūciabo mirabilia tua. Et vsqȝ in senectā et seniū: deus ne derelinquas me. Donec ānunciē brachiū tuū: generationi oī q̄ ventura est. Potētiā tuā et iusticiā tuā deus vsqȝ in altissima q̄ fecisti magnalia: deus q̄s siālis tibi. Quātas ostēdisti mihi tribulatioēs multas et malas: et cōuersus viuificasti me: et de abissis terre iterū reduxisti me. Multiplicasti magnificētiā tuā:

et cõuersus cõsolatus es me.
Nã et ego cõfitebor tibi ĩ vasis
psalmi veritatẽ tuã deus: psallã
tibi in cythara sctũs isrl'. Exul-
tabũt labia mea cũ cãtauero
tibi: et aĩa mea quã redemisti.
Sed et ligua mea tota die me-
ditabit' iusticiã tuã: cũ cõfusi
et reueriti fuerit q̃ q̃rũt mala.
Deus iudiciũ tuũ mihi ps
regi da: et iusticiã tuã filio
regis. Iudicare pplz tuũ ĩ iusti-
cia: et pauperes tuos ĩ iudicio.
Suscipiãt mõtes pacẽ pplo: et
colles iusticiã. Iudicabit paupe-

tres ppli. ⁊ saluos faciet filios
pauperū: ⁊ humiliabit calūni
atorē. Et permanebit cū sole ⁊
ante lunā: in generatiōe ⁊ ge
nerationē. Descēdet sicut pluuia
in vellus: ⁊ sicut stillicidia stillā
cia super terrā. Oriet' in dieb⁹
ei⁹ iusticia ⁊ abūdātia pacis:
donec auferat' luna. Et dn̄abi
tur a mari usq; ad mare: ⁊ a
flumīe usq; ad termīos orbis
terrarꝫ. Corā illo ꝓcidēt ethio
pes: ⁊ inimici ei⁹ terrā lingēt.
Reges tharsis ⁊ insule mune
ra oferēt: reges arabū ⁊ saba

dona adducēt. Et adorabūt
eū oēs reges terre: oēs gētes serui-
ēt ei. Quia liberabit pauperē a
potēte: ⁊ pauperē cui nō erat
adiutor. Parcet pauperi ⁊ in-
opi: ⁊ aīas pauperū saluas fa-
ciet. Ex vsuris ⁊ iniq̄tate re-
dimet aīas eoꝝ: ⁊ honorabile
nomē eoꝝ corā illo. Et viuet
⁊ dabitur ei de auro arabie. et
adorabūt de ipso sēper: tota
die bndicēt ei. Erit firmamē-
tū in terra in sūmis mōtiū.
super extolletur super libanū
fructus eius: ⁊ florebūt de ciuitate

ſicut fenū terre. Sit nomē ei⁹
bn̄dictū in ſec̄la: ante ſolē pma-
net nomē ei⁹. Et bn̄dicēt' in
ipſo oēs trib⁹ terre: oēs gētes
magnificabūt eū. Bn̄dict⁹ dn̄s
de⁹ iſrl': q facit mirabilia ſolus.
Et bn̄dictū nomē maieſtatis
ei⁹ in eternū: et replebit' maieſ-
tate ei⁹ oīs terra fiat fiat. An̄.
Eſto mihi dn̄e in deū ptectorē. An̄. Liberaſti. Ps.
Quā bon⁹ iſrl' de⁹: his qui
recto ſūt corde. Mei autē
pene moti ſūt pedes: pene e-
ffuſi ſūt greſſus mei. Q2 ze-
laui ſuper iniq̊s: pacē pctōꝝ

vidēs. Quia nō eſt reſpectus
morti eorū: et firmamētū in
plaga eorū. In labore hoīū nō
ſūt: et cū hoībꝰ nō flagellabūt'
Ideo tenuit eos ſuꝑbia: operti
ſūt iniq̇tate et impietate ſua.
Prodijt q̄ſi ex adipe iniq̇tas
eorū: trāſierūt in affectū cordis.
Cogitauerūt et locuti ſūt neq
ciā: iniq̇tatē in excelſo locuti
ſūt. Poſuerūt in celū os ſuū:
et lingua eorū trāſiuit in terra.
Ideo cōuertet' ꝑplus meꝰ hic:
et dies pleni inuenient' in eis.
Et dixerūt q̄modo ſcit deꝰ: et

si est sciẽcia in excelso. Ecce ipsi
pctores ⁊ abũdãtes in sc̄lo: ob
tinuerũt diuitias. Et dixi. er
go sine causa iustificaui cor me
um: ⁊ laui inter ĩnocẽtes ma
nus meas. Et fui flagellatus tota die:
⁊ castigatio mea in matutinis.
Si dicebã narrabo sic: ecce na
tionẽ filiorum tuorum reprobaui.
Existimabã ut cognoscerem
hoc: labor est ante me. Donec
intrẽ in sc̄tuariũ dei: ⁊ itelligã
in nouissimis eorum. Uerũtamẽ
ꝓpter dolos posuisti eis: deie
cisti eos dũ alleuarẽt. Quõ

facti sūt in desolatioēꝫ subito defecerūt: perierūt ꝓpter iniq̄tatē suā. Velut sōniū surgētiū dn̄e: in ciuitate tua imaginē ipsoꝝ ad nihilū rediges. Quia inflāmatū ē cor meū. ⁊ renes mei cōmutati sūt: ⁊ ego ad nihilū redactꝰ sū ⁊ nesciui. Ut iumētuꝫ factꝰ sū apd̄ te: ⁊ ego sēper tecū. Tenuisti manū dexterā meā ⁊ in volūtate tua deduxeisti me: ⁊ cū gl'ia suscepisti me. Quid eñ mihi ē in celo: ⁊ a te q̄d volui super terrā. Defecit caro mea ⁊ cor meū: deꝰ

cordis mei ⁊ pars mea deꝰ in
eternū. Q2 ecce q̄ elōgāt ſe a te
peribūt: perdidiſti oēs q̄ for
nicāt̃ abs te. Mihi aūt adhere
re deo bonū eſt: ponere ī dn̄o
deo ſpē meā. Ut annūciē oēs pre
dicatioēs tuas: in portis filie
Ut q̄d deꝰ repuliſti {ſyō. ps.
in finē: iratꝰ ē furor tuꝰ
ſuper oues paſcue tue. Memor
eſto cōgregatiōis tue: q̄ƺ poſſe
diſti ab inicio. Redemiſti vir
gā hereditatis tue: mōs ſyon
in q̄ habitaſti in eo. Leua ma
nꝰ tuas in ſuperbias eoꝶ in

finē: q̄nta malignat⁹ ē inimic⁹
in ſctō. Et glīati ſūt q̄ oderūt
te: in medio ſolēnitatis tue.
Poſuerūt ſigna ſua ſigna: et
nō cognouerūt ſicut in exitu
ſuper ſūmū. Quaſi in ſilua lig
noꝝ ſecurib⁹ exciderūt ianu
as ei⁹ in idipſuꝫ: in ſecuri ⁊ aſ
cia deiecerūt eā. Incēderūt ig
ni ſctuariū tuū: in terra pollue
rūt tabernacl'ꝫ nois tui. Dixe
rūt in corde ſuo cognatio eoꝝ
ſimul: q̄eſcere faciām⁹ oēs dies
feſtos dei a terra. Signa nrā nō
vidim⁹. iā nō eſt ꝓpheta: ⁊ nos

nō cognoscet ampli⁹. Usqȝquo
de⁹ īproperabit inimic⁹: irritat
aduersari⁹ nomē tuū in finez.
Ut quid auertis manū tuā et dex
teraȝ tuā: de medio sinu tuo in
finē. Deus autē rex nr̄ ante scl'a:
operat⁹ est salutē in medio t're.
Tu cōfirmasti in v'tute tua ma
re: cōtribulasti capita draconū
in aq's. Tu cōfregisti capita
draconis: dedisti eū escā p̄plis
ethiopū. Tu dirupisti fōtes et
torrētes: tu siccasti fluuios ethā.
Tu⁹ est dies et tua est nox: tu
fabricat⁹ es auroraȝ et solez.

Tu fecisti oēs termĩos terre: estatē et ver tu plamasti. Memor esto hui⁹ inimic⁹ īpperauit dño: et pplꝰs insipiēs īcitauit nomē tuū. Ne tradas bestijs aīas cōfitētes tibi: et aīas pauperū tuoꝝ ne obliuiscaris ī finē. Respicē in testamētū tuū: qꝛ repleti sūt q̄ obscurati sūt terre domib⁹ iniq̄tatū. Ne auertat᷑ humilis fact⁹ cōfusus: pauper et inops laudabūt nomē tuū. Exurge de⁹ iudica causā tuā: memor esto in ppperioꝝ tuoꝝ coꝝ q̄ ab insipiēte sunt

tota die. Ne obliuiscaris vo-
ces inimicorum tuorum: superbia
eorum qui te oderunt ascendit semper.
An. Liberasti virgam hereditatis tue. ℟. Et inuocabimus.
Confitebimur tibi deus: confi-
tebimur et inuocabimus no-
men tuum. Narrabimus mirabilia
tua: cum accepero tempus ego iustici-
as iudicabo. Liquefacta est terra
et omnes qui habitant in ea: ego con-
firmaui columnas eius. Dixi ini-
quis nolite inique agere: [et delinquentibus] nolite
exaltare cornu. Nolite extol-
lere in altum cornu vestrum: nolite
loqui aduersus deum iniquitatem.

Quia neq3 ab oriēte neq3 ab
occidēte. neq3 a desertis mōtib9:
qm̄ de9 iudex est. Hūc hūiliat
⁊ hūc exaltat: qr calix ī manu
dn̄i vini meri plen9 mixto. Et
inclinauit ex hoc in hoc. verum
tamē fex ei9 nō est exinanita:
bibēt oēs pctōres terre. Ego
aūt ānūciabo in seclꝫ: cātabo
deo iacob. Et oīa cornua pec
catoꝝ cōfringā: ⁊ exaltabunt
cornua iusti. ps.

Notus in iudea de9: ī isrl̄
magnū nomē ei9. Et fac
tus est in pace locus ei9: ⁊ ha

bitatio ei⁹ in ſyon. Ibi cōfre
git potētias arcuū: ſcutū gladi
uʒ ⁊ belluʒ. Illuminās tu mi
rabiliter a mōtib⁹ eternis: tur
bati ſūt oēs inſipiētes corde.
Dormierūt ſōnuʒ ſuū: ⁊ nihil
inuenerūt oēs viri diuiciarꝫ
in manibus ſuis. Ab īcrepati
one tua de⁹ iacob: dormita
uerūt q̄ aſcēderūt eq°s. Tu te
tribilis es ⁊ q̄s reſiſtet tibi:
ex tūc ira tua. De celo auditū
feciſti iudiciū: terra tremuit ⁊ q̄e
uit. Cū exurgeret ī iudiciū de⁹: vt
ſaluos faceret oēs māſuetos t̄re.

Quin cogitatio hoīs cōfitebit̄ tibi: ⁊ reliq̄e cogitatiōis diez festū agēt tibi. Uouete ⁊ red dite dn̄o deo vr̄o: oēs q̄ in cir cuitu ei⁹ affertis munera. Ter ribili ⁊ ei q̄ aufert spūz p̄ncipū: terribili apd̄ reges terre. An̄. Et in uocabim⁹ nomē tuū dn̄e. An̄. Tu es deꝰ. Ps.

Uoce mea ad dn̄z clamaui: voce mea ad deū ⁊ itēdit mihi. In die tribulatiōis mee deū exq̄siui manib⁹ meis noc te cōtra euz: ⁊ nō sum decept⁹. Renuit cōsolari aīa mea: me mor fui dei ⁊ delectat⁹ sū ⁊ exer

citat⁹ ſuz ⁊ defecit ſpūs me⁹.
Anticipauerūt vigilias oculi
mei: turbat⁹ ſū ⁊ nō ſuz locut⁹.
Cogitaui dies ātiq̄s: ⁊ annos
eternos in mēte habui. Et me
ditat⁹ ſuz nocte cū corde meo:
⁊ exercitabar ⁊ ſcopebā ſpūz
meuz. Nūq̄d in eternū piiciet
de⁹: aut nō apponet vt cōplaci
cior ſit ad huc. Aut in finē mi
ſericordiā ſuā abſcidet: a genera
tiōe in generatiōez. Aut obliuiſ
cet̄ miſereri de⁹: aut cōtinebit
in ira ſua miās ſuas. Et dixi
nūc cepi: hec mutatio dextere

excelſi. Memor fui operũ dñi:
qꝛ memor ero ab initio mira-
biliũ tuoꝝ. Et meditabor in
oĩb⁹ operib⁹ tuis: ⁊ in adĩuē-
tioĩb⁹ tuis exercebor. De⁹ in
ſctõ via tua. q̇s de⁹ magnus
ſicut de⁹ nr̃: tu es de⁹ q̇ facis
mirabilia. Notã feciſti ĩ ꝑplis
ꝟtutē tuã: redemiſti in brachio
tuo ꝑplꝫ tuũ filios iacob ⁊ io-
ſeph. Viderũt te aque de⁹ vi-
derũt te aque: ⁊ timuerũt. ⁊
turbate ſũt abiſſi. Multitudo
ſonit⁹ aq̃ꝝ: vocē dederũt nubes.
Etenĩ ſagitte tue trãſeũt: vox

tonitrui tui in rota. Illuxerũt
coruſcatioẽs tue orbi terre:
cõmota eſt et cõtremuit terra.
In mari via tua et ſemite tue ĩ
aq̃s multis: et veſtigia tua nõ
cognoſcẽt. Deduxiſti ſicut oues
pplʒ tuũ: ĩ manu moyſi et aarõ.
Attẽdite pplē me⁹ legē
meã: inclinate aurẽ viã
in verba oris mei. Aperiã ĩ pa
rabolis os meũ: loquar ppo
ſitioẽs ab initio. Quãta audi
uim⁹ et cognouim⁹ ea: et prẽs
nr̃i narrauerũt nobis. Nõ ſũt
occultata a filijs eor: ĩ genera

tione altera. Narrātes laudes
dñi ⁊ virtutes ei⁹: ⁊ mirabi-
lia ei⁹ q̄ fecit. Et ſuſcitauit teſ-
timoniū in iacob: ⁊ legē poſu-
it in iſrl'. Quāta mādauit pa-
trib⁹ nr̄is nota facere ea filijs
ſuis: vt cognoſcat generatio
altera. Filij q̄ naſcent̄ ⁊ exurgēt:
⁊ narrabūt filijs ſuis. Ut po-
nāt in deo ſpē ſuā ⁊ nō obliuiſ-
cāt̄ operū dei: ⁊ mādata eius
exquirāt. Ne fiāt ſicut pr̄es eo⁊:
generatio praua ⁊ exaſperās.
Generatio q̄ nō direxit cor ſu-
ū: ⁊ nō ē credit⁹ cū deo ſpūs ei⁹.

Filij effrē intēdētes ꝛ mitētes
arcū: cōuersi sūt in die belli.
Nō custodierūt testamētū dī: ꝛ
ī lege ei⁹ noluerūt ambulare.
Et obliti sūt bn̄factoꝝ ei⁹: ꝛ mi
rabiliū ei⁹ q̄ ostēdit eis. Corā
pr̄ib⁹ eoꝝ fecit mirabilia ī terra
egipti: in cāpo thaneos. Inter
rupit mare ꝛ perduxit eos: et
statuit aq̄s q̄si in vtre. Et edu
xit eos in nube diei: ꝛ tota no
cte in illuminatiōe ignis. Interru
pit petrā in heremo: ꝛ adaq̄
uit eos velut in abisso multa.
Et eduxit aq̄ȝ de petra: ꝛ edu

xit tanq̄ꝫ flumina aq̄s. Et ap
poſuerūt adhuc peccare ei: ī
irā cōcitauerūt excelſuz in in
aq̄ſo. Et tētauerūt deū ī cordi
bus ſuis: ut peterēt eſcas aīab'
ſuis. Et male locuti ſūt de deo:
dixerūt nūq̄d poterit de⁹ pa
rare mēſaz in deſerto. Qm̄ per
cuſſit petrā ꝛ fluxerūt aque: ꝛ
torrētes inūdauerūt. Nūq̄d ꝛ
panē poterit dare: aut parare
mēſaz ppl'o ſuo. Ideo audiuit
dn̄s ꝛ diſtulit: ꝛ ignis accēſus
eſt in iacob ꝛ ira aſcēdit ī iſrl'.
Quia nō crediderūt in deo

nec ſperauerūt in ſalutari eiꝰ.
Et mādauit nubibꝰ deſuper:
ꝛ ianuas celi aperuit. Et pluit
illis mānā ad māducādū: ꝛ pa
nē celi dedit eis. Panē āgeloꝝ
māducauit homo: cibaria miſ
ſit eis in habūdācia. Trāſtulit
auſtrū de celo: ꝛ induxit ī vir
tute ſua affricū. Et pluit ſuꝑ
eos ſicut puluerē carnes: ꝛ ſi
cut arenā maris volatilia pen
nata. Et ceciderūt in medio
caſtroꝝ eoꝝ: circa tabernacła
eoꝝ. Et māducauerūt ꝛ ſatu
rati ſūt nimis. ꝛ deſideriū eoꝝ

attulit eis: nō ſūt fraudati a
deſiderio ſuo. Adhuc eſce eoꝝ
erāt in ore ipſoꝝ: ⁊ ira dei
aſcēdit ſuper eos. Et occidit
pingues eoꝝ: ⁊ electos iſrl' impe-
diuit. In oīb⁹ his peccauerūt
adhuc: ⁊ nō crediderūt in mi-
rabilib⁹ ei⁹. Et defecerūt in va-
nitate dies eoꝝ: ⁊ āni eoꝝ cū
feſtinatiōe. Cū occiderit eos
q̄rebāt eū: ⁊ reuertebāt' ⁊ dilu-
culo veniebāt ad eū. Et reme-
morati ſūt q̄ꝛ de⁹ adiutor ē eoꝝ:
⁊ de⁹ excelſus redēptor eoꝝ eſt.
Et dilexerūt eū in ore ſuo: ⁊

lingua sua mentiti sunt ei. Cor
autem eorum non erat rectum cum eo:
nec fideles habiti sunt in testamen
to eius. Ipse autem est misericors et
propitius fiet peccatis eorum: et non dis
perdet eos. Et habundauit ut
auerteret iram suam: et non accendit
omnem iram suam. Et recordatus est quia
caro sunt: spiritus vadens et non re
diens. Quoties exacerbauerunt
eum in deserto: in iram concitauerunt
eum in inaquoso. Et conuersi sunt et
temptauerunt deum: et sanctum israel
exacerbauerunt. Non sunt recor
dati manus eius: die qua redemit

eos de manu tribulantis. Sicut
posuit in egipto signa sua: et pro
digia sua in campo thaneos. Et
convertit in sanguinem flumina eorum:
et ymbres eorum ne biberent. Misit
in eos cynomiam et comedit eos:
et ranam et disperdidit eos. Et de
dit erugini fructus eorum: et labores
eorum locuste. Et occidit in grandi
ne vineas eorum: et moros eorum in
pruina. Et tradidit grandini iu
menta eorum: et possessionem eorum ig
ni. Misit in eos iram indignationis
sue: indignationem et iram et tribulatio
nem: immissiones per angelos malos.

Uiã fecit . semite irẽ sue. ꝛ nõ
pepercit a morte aīaꝝ eoꝝ: ꝛ
ꝛ iumenta eoꝝ i morte cõclusit.
Et percussit õne p̄mogenituz
in terra egypti: p̄mitias oīs
laboris eoꝝ in tabernaclis cham.
Et abstulit sicut oues pp̄luz
suũ: ꝛ perduxit eos tanq̄ gre
gẽ in deserto. Et deduxit eos
in spe ꝛ nõ timuerũt: ꝛ inimi
cos eoꝝ operuit mare. Et in
duxit eos in mõtẽ sctificatio
nis sue: mõtẽ quẽ acq̄siuit
dextera ei⁹. Et eiecit a facie eoꝝ
gẽtes: ꝛ sorte diuisit eis terrã

in funiculo distributionis. Et habitare fecit in tabernaculis eorum tribus israel. Et temptaverunt et exacerbaverunt deum excelsum: et testimonia eius non custodierunt Et averterunt se et non servaverunt pactum: quemadmodum patres eorum conversi sunt in arcum pravum. In ira concitaverunt eum in collibus suis: et in sculptilibus suis ad emulationem eum provocaverunt. Audivit deus et sprevit: et ad nihilum redegit valde israel. Et repulit tabernaculum sylo: tabernaculum suum ubi habitabit in hominibus.

Et tradidit in captiuitatē vir
tutē eorum: et pulchritudinē eorum
in manus inimici. Et cōclusit
in gladio ppl'm suū: et heredita
tē suā spreuit. Iuuenes eorum
comedit ignis: et v'gines eorum
nō sūt lamētate. Sacerdotes
eorum in gladio ceciderūt: et vi
due eorum nō plorabāt. Et exci
tatus est tanquam dormiēs dñs: tā
quā potēs crapulatus a vino.
Et percussit inimicos suos ī
posteriora: opprobriū sēpiternū
dedit illis. Et repulit taberna
culū ioseph: et tribū effraim nō

elegit. Sed elegit tribũ iuda: mõtẽ syõ quẽ dilexit. Et edi ficauit sicut vnicorniũ sctĩficiũ suũ in terra: quã fũdauit ĩ secl'a. Et elegit dauid sũuũ suũ. & sustulit eũ de gregib' ouiuz: de post fetãtes accepit eũ. Pascere iacob sũuũ suũ: & isrl' here ditatẽ suã. Et pauit eos in innocẽtia cordis sui: & in intelle ctib' manuũ suaꝝ deduxit eos.

Añ. Tu es de' q facis mirabilia. ℟. propiti' esto.

Deus venerũt gẽtes in hereditatẽ tuã. polluerunt templũ sctũz tuũ: posuerunt

hierusalem in pomorum custodiam.
Posuerunt morticinia servorum
tuorum escas volatilibus celi: car
nes sanctorum tuorum bestiis terre.
Effuderunt sanguinem ipsorum
tanquam aquam in circuitu hierusalem:
et non erat qui sepeliret. Facti
sumus obprobrium vicinis nostris:
subsannatio et illusio his qui in
circuitu nostro sunt. Usquequo domine
irasceris in finem: accendetur velut
ignis zelus tuus. Effunde iram tuam
in gentes que te non noverunt: et in
regna que nomen tuum non invoca
verunt. Quia comederunt iacob:

℣. locū ei⁹ desolauerūt. Ne
memineris iniq̃tatū nr̃aꝝ an
tiq̃ꝝ. cito ãticipēt nos mīe tue:
q̃ꝛ paupes facti sum⁹ nimis.
Adiuua nos de⁹ salutaris
nr̃. ℣. ꝓpter gl̃iã nōis tui dn̄e
libera nos: ℣. propici⁹ esto pec
catis nr̃is ꝓpter nomē tuū. Ne
forte dicāt ī gētib⁹ vbi est deus
eoꝝ: ℣. in notescat ī natioib⁹
corā oclis nr̃is. Ultio sāguis
suoꝝ tuoꝝ q̄ effusus est: ītroeat
in cōspectu tuo gemit⁹ cōpe
ditoꝝ. Secūduz magnitudīez
brachij tui: possidē filios morꝛ

tificatorum. Et redde vicinis nris
septuplu in sinu eorum: impproperi
um eorum quod exprobrauerunt tibi
domine. Nos autem populus tuus et oues
pascue tue: cofitebimur tibi in
secula. In generatione et generati
one: anunciabimus laudem tuam. ps
Qui regis isrl' intende: qui dedu
cis velut ouem ioseph. Qui
sedes super cherubin: manifes
tare coram effraim beniamin et ma
nasse. Excita potentiam tuam et ve
ni: vt saluos facias nos. Deus
couerte nos: et ostende faciem tuam
et salui erimus. Domine deus virtutum

quousque irasceris super orationem
servi tui. Cibabis nos pane
lachrymarum: et potum dabis nobis
in lachrymis in mensura. Posu
isti nos in contradictionem vicinis
nostris: et inimici nostri subsannaverunt
nos. Deus virtutum converte nos: et
ostende faciem tuam et salvi erimus.
Vineam de egypto transtulisti: e
iecisti gentes et plantasti eam. Dux
itineris fuisti in conspectu eius: et
plantasti radices eius et implevit
terram. Operuit montes umbra
eius: et arbusta eius cedros dei. Ex
tendit palmites suos usque ad

mare: et usqꝫ ad flumē ꝓpagīes
eiꝰ. Ut qd destruxisti maceriā
eiꝰ: et vindemiāt eā oēs q̄ pre
tergrediūt viā. Exterminauit
eā aper de silua: et singularis
ferꝰ depastꝰ ē eā. Deꝰ vtutū
cōuertere: respice de celo et vi
de et visita vineā istā. Et perfi
ce eā quā plātauit dextera tua:
et super filiū hoīs quē cōfirmasti ti
bi. Incēsa igni et suffossa: ab in
crepatiōe vultꝰ tui peribunt.
Fiat manꝰ tua sup virū dex
tre tue: et sup filiū hoīs quē
cōfirmasti tibi. Et nō discedi

in⁹ a te viuificabis nos: Et no-
mē tuū inuocabimus. Dñe de⁹
ṽtutū cōuerte nos: Et ostēde fa-
ciē tuā Et salui erim⁹. ℟ Propiti⁹ esto
℣ Gaudebūt labia mea: cū cātauero tibi.
pctīs nr̄is dñe. ℟ Et aīa mea quā redemisti.
In aduē. ℣ Ex syon species: decoris eius.
tu. ℣. ℟ Deus nr̄ manifeste veniet
Tpōr lx. ℣ Ipse liberauit me: de laqueo venātiū.
xl. ℟ Et a verbo aspero.
Tpō re. ℣ Erue a framea: deus aīa meā.
passiōis. ℟ Et de manu canis vnicā meā.
Tpōre. ℣ Surrexit dñs de sepulchro. all'a.
pscali. ℣ All'a all'a all'a. ℟ Q̄ p nob̄ pepēdit i ligno. all'a.
Ad laude. ℣ Tibi soli peccaui dñe miserere mei.
Cap̄s. Miserere. An̄. Dñe refugiū. Ps.
Domine refugiū fact⁹ es no-
bis: a generatiōe Et generatiōe.
Priusq̄ mōtes fierēt aut for-
maret' terra Et orbis: a seclo et

vsq; in seclꝫ tu es deus. Ne auer
tas hoiēz in humilitatē. Et di
xisti cōuertimini filij hoīuz.
Quī mille āni āte oclos tuos:
tanq̄ȝ dies hesterna q̄ preterijt.
Et custodia in nocte: q̄ p nihilo
habēt' coꝝ āni erūt. Mane sicut
herba trāseat. mane floreat et
trāseat: vespere decidat īduret
et arescat. Qz defecimus in ira tua:
et in furore tuo turbati sumus.
Posuisti iniq̄tates nr̄as ī cōs
pectu tuo: seclꝫ nr̄ꝫ in illumi
natiōe vultus tui. Quī oēs dies
nr̄i defecerūt: et ī ira tua defecimus.

Anni nri sicut aranea medita
būt: dies ānoꝝ nrōꝝ in ipsis
septuagita āni. Si aūt in potē
tatib⁹ octogita āni: ⁊ āpli⁹ eoꝝ
labor ⁊ dolor. Qm̄ supervenit
m̄asuetudo: ⁊ corripiemur.
Quis novit potestatē ire tue:
⁊ pre timore tuo irā tuā dinu
merare. Dexterā tuā sic notā
fac: ⁊ eruditos corde ī sapiētia.
Cōvertere dn̄e usquequo: ⁊ dep
cabilis esto super servos tuos.
Repleti sum⁹ mane mīa tua:
exultavim⁹ ⁊ delectati sum⁹ ī
oīb⁹ dieb⁹ nris. Letati sum⁹

pro diebus quibus nos humiliasti: an-
nis quibus vidimus mala. Respice in
servos tuos et in opera tua: et diri-
ge filios eorum. Et sit splendor domini
dei nostri super nos. et opera ma-
nuum nostrarum dirige super nos: et
opus manuum nostrarum dirige. **Ant.**
Domine refugium factus es nobis. **Ant.** In matuti-
nis domine meditabor in te. **Ps. Deus deus. Ant.** Cantemus. **Ps.**
Cantemus domino gloriose enim
honorificatus est: equum et ascen- magnificatus
sorem proiecit in mare. Fortitudo
mea et laus mea dominus: et factus
est mihi in salutem. Iste deus meus
et glorificabo eum: deus patris mei

& exaltabo eū. Dñs q̄ſi vir
pugnator oīpotēs nomē eius:
currꝰ pharaoīs ꝛ exercitū eiꝰ
ꝓiecit in mare. Electi ꝑncipes
eiꝰ ſubmerſi ſūt in mare rubro.
abyſſi operuerūt eos: deſcēde
rūt in ꝓfūdū q̄ſi lapis. Dextera
tua dñe m̄gnifica^ta eſt in fortitu
dine. dextera tua dñe ꝑcuſſit ini
micū: ꝛ in multitudīe glorie
tue depoſuiſti aduerſarios tuos.
Miſiſti irā tuā q̄ deuorauit eos
ſicut ſtipulā: ꝛ in ſpū furoris
tui cōgͣgate ſūt aque. Stetit ū
da fluēs: cōgͣgate ſūt abiſſi in

medio maris. Dixit inimicus
ꝑsequar ⁊ cōprehēdam: diuidā spo
lia īplebitur aīa mea. Euagina
bo gladiū meū: interficiet eos
man⁹ mea. Flauit spūs tu⁹ ⁊
operuit eos mare: submersi
sūt q̄si plūbū in aq̄s vehemēti
26 bus. Quis similis tui ī fortib⁹
dn̄e. q̄s similis tui magnific⁹
in sc̄titate, terribilis atq; lau
dabilis ⁊ faciēs mirabilia. Ex
tēdisti manū tuā ⁊ deuorauit
eos terra: dux fuisti in mīa tuā.
ꝑplo quē redemisti. Et portasti
eū in fortitudīe tua: ad habita

culū sctūz tuū. Ascēderūt pp'li
⁊ irati sūt: dolores obtinuerūt
habitatores philisti. Tūc cōtur
bati sūt p̄ncipes edom. robustos
moab obtinuit tremor: obri
guerūt oēs habitatores chanaā.
Irruat super eos formido ⁊
pauor: in magnitudīe brachij
tui. Fiāt imobiles q̄si lapis.
donec ptrāseat pp'lus tu' dn̄e:
donec ptrāseat pp'lus tu' iste
quē possedisti. Introduces eos
⁊ plātabis in mōte hereditatis
tue: firmissimo habitaclo tuo qd
opatus es dn̄e. Sctuariū tuū

dñe qđ firmauerũt manꝰ tue.
dñs regnauit ĩ eternũ ⁊ vltra.
Ingressus ē eĩ eq̃s farao cũ
curribꝰ ⁊ eq̃tibꝰ eiꝰ in mare. ⁊
reduxit super eos dñs aq̃s
maris. Filij aũt isrl̃ ambula
uerũt per siccũ in medio eiꝰ.
Añ. Cãtemꝰ dño gloriose. Añ. In sctĩs eiꝰ lau
date deuz. ps. Laudate dñz. hyꝰ.
Lux ecce surgit aurea. pa
llẽs fatiscat cecitas. q̃ nosmet
in preceps diu errore traxit de
uio. Hec lux serenũ cõferat. pu
rosq3 nos p̃stet sibi. nihil loq̃nr
subdolũ. voluamꝰ obscurũ nihil.

Sic tota decurrat dies: nec lingua mēdax nec manus: oclī nec peccēt lubrici: nec noxa corpus inquinet. Speculator astat desuper: q̄ nos diebus oībus: actusq nr̄os pspicit: a luce pma in vesperū. Deo pr̄i sit glīa. eiusq. 7c.

℣ Repleti sumus mane: mīa tua. ℟ Exultauimus 7 delectati sumus ī oībus diebus nr̄is. Ad bn̄s. An̄. In sctitate seruiamus dn̄o: 7 liberabit nos ab inimicis nr̄is.

Fr̄a. vj. Inuit. Adoremus dn̄z. Qui ipse fecit nos. ps. Venite exultemus. Hymnus.

Tu trinitatis vnitas: orbē potēter q̄ regis: attende laudū cātica: que excubantes psallimus. Nā lectulo cōsurgimus:

noctis q̃eto tp̃ore: vt flagitem⁹
vulnerũ: a te medelã oĩm. Quo
fraude q̃cq̃d demonũ: ĩ noctib⁹
deliq̃m⁹: abstergat illud celit⁹:
tue potestas glĩe. Ne corp⁹ assit
sordidũ: nec torpor instet cor
diũ: nec criminis cõtagio: tepes
cat ardor spũs. Ob hoc redẽp
to q̃sum⁹: reple tuo nos lumĩe:
per qd dierũ circulis: nullis ru
amur actib⁹. Pia pr̃. ꝛc. An. Exultate.
Tpe pschali an. Alla. Ps. dd.
Exultate deo adiutori
nr̃o: iubilate deo iacob.
Sumite psalmũ ꝛ date tympa

nū: psalteriū iocūdū cū cythara.
Buccinate in neomenia tuba:
in insigni die solēnitatis vestre.
Qꝛ preceptū in isrl' est: et iudici
uꝫ deo iacob. Testimoniuꝫ in
ioseph posuit illud cū exiret de
terra egipti: linguā quā nō noue
rat audiuit. Diuertit ab oneri
bus dorsuꝫ eiꝰ: manꝰ eiꝰ in co
phino seruierūt. In tribulatiōe
inuocasti me et liberaui te: et ex
audiui te in abscōdito tēpestatis
ꝓbaui te apō aquā cōtradictiōis.
Audi ꝑpꝉs meꝰ et cōtestabor
te: isrl' si audieris me nō erit i

te deꝰ recēs. neq̧ adorabꝭ deuz
alienuz. Ego eīz suz dn̄s deꝰ
tuꝰ q̇ eduxi te de terra egypti:
dilata os tuū ⁊ iplebo illud.
Et nō audiuit ꝑpl'us meꝰ vocē
meā: ⁊ isrl' nō intēdit mihi.
Et dimisit eos secūdū deside
ria cordis eoꝝ: ibūt in adiuēti
oībꝰ suis. Si ꝑpl'us meꝰ audi
sset me: isrl' si in vijs meis ambu
lasset. Pro nihilo forsitā ini
micos eoꝝ humiliassez: ⁊ sup
tribulātes eos misissez manuz
meā. Inimici dn̄i mētiti sūt ei:
⁊ erit tēpꝰ eoꝝ in secl'a. Et ciba

uit illos ex adipe frumẽti: et de
petra melle saturauit eos. ps.
Deus stetit in synagoga de
orũ: in medio autẽ deos
diiudicat. Usquequo iudicatis
iniq̃tatẽ: et facies pctorum sumitis.
Iudicate egeno et pupillo: hu
milẽ et pauperẽ iustificate. Eri
pite pauperẽ: et egenũ de manu
pctoris liberate. Nescierũt ne
q3 intellexerũt in tenebris ãbulãt:
mouebũtur oĩa fũdamẽta terre.
Ego dixi dij estis: et filij excel
si oẽs. Vos autẽ sicut hoĩes mo
riemini: et sicut vnus de principib9

cadetis. Surge deus iudica terrã: qm̃ tu hereditabis ĩ oĩb' gẽtib'.

Añ. Exultate deo adiutori nr̃o. ꝟ. Tu sol'. Ps.

Deus q̇s similis erit tibi: ne taceas neq3 cõpescaris deus. Qm̃ ecce inimici tui sonuerũt: ⁊ q̇ oderũt te extulerũt caput. Sup ppl'3 tuũ malignauerũt cõsiliũ3: ⁊ cogitauerũt aduersus sctos tuos. Dixerũt venite disperdam' eos de gẽte: ⁊ nõ memoretᷣ nomẽ isrl' vltra. Qm̃ cogitauerũt vnanimiter: simul aduersũ te ~~testa~~ testamẽ tũ disposuerũt tabernacula

idumeoꝝ ⁊ iſmahelite. Moab
⁊ agareni gebal ⁊ amon ⁊ ama
lech: alienigine cū habitātib⁹
tyrū. Etenī aſſur venit cū illis:
facti ſūt in adiutoriū filiis loth.
Fac illis ſicut madiā ⁊ ſyſarē:
ſicut iabī in torrēte cyſō. Diſpe
rierūt in endor: facti ſūt vt ſter
cus terre. Pone p̄ncipes eoꝝ
ſicut oreb: ⁊ zeb ⁊ zebee ⁊ ſal
mana. Oēs p̄ncipes eorū q̄
dixerūt: hereditate poſſideam⁹
ſctuariū dei. Deus me⁹ pone il
los vt rotā: ⁊ ſicut ſtipulā āte
faciē vēti. Sicut ignis q̄ cōbu

rit ſiluã: ⁊ ſicut flãmã cõburẽs
mõtes. Ita perſeq̃ris illos in
tẽpeſtate tua: ⁊ in ira tua turbabis
eos. Imple facies eoꝝ ignomi
nia: ⁊ q̃rẽt nomẽ tuũ dñe. Eru
beſcãt ⁊ cõturbẽtur in ſecl'z ſecl'i:
⁊ cõfũdãtur ⁊ pereãt. Ut cognoſ
cãt qꝛ nomẽ tibi dñs: tu ſolus
altiſſim⁹ in omni terra. ps.
Quã dilecta tabernacula
tua dñe ṽtutũ: cõcupiſcit
⁊ deficit aĩa mea ĩ atria dñi.
Cor meũ ⁊ caro mea: exulta
uerũt in deũ uiuũ. Etenĩ pa
ſſer inuenit ſibi domũ: ⁊ turt'

ſibi
nidū ubi ponat pullos ſuos.
Altaria tua dñe ṽtutū: rex meꝰ
⁊ deꝰ meꝰ. Bti q̄ habitāt in do
mo tua dñe: in ſecl'a ſecl'oꝝ lau
dabūt te. Btꝰ vir cuiꝰ ē auxili
uz abs te: aſcēſiōēs in corde
ſuo diſpoſuit in valle lachrimaꝝ
in loco quē poſuit. Et eīz bene
dictiōēz dabit legiſlator. ibunt
de ṽtute in ṽtutē: videbit' deus
deoꝝ in ſyon. Dñe deꝰ ṽtutuz
exaudi oꝛonē meā: auribꝰ per
cipe deꝰ iacob. Protector nr̄
aſpice deꝰ: ⁊ reſpice in faciē xp̄i
tui. Qꝛ melior eſt dies vna in

atrijs tuis: super milia. Elegi
abiect⁹ esse in domo dei mei: magis
q̃ habitare in tabernaculis pctõr.
Quia miaꝫ ꝛ veritatẽ diligit de⁹:
grãꝫ ꝛ gl'iaꝫ dabit dñs. Nõ p̃
uauit bonis eos q̃ ãbulãt in
innocẽtia: dñe v̓tutũ btũs homo
q̃ sperat in te. Añ. Tu sol⁹ altim⁹ super
oẽꝫ terrã. Añ. Benedixisti. ps.
Benedixisti dñe terrã tuã:
auertisti captiuitatẽ iacob. Re
misisti iniq̃tatẽ plebis tue: o
peruisti oĩa pctã eoꝝ. Mitigasti
oẽꝫ irã tuã: auertisti ab ira in
dignatiõis tue. Cõuerte nos

deꝰ ſalutaris nr̄: ⁊ auerte irã tuã
a nobis. Nūq̄d in eternū iraſce
ris nobis: aut extēdes irã tuã
a generatiōe in generatiōē. Deꝰ
tu cōuerſus viuificabis nos: ⁊
plebs tua letabit' in te. Oſtēde
nobis dñe miãz tuã: ⁊ ſalutare
tuū da nobis. Audiã q̄d loq̄t'
in me dñs deꝰ: q̄m loq̄t' pacē i
plebē ſuã. Et ſuper ſctōs ſuos:
⁊ in eos q̄ cōuertūt' ad cor. Ve
rūtamē prope timētes eū ſaluta
re ipſius: vt inhabitet glīa i tra
nrã. Mīa ⁊ veritas obuiauerūt
ſibi: iuſticia ⁊ pax oſculate ſūt.

Veritas de terra orta est: et iusti
cia de celo prospexit. Etenim dominus
dabit benignitatem: et terra nostra
dabit fructum suum. Iusticia ante
eum ambulavit: et ponet in via gre
ssus suos. Ps.
Inclina domine aurem tuam et exau
di me: quoniam inops et pauper
sum ego. Custodi animam meam quoniam
sanctus sum: salvum fac servum tuum deus
meus sperantem in te. Miserere mei
domine quoniam ad te clamavi tota die.
letifica animam servi tui quoniam ad te
domine animam meam levavi. Quoniam tu
domine suavis et mitis: et multe

mie oīb⁹ inuocātib⁹ te. Auri
b⁹ percipe orōnē meā: ꝛ itēde
voci depcātiōis mee. In die tri
bulatiōis mee clamaui ad te:
q̄a exaudisti me. Nō ē similis
tui in diis dn̄e: ꝛ nō ē secūdū
opera tua. Oēs gētes q̄scūq̄
fecisti veniēt ꝛ adorabūt corā
te dn̄e: ꝛ glīficabūt nomē tuū.
Qm̄ magn⁹ es tu ꝛ faciēs mi
rabilia: tu es de⁹ sol⁹. De duc
me dn̄e in via tua. ꝛ ingrediar
in veritate tua: letet̄ cor meū
vt timeat nomē tuū. Cōfite
bor tibi dn̄e de⁹ me⁹ ītoto corde

meo: et glorificabo nomē tuū in
eternū. Quia mīa tua magna est
super me: et eruisti aīaȝ meaȝ
ex inferno īferiori. Deus iniq
insurrexerūt super me. et syna
goga potētiū q̄sierūt aīaȝ meā:
et nō pposuerūt te ī cōspectu
suo. Et tu dn̄e deus miserator et
misericors: patiēs et multe mīe
et verax. Respice in me et mise
rere mei: da imperiū tuū puero
tuo, et saluū fac filiū ancille tue.
Fac mecū signū ī bonū. ut vide
ant q̄ oderūt me et cōfundant: qm̄ tu
dn̄e adiuuisti me et cōsolatus es me.

An. Benedixisti dñe terrã tuã. Ꝑ. Fũdamẽta. ps.

Fũdamẽta eiꝰ in mõtibꝰ scis:
Diligit dñs portas syon su-
per oĩa tabernacl'a iacob. Glori-
osa dicta sũt de te: ciuitas dei.
Memor ero ra(ha)b et babiloĩs: sci-
entiũ me. Ecce alienigĩe et tyrꝰ
et ꝑplus ethiopũ: hi fuerũt illic.
Nũq̃d syõ dicet homo et hõ na-
tus ẽ in ea: et ipse fũdauit eã al-
tissimꝰ. Dñs narrabit in scrip-
turis ꝑplorꝫ et ꝑncipũ horꝫ q̃
fuerũt in ea. Sicut letãtiũ oĩꝫ:
habitatio (est) in te.

ps. dd.

Domine deus salutis mee: in die
clamavi et nocte coram te.
Intret in conspectu tuo oratio mea:
inclina aurem tuam ad precem meam.
Quia repleta est malis anima mea: et
vita mea inferno appropinquavit.
Estimatus sum cum descendentibus in
lacum: factus sum sicut homo sine adiuto
rio inter mortuos liber. Sicut
vulnerati dormientes in sepulchris.
quorum non es memor amplius: et ipsi de
manu tua repulsi sunt. Posuerunt
me in lacu inferiori: in tenebris
et in umbra mortis. Super me con
firmatus est furor tuus: et omnes fluc

ctꝰ tuos induxiſti ſup̄ me.
Lōge feciſti notos meos a me:
poſuerūt me abhoīatiōē ſibi.
Traditꝰ ſū ⁊ nō egrediebar: o-
culi mei lāguerūt p̄ inopia.
Clamaui ad te dn̄e tota die: ex-
pādi ad te manꝰ meas. Nūq̄d
mortuis facies mirabilia: aut
medici ſuſcitabūt ⁊ cōfitebūtur
tibi. Nūq̄d narrabit aliq̄s in
ſepulchro miāz tuā: ⁊ veritatez
tuā in perditiōe. Nūq̄d cognoſ-
cēt in tenebris mirabilia tua: ⁊
iuſticia tua in terra obliuiōis.
Et ego ad te dn̄e clamaui: et

mane oõo mea preueniet te.
Ut q̇d dñe repellis orõnē meã:
auertis faciē tuã a me. Pauper
sũ ego ⁊ in laboribꝰ a iuuētute
mea: exaltatꝰ autē humiliatꝰ
sũ ⁊ cõturbatꝰ. In me trãsierũt
ire tue: ⁊ terrores tui cõturba-
uerũt me. Circũdederũt me si-
cut aq̃ tota die: circũdederũt
me simul. Elõgasti a me amicũ
⁊ p̃ximũ: ⁊ notos meos a mi-
seria. An. Fũdamēta eiꝰ ĩ mõtibꝰ scĩs. Ps. bñdictꝰ.
Misericordias dñi: ĩ eternũ
cãtabo. In generatione ⁊
generatiõez: ãnũciabo v̄itatez

tuā in ore meo. Qm̄ dixisti in
eternū mīa edificabit̄ in celis:
preparabit̄ veritas tua ī eis. Dis
posui testamētū electis meis: iu
raui dauid seruo meo: vsqꝫ in
eternū preparabo semē tuū. Et
edificabo in generatiōe ꝛ gene
ratiōēꝫ: sedē tuā. Cōfitebūt̄ celi
mirabilia tua dñe: etenī verita
tē tuā in ecclesia sctōꝝ. Qm̄ q̄s
in nubib9 eq̄bit̄ dño: similis
erit deo in filijs dei. Deus q̄ glīfi
cat̄ in cōsilio sctōꝝ: magn9 ꝛ te
ribilis super oēs q̄ in circuitu
ei9 sūt. Dñe de9 v̄tutū q̄s similis

tibi: potēs es dn̄e ⁊ veritas tua
in circuitu tuo. Tu dn̄aris po
teſtati maris: motū aūt fluctuū
ei⁹ tu mitigas. Tu humiliaſti
ſicut vulneratū ſuperbū: in bra
chio v̓tutis tue diſperſiſti ini
micos tuos. Tui ſūt celi ⁊ tua
eſt terra. orbē terre ⁊ plenitudīez
ei⁹ tu fūdaſti: aqlonē ⁊ mare tu
creaſti. Thabor ⁊ hermō ī noīe
tuo exultabūt: tuū brachiū cū
potēcia. Firmet̓ man⁹ tua ⁊ exal
tet̓ dextera tua: iuſticia ⁊ iudiciū
preparatio ſedis tue. Miſericor
dia ⁊ veritas precedēt faciē tuā:

btūs ppłs q̄ scit iubilationē.
Dn̄e in lumīe vultꝯ tui ābula
⁊ in noīe tuo exultabūt
būt, tota die: ⁊ in iusticia tua e
xaltabūt. Qm̄ glīa vtutis eoꝝ
tu es: ⁊ in bn̄placito tuo exal
tabit cornu nr̄m. Qz dn̄i ē assūp
tio nr̄a: ⁊ scī isrł regis nr̄i. Tūc
locutꝯ es in visiōe scīs tuis et
dixisti, posui adiutoriū ī potēte:
⁊ exaltaui electū de plebe mea.
Inueni dauid seruū meū: oleo
scō meo vnxi eū. Manꝯ eīz ima
auxiliabit ei: ⁊ brachiū meū
cōfirmabit eū. Nihil pficiet
inimicꝯ in eo: ⁊ filiꝯ iniq̄tatis

nō apponet nocere ei. Et cōcidā
a facie ipsiꝰ inimicos eiꝰ: et odi
ētes eū in fugā cōuertā. Et ve
ritas mea et mīa mea cū ipso: et
in noīe meo exaltabit' cornu eiꝰ. Et ponā in mari manū eiꝰ: et in fluminibꝰ dexterā eiꝰ.
✠ Ipse inuocabit me pr̄ meꝰ
es tu: deꝰ meꝰ et susceptor salutis meę.
Et ego p̄mogenitū ponā illū:
excelsum pre regibꝰ terre. In e
ternū seruabo illi mīam meam: et
testamētū meū fidele ipsi. Et po
nā in seclm̄ sec̄li semē eiꝰ: et thro
nū eiꝰ sicut dies celi. Si autem
dereliq̄rint filij eiꝰ legē meā: et
in iudicijs meis nō ābulauerit.

Si iusticias meas ꝑphanaue-
rit: ⁊ mādata mea nō custodie-
rit. Visitabo in virga iniq̄tates
eoꝝ: ⁊ in verberib⁹ pctā eoꝝ.
Miaꝫ autē meā nō dispergaꝫ
ab eo: neqꝫ nocebo ī vitate mea.
Neqꝫ ꝑphanabo testamētū me-
uꝫ: ⁊ q̄ ꝓcedūt de labijs meis
nō faciā irrita. Semel iuraui
in scō meo si dauid mētiar: se-
mē ei⁹ in eternū manebit. Et
thron⁹ ei⁹ sicut sol in cōspectu
meo. ⁊ sicut luna perfecta ī eter-
nū: ⁊ testis in celo fidelis. Tu
vero repulisti ⁊ despexisti: dis-

tulisti christū tuū. Auertisti ꝛ
testamētū serui tui: ꝓphanasti
in terra sctuariū ei⁹. Destruxis
ti oēs sepes ei⁹: posuisti firma
mētū ei⁹ formidinē. Diripuerūt
eū oēs trāseūtes viā: fact⁹ ē op
ꝓbriū vicinis suis. Exaltasti
dexterā depmētiū eū: letificasti
oēs inimicos ei⁹. Auertisti ad
iutoriū gladij ei⁹: ꝛ nō es au
xiliat⁹ ei in bello. Destruxisti
eū ab emūdatiōe: ꝛ sedē ei⁹ in
terra collisisti. Minorasti dies
tēporis ei⁹: perfudisti eum cō
fusiōe. Usquequo dn̄e auertis

in finē: exardescet sicut ignis ī

ira tua. Memorare q̄ mea substā

cia: nūquid eīz vane cōstituisti

oēs filios hoīz. Quis est hō

q̄ vivet ⁊ nō videbit mortē:

eruet aīaz suā de manu inferi.

Ubi sūt mīe tue antique dñe:

sicut iurasti david ī veritate tua.

Memor esto dñe opprobrij suorū

tuorū: qđ cōtinui in sinu meo

multarū gētiuz. Qđ exprobraverūt

inimici tui dñe: qđ exprobraverūt

cōmutatioēz xpi tui. Benedi-

ctus dñs in eternū: fiat fiat.

ps dd.

Deus ultionū dn̄s: de⁹ ul
tionū libere egit. Exalta
re q̄ iudicas terrā: redde retri
butiōē superbis. Usquequo
pctores dn̄e: usquequo pctores
gl'iabūt. Effabūt ⁊ loqnt' ini
q̄tatē: loqnt' oēs q̄ opat' iniusti
ciā. Poplꝫ tuū dn̄e hūiliauerūt:
⁊ hereditatē tuā vexauerūt. Ui
duā ⁊ aduenā interfecerūt: et
pupillos occiderūt. Et dixerūt
nō videbit dn̄s: nec intelliget
de⁹ iacob. Intelligite īsipiētes
in pplo: ⁊ stulti aliqn̄do sapite.
Qui plātauit aurē nō audiet:

aut q̄ finxit oculū nō cōsiderat.
Qui corripit gētes nō arguet:
q̄ docet hoiēz scientiā. Dns scit
cogitatiōes hoīz: qm̄ vane sūt.
Btūs hō quē tu erudieris do=
mine: ⁊ de lege tua docueris eū.
Ut mitiges ei a dieb⁹ malis:
donec fodiat̄ pctōri fouea. Q̄r
nō repellet dns plebē suā: ⁊ he=
reditatē suā nō derelīqt. Quo
adusq̄ iusticia cōuertat̄ in iu=
diciū: ⁊ q̄ iuxta illā oēs q̄ rec=
to sūt corde. Quis cōsurget
mihi aduersus malignātes:
aut q̄s stabit mecū aduersus

opãtes iniq̃tatē. Nisi q̃a dñs
adiuuit me: paulominꝰ habita
sset in inferno aĩa mea. Si di
cebã motꝰ est pes meꝰ: mĩa
tua dñe adiuuabat me. Scdꝫ
multitudĩeꝫ doloꝝ meoꝝ ĩ cor
de meo: cõsolatiões tue letifi
cauerũt aĩaꝫ meã. Nũq̃d ad
heret tibi sedes iniq̃tatis: q̃
fingis laborē ĩ precepto. Cap
tabũt in aĩaꝫ iusti: ⁊ sãguineꝫ
innocētē cõdēnabũt. Et factꝰ
est mihi dñs in refugiũ: ⁊ deꝰ
meꝰ in adiutoriũ spei mee. Et
reddet illis iniq̃tatē ipsoꝝ: et

in malicia cor᷑ disperdā͂t eos: disperdet illos dn̄s de᷑ nr̄. Añ. Bn̄s dn̄s i eternū. ps̄ Cantate.

Cantate dn̄o cāticū nouū: cātate dn̄o oīs terra. Cā̄tate dn̄o ⁊ bn̄dicite noī ei᷒: annūciate de die in diē salutare ei᷒.

Annūciate inter gētes gl'iaʒ ei᷒: ī oīb᷒ ppl'is mirabilia ei᷒.

Qm̄ magn᷒ dn̄s ⁊ laudabilis nimis: terribilis ē sup oēs deos.

Qm̄ oēs dij gētiū demoīa: dn̄s aūt celos fecit. Cōfessio ⁊ pulchritudo in cōspectu ei᷒: scīmonia ⁊ magnificētia ī scīficatiōe ei᷒. Afferte dn̄o patrie gētiū.

afferte dn̄o glīaz ⁊ honorē: afferte dn̄o glīaz nōi ei⁹. Tollite hostias ⁊ introite in atria ei⁹: adorate dn̄z in atrio sc̄to ei⁹. Cōmoueat' a facie ei⁹ vniuersa terra: dicite in gētib⁹ qꝛ dn̄s regnauit. Et eīz correxit orbē terre q̄ nō cōmouebit': iudicabit popl'os in eq̄tate. Letēt' celi ⁊ exultet terra. cōmoueat' mare ⁊ plenitudo ei⁹: gaudebūt capi ⁊ oīa q̄ in eis sūt. Tunc exultabūt oīa ligna siluarū a facie dn̄i qꝛ venit: qm̄ venit iudicare terrā. Iudicabit orbē

terre in eq̄tate: ⁊ pplos ĩ veritate
Dñs regnauit exultet ps. sua.
terra: letet̃ insule mlte. Nu
bes ⁊ caligo ĩ circuitu ei⁹: iusti
cia ⁊ iudiciũ correctio sedis ei⁹.
Ignis ãte ipsũ precedet: ⁊ iflãma
bit ĩ circuitu inimicos ei⁹. Illu
xerũt fulgura ei⁹ orbi terre: vi
dit ⁊ cõmota ē t̃ra. Mõtes sicut
cera fluxerũt a facie dñi: a facie
dñi oĩs terra. Annũciauerũt
celi iusticiã ei⁹: ⁊ viderũt oẽs ppli
gl̃iaȝ ei⁹. Cõfũdant̃ oẽs q̃ ado
rãt sculptilia: ⁊ q̃ gl̃iãt̃ in simu
lacris suis. Adorate eũ oẽs

āgeli ei⁹: audiuit ⁊ letata ē syō.
Et exultauerūt filie iude: ꝓpter
iudicia tua dñe. Quõ tu dñe al
tissim⁹ sup oēꝫ trāꝫ: nimis exal
tat⁹ e sup oēs deos. Qui diligi
tis dñꝫ odite malū: custodit
dñs aĩas scõꝝ suoꝝ de manu
pc̃toris liberauit eos. Lux orta
est iusto: ⁊ rectis corde leticia.
Letamini iusti in dño: ⁊ cõfi
temini memorie sctificatiõis
eius. An. Cãtate dño ⁊ bñdicite nomini ei⁹
V. Intret oõo mea: ĩ cõspectu tuo dñe. R. Inclina aurē tuā ad pcē meaꝫ.
In aduentu. V. Emitte agnū dñe: dñatorē terre. R. De petra deserti: ad mō
tē filie syō. Tpr. xlᵉ. V. Scapulis suis: obūbrauit tibi. R. Et sub pē
nis eius sperabis. Tpr. passiõis. V. De ore leonis: libera me dñe. R.
Et a cornib⁹ vnicorniū hūilitatē meaꝫ. Tpr. pschli. R. Alla alla alla.
V. Surrexit dñs vere alla. R. Et apparuit simoni alla. Ad laudes. R.

Spũ pncipali cõfirma. a. cor meũ deꝰ. ps̃. Miserere.

Dñe exaudi An̄. In veritate tua. ps̃.
orõem meã. auribꝰ percipe
obsecratiõem meã in veritate
tua. exaudi me in tua iusticia
Et nõ intres in iudiciũ cũ ser
uo tuo: qr nõ iustificabit' i cõs
pectu tuo ois viuẽs. Qr perse
cutꝰ est inimicꝰ aĩaꝫ meã: humili
auit in terra vitã meã. Colloca
uit me in obscuris sicut mor
tuos seculi: ⁊ anxiatꝰ ẽ super me
spũs meꝰ in me turbatũ ẽ cor
meũ. Memor fui dierũ antiquorũ
meditatꝰ sũ in oibꝰ operibus

tuis: et in factis manuũ tuar̃
meditabar. Expãdi man⁹ me
as ad te: aĩa mea sicut terra sine
aq̃ tibi. Velociter exaudi me
dñe: defecit spũs me⁹. Nõ auer
tas faciẽ tuã a me: et similis ero
descẽdẽtib⁹ in lacũ. Auditã fac
mihi mane mĩa tuã: q2 ĩ te spa
ui. Notã fac mihi viã in q̃ ãbu
lẽ: q2 ad te leuaui aĩaʒ meã. Eri
pe me de inimicis meis dñe ad
te cõfugi: doce me facere volũta
tẽ tuã q2 de⁹ me⁹ es tu. Spũs
tu⁹ bon⁹ deducet me ĩ terrã rectã:
ꝓpter nomẽ tuũ dñe viuificab

me in eqtate tua. Educes de tribulatioē aīaꝫ meā: ꝛ ī mīa tua disperdes oēs inimicos meos. Et perdes oēs q̄ tribulant aīaꝫ meā: qm̄ ego seruꝰ tuꝰ suꝫ. Añ. In veritate tua exaudi me dn̄e. Añ. Illumina dn̄e vultū tuū super nos.

(ps. Ds ds meꝰ. ℞. Dn̄e audiui. ps.

Dn̄e audiui auditioēꝫ tuā: ꝛ timui. Dn̄e opꝰ tuū: in medio ānoꝝ viuifica illud. In medio ānoꝝ notū facies: cū iratꝰ fueris mīe recordaberis. Deꝰ ab austro veniet: ꝛ sctūs d̄ mōte pharā. Operuit celos glīa

eiꝰ: ⁊ laudis eiꝰ plena ē terra.
Splēdor eiꝰ vt lux erit: cor
nua in manibꝰ eiꝰ. Ibi abscon
dita est fortitudo eiꝰ: āte faciē
eiꝰ ibit mors. Egredietᵘʳ diabo
lus ante pedes eiꝰ: stetit ⁊ mē
sus ē terrā. Aspexit ⁊ dissoluit
gētes: ⁊ cōtriti sūt mōtes secli.
Incuruati sūt colles mundi:
ab itineribꝰ eternitatis eiꝰ. Pro
iniq̄tate vidi tētoria ethiopie:
turbabūtᵘʳ pelles t̄re madian.
Nūq̄d in fluminibꝰ iratꝰ es
dn̄e: aut in fluminibꝰ furor tuꝰ
vel in mari indignatio tua.

Qui ascendes super equos tuos:
et quadrige tue saluatio. Susci
tans suscitabis arcum tuum: iura
menta tribubus que locutus es. Flu
uios scindes terre. viderunt te
et doluerunt montes: gurges a
quarum transiit. Dedit abyssus vo
cem suam: altitudo manus suas leua
uit. Sol et luna steterunt in ha
bitaculo suo: in luce sagittarum
tuarum ibunt in splendore fulgura
tis haste tue. In fremitu concul
cabis terram: et in furore obstu
pefacies gentes. Egressus es in
salutem populi tui: in salutem cum christo

tuo. Percuſſiſti caput de domo
impij: denudaſti fūdamētū ei⁹
uſq₃ ad collū. Maledixiſti ſcep
tris ei⁹ capiti bellatorꝝ ei⁹: veni
ētib⁹ vt turbo ad diſpergēduz
me. Exultatio eorꝝ: ſicut ei⁹ q̄
deuorat pauperē in abſcōdito.
Viā feciſti in mari eq̄s tuis: i
luto aq̄rꝝ multarꝝ. Audiui ꝛ
cōturbat⁹ ē vēter me⁹: a voce cō
tremuerūt labia mea. Ingredi
at' putredo in oſſib⁹ meis: et
ſubter me ſcateat. Ut requieſcaz
in die tribulatiōis: ꝛ aſcēdaz
ad pp̄lz accinctū nr̄z. Fic⁹ eniz

nō florebit: ⁊ nō erit germē ī
vineis. Mentietᵘʳ opꝰ oliue: ⁊ ar
ua nō afferēt cibū. Abscidetᵘʳ
de ouili pecꝰ: ⁊ nō erit armen
tū in presepibꝰ. Ego aūt ī dn̄o
gaudebo: ⁊ exultabo in deo ie
su meo. Deꝰ dn̄s fortitudo
mea: ⁊ ponet pedes meos q̄si
ceruorū. Et super excelsa mea
deducet me victor: in psalmis
canentē. An̄. Dn̄e audiui auditū tuū et
timui. An̄. In tȳpano ⁊ choro in cordis ⁊ orga
no laudate deū. ℣. Laudāte dn̄ꝫ. hym̄.
Eterna celi glīa: bt̄a spes
mortaliū: celsi tonātis unice:

caſtecꝫ ꝓles v̄ginis. Da dexte
raz ſurgētib⁹: exurgat ⁊ mēs
ſobria: flagrāſcꝫ in laudē dei
grates repēdat debitas. Ortus
refulget lucifer: ſparſācꝫ lucē
nūciat: cadit caligo noctiuz:
lux ſcā nos illuminet. Manēſ
cꝫ nr̄is ſenſib⁹: noctē repellat
ſec̄li: ōniqꝫ fine diei: purgata
ſeruet pectora. Queſita iā pri
mū fides: radicet altis ſenſib⁹:
ſecūda ſpes cōgaudeat: q̄ ma
ior extat charitas. Deo p̄ri ſit.
℣ Repleti ſum⁹ mane: mīa tua. ℟ Exultauim⁹ ⁊ delectati ſum⁹
i oīb⁹ dieb⁹ nr̄is. Ad bs. an̄. Per viſcera mie dei nr̄i viſitauit nos
oriēs ex
alto.

Sabbato Inuitatoriuz.

Dñz deū nr̄z. Venite adoremus. ps Venite. hy.

Summe deus clemētie: mūdi
q3 factor machine: vnus
potētialiter: trinusq3 psonaliter.
Nostros pius cū cāticis: fletus
benigne suscipe: q corde puro
sordibus: te perfruamur largius
Lumbos iecurq3 morbidū: adure
igni cōgruo: accīcti vt sint per
peti: luxu remoto pessimo. Ut
q3 horas noctiū: nunc cōcinē
do rūpimus: donis btē patrie:
ditemur ōnes affatim. Presta pr
pijssime: patrq3. &c. Añ. Quia mirabilia
fecit. Tpe paschali. aña. Alla. ps. Cā.

CAntate dño cāticū no
uū: qr mirabilia fecit.
Saluauit sibi dextera
eius: ꝛ brachiū sctūz ei⁹. Noti
fecit dñs salutare suū: in cōspe
ctu gētiuz reuelauit iusticiā suā.
Recordat⁹ ē mīe sue ꝛ veritatis
sue: domui isrl'. Viderūt oēs
termini terre: salutare dī nrī.
Iubilate deo oēs tra: cātate
ꝛ exultate ꝛ psallite. Psallite
dño in cythara. in cythara ꝛ vo
ce psalmi: in tubis ductilib⁹
ꝛ voce tube cornee. Iubilate
in cōspectu regis dnī: moueat'

mare et plenitudo eius: orbis
terrarum et qui habitant in eo. Flu
mina plaudent manu simul mon
tes exultabunt a conspectu domini:
quoniam venit iudicare terram. Iudi
cabit orbem terrarum in iusticia:
et populos in equitate. ps.
Dominus regnavit irascantur populi:
qui sedes super cherubim mo
veatur terra. Dominus in syon mag
nus: et excelsus super omnes populos.
Confiteantur nomini tuo magno: quo
niam terribile et sanctum est: et honor
regis iudicium diligit. Tu para
sti directiones: iudicium et iusticiam

in iacob tu fecisti. Exaltate do minū deū nr̄m. et adorate scabel lū pedū ei⁹. qm̄ sctūz ē. Moyses et aarō i sacerdotib⁹ ei⁹: et samu el inter eos q̄ inuocāt nomen ei⁹. Inuocabāt dn̄m et ipse exau diebat eos: in colūna nubis lo q̄bat̄ ad eos. Custodiebāt testi moīa ei⁹: et preceptū qđ dedit illis. Dn̄e de⁹ nr̄ tu exaudiebas eos, de⁹ tu ppiti⁹ fuisti eis. et vlci scēs i oēs adīuētioēs eoꝝ. Exalta te dn̄m deū nr̄m, et adorate i mōte scto ei⁹: qm̄ sctus dn̄s de⁹ nr̄.

Añ. Q̄a mirabilia fecit dn̄s. Añ. Jubilate. ps.

Jn Sabb. q. fit offm̄ de B. V. añā. Bonū est.

Iubilate deo oīs terra: ser
uite dn̄o in leticia. Intro
ite in cōspectu ei9: ī exultatiōe.
Scitote qm̄ dn̄s ipse est de9:
ipse fecit nos ⁊ nō ipsi nos.
Popul9 ei9 ⁊ oues pascue ei9:
introite portas ei9 in cōfessiōe
atria ei9 in hȳnis cōfitemini
illi. Laudate nomē ei9 qm̄ su
auis est dn̄s. in eternū mīa
ei9: ⁊ usq3 in generatiōe ⁊ gene
ratiōe3 veritas ei9. ps.
Bonū est cōfitēri dn̄o: Et
psallere nōīni tuo alti
ssime. Ad ānūtiādū mane
mīa3 tuā: Et vitatē tuā p

noctē. In decachordo
psalterio: Cū cātico & cithara.
Quia delectasti me dñe in
factura tua: Et in opib⁹ manuū
tuarū exultabo. Quā magnifi
cata sūt opa tua dñe: Nimis
profūde facte sūt cogitatio
nes tue. Vir insipiēs nō cognos
cet: Et stult⁹ nō intelliget hec.
Cū exorti fuerint pctores sicut
fenū: Et apparuerint oēs q opant
iniqtatē. Ut intereāt in seculū
seculi: Tu aūt altissim⁹ in eternū
dñe. Quoniā ecce inimici tui
dñe, qm ecce inimici tui peribūt:
Et dispgent oēs q opant iniquita

te. Et exaltabitur sicut vnicornis
cornu meum: Et senectus mea
in misericordia vberi. Et despexit oculus
meus inimicos meos: Et in in
surgentibus in me malignantibus au
diet auris mea. Iustus vt palma
florebit: Sicut cedrus libani multipli
cabitur. Plantati in domo domini: In atri
is domus dei nostri florebunt. Ad
huc multiplicabuntur in senecta
vberi: Et bene patientes erunt vt
annuntient. Quoniam rectus dominus deus
noster: Et non est iniquitas in eo. Ps.
Misericordiam et iudicium canta
bo tibi domine. Psallam et intelli
gam in via immaculata: Quando

do venies ad me. Perābula
baȝ in inocētia cordis mei: in
medio dom9 mee. Nō pponē
bā ante oclos meos rē iniustaȝ: fa
ciētes preuaricatiōes odiui.
Nō adhesit mihi cor prauū:
declinātē a me malignū nō co
gnoscebā. Detrahētē secreto ꝑ
ximo suo: hūc persequebar. Su
perbo oclo ⁊ insatiabili cor
de: cū hoc nō edebā. Ocli mei
ad fideles terre vt sedeāt mecū:
ābulās in via īmaculata hic
mihi ministrabat. Nō habita
bit in medio dom9 mee qui

facit superbiā: q̄ loq̄t̄ iniqua
nō direxit in cōspectu oclo᷑
meo᷑. In matutino interficie-
bā oēs pctōres terre: ut dispderez
de ciuitate dn̄i oēs operantes
iniq̄tatē. Aн̄. Jubilate do oīs terra. ℣. Cla
9.do die. De. B.V. an̄. Bonū est cōfiteri dn̄o.
Dn̄e exaudi ora- Cmor me9. ps.
tioēz meā: ꝛ clamor me9
ad te veniat. Nō auertas faciēz
tuā a me: in q̄cūq; die tribulo᷑
inclina ad me aurē tuā. In q̄cū-
q; die inuocauero te: velociter
exaudi me. Q2 defecerūt sicut
fum9 dies mei: ꝛ ossa mea sicut
cremiū aruerūt. Percuss9 sū

vt fenū ⁊ aruit cor meū: quia
oblit⁹ ſū comedere panē meū.
A voce gemit⁹ mei: adheſit os
meū carni mee. Similis fact⁹
ſū pellicano ſolitudinis: fact⁹
ſū ſicut nycticorax ī domicilio.
Vigilaui: ⁊ fact⁹ ſū ſicut paſſer
ſolitari⁹ in tecto. Tota die exp
brabāt mihi inimici mei: et q lau
dabāt me aduerſū me iurabāt.
Q2 cinerē tanq̄ panē māduca
bā: ⁊ potum meū cū fletu miſce
bā. A facie ire indignatiōis tue:
q2 eleuās alliſiſti me. Dies mei
ſicut vmbra declinauerūt: ⁊ ego

ſicut fenū arui. Tu aūt dn̄e in
eternū pmanes: ⁊ memoriale
tuū in generatiōe ⁊ generatiōe3
Tu exurgēs Dn̄e miſereberis ſyon:
q2 tēp9 miſerēdi ei9 q2 venit tēp9.
Qm̄ placuerūt ſuis tuis lapides
ei9: ⁊ terre ei9 miſerebūt. Et ti
mebūt gētes nomē tuū dn̄e: ⁊
oēs reges terre gl'ia3 tuā. Quia
edificauit dn̄s ſyō: ⁊ videbitur
in gl'ia ſua. Reſpexit in orōnē
humiliū: ⁊ nō ſpreuit precē eoꝝ.
Scribant' hec in generatiōe alte
ra: ⁊ ꝑplus q̄ creabit' laudabit
dn̄3. Qꝛ pſpexit de excelſo ſctō

ſue: dñs de celo in terrã aſpexit.
Ut audiret gemit⁹ cõpeditor: vt ſolueret filios interẽptor. Ut ãnũciet in ſyõ nomẽ dñi: ꝛ lau dẽ ei⁹ in hierlz. In cõueniendo pp̃los in vnũ: ꝛ reges vt ſuiãt dño. Reſpõdit ei in via ỽtutis ſue: paucitatẽ dier meor nũcia mihi. Ne reuoces me ĩ dimidio dier meor: in generatiõe ꝛ genera tiõez. ãntu. Initio tu dñe terrã fũdaſti: ꝛ opera manuũ tuar ſunt celi. Ipſi peribũt tu aũt permaneſ: ꝛ oẽs ſicut veſtimẽtũ veteraſcẽt. Et ſicut opertoriũ mutab eos

⁊ mutabūt: tu aūt idē ipse es
⁊ anni tui nō deficiēt. Filij suo-
rū tuoꝝ habitabūt: ⁊ semē eoꝝ
in seculuꝫ dirigetur. ps. ci.

Benedic aīa mea dn̄o: ⁊ oīa
q̄ intra me sūt noī scō eiꝰ.
Benedic aīa mea dn̄o: ⁊ noli
obliuisci oēs retributioēs eiꝰ.
Qui ꝓpiciat᷑ oībꝰ iniq̇tatibus
tuis: q̇ sanat oēs īfirmitates tuas.
Qui redimit de interitu vitaꝫ
tuā: q̇ coronat te in mīa ⁊ mise-
ratioībꝰ. Qui replet in bonis
desideriū tuū: renouabit᷑ vt a-
q̇le iuuētꝰ tua. Faciēs mīas

dn̄s, et iudiciū oīb' iniuriā
paciētib'. Notas fecit vias suas
moysi: filijs isrl' volūtates suas.
Miserator et misericors dn̄s: lō-
ganimis et multū misericors. Nō
in perpetuū irascetur: neq; in eternū
cōminabitur. Nō secūdū pctā
nostra fecit nobis: neq; scdm̄
iniq̄tates nr̄as retribuit nobis.
Qm̄ scd'm altitudinē celi a terra:
corroborauit mīam suā super
timētes se. Quātū distat ort'
ab occidēte: lōge fecit a nobis
iniq̄tates nr̄as. Quomodo mi-
seretur pr̄ filiorū: misert' est dn̄s

timētib⁹ se: qm̄ ipse cognouit
figmētū nr̄z. R. Qm̄ spūs pertrā
sibit in illo: et nō subsistet: et nō
cognoscet ampli⁹ locū suū. Mīa
aūt dnī ab eterno: et usq3 in eter
nū super timētes eū. Et iusti
cia illi⁹ in filios filioꝝ: his q̄ ser
uāt testamētū ei⁹. Et memores
sūt mādatoꝝ ipsius: ad facien
dū ea. Dn̄s in celo parauit sedē
suā: et regnū ipsi⁹ oīb⁹ dn̄abit.
Bn̄dicite dn̄o oēs āgeli ei⁹: po
tētes v̓tute. facientes verbū illi⁹
ad audiendā vocē sermonū eius.
Bn̄dicite dn̄o oēs virtutes ei⁹.

Recordat⁹ est qm̄ puluis sum⁹: homo
sicut fenū dies ei⁹ tāq̄ flos agri
sic eflorebit:-

ministri eiꝰ q̄ facitis volūtatē eiꝰ.
Bndicite dn̄o oīa opera eiꝰ: in
ōni loco dn̄atiōis eiꝰ bn̄dic aīa
mea dn̄o. An̄. Clamor meꝰ ad te veniat. due R̄.
Benedic aīa mea. Bn̄dic. ps̄.
Dn̄o: dn̄e deꝰ meꝰ magni
ficatꝰ es vehemēter. Cōfessionē
ꝛ decorē induisti: amictꝰ lumiē
sicut vestimēto. Extēdēs celū
sicut pellē: q̄ tegis aq̄s supiora
eiꝰ. Qui ponis nubē ascēsū tuū:
q̄ ambulas super pēnas ventoꝝ.
Qui facis āgelos tuos spūs:
ꝛ ministros tuos ignē vrētem.
Qui fūdasti terrā sup stabilitatē

ſuã: nõ inclinabit᷑ in ſclꝫ ſeculi.
Abyſſus ſicut veſtimẽtũ amict⁹
ei⁹: ſuper mõtes ſtabũt aque.
Ab increpatione tua fugiẽt: a vo
ce tonitrui tui formidabũt. Aſ
cẽdũt mõtes ꝛ deſcẽdũt cãpi: i
locũ quẽ fũdaſti eis. Terminũ
poſuiſti quẽ nõ trãſgrediẽt᷑: neqꝫ
cõuertẽtur operire terrã. Qui
emittis fõtes in cõuallib⁹: inter
mediũ mõtiũ pertrãſibũt aque.
Potabũt oẽs beſtie agri: expec
tabũt onagri in ſiti ſua. Sup
ea volucres celi habitabũt: de
medio petrarꝫ dabũt voces. Ri

gĩs mõtes de superiob⁹ suis: de fructu operũ tuoꝝ satiabit᷑ terra. Producẽs fenũ iumẽtis: ⁊ herbã s᷑uituti hoĩz. Ut educas panẽ de terra: ⁊ vinũ letificet cor hoĩs. Ut exhilaret faciẽ in oleo: ⁊ panis cor hoĩs cõfirmet. Saturabũt᷑ ligna cãpi. ⁊ cedri libani q̃s plãtauit: illic passeres nidificabũt. Herodij domus dux est coꝝ: mõtes excelsi cer-uis. petra refugiũ herinatijs. Fecit lunã in tẽpora: sol cogno-uit occasuz suũ. Posuisti tenebras ⁊ facta est nox: in ipsa ptrãsibt

oēs beſtie ſilue. Catuli leonū
rugiētes vt rapiāt: ⁊ q̄rāt a deo
eſcā ſibi. Ort⁹ eſt ſol ⁊ cōgregati
ſūt: ⁊ in cubilib⁹ ſuis colloca
būt. Exibit homo ad op⁹ ſuū:
⁊ ad operatiōēz ſuā vſq; ad veſpā.
Quā magnificata ſūt opera tu̅
dn̄e. oīa in ſapiētia feciſti: īple
ta eſt terra poſſeſſiōe tua. Hoc
mare magnū ⁊ ſpacioſū mani
b⁹: illic reptilia quoꝝ nō eſt nu
mer⁹. Animalia puſilla cū mag
nis: illic naues ꝑtrāſibunt.
Draco iſte quē formaſti ad illu
dēdū ei: oīa a te expectāt vt des

illis escã in tẽpore. Dãte te illis
colligẽt: aperiẽte te manũ tuã:
oĩa iplebũt bonitate. Auertẽte
aũt te faciẽ turbabũt: auferes
spũ eoꝝ ⁊ deficiẽt. ⁊ in puluē
rē suũ reuertẽt. Emitte spũ tu
ũ ⁊ creabũt: ⁊ renouabis faciē
terre. Sit glia dñi in sclꝫ: letabi
tur dñs in operib⁹ suis. Qui
respicit terrã ⁊ facit eã tremere:
q tãgit mõtes ⁊ fumigãt. Cã
tabo dño in vita mea: psallã
deo meo q̃diu sũ. Iocũduꝫ
sit ei eloq̃uꝫ meũ: ego vero de
lectabor in dño. Deficiãt pctõres

a terra. et iniq ita vt nō sint: be
nedic aīa mea dn̄o. ps.
Cōfitemini dn̄o et inuocate
nomē ei9: ānūciate inter
gentes opera ei9. Cātate ei et
psallite ei: narrate oīa mirabi
lia ei9. Laudamini in noīe scō
ei9: letet cor qrētiū dn̄z. Querite
dn̄z et cōfirmamini: qrite faciē
ei9 sēper. Memētote mirabiliū
ei9 q fecit, pdigia ei9 et iudicia o
ris ei9. Semē abrahā serui ei9:
filij iacob electi ei9. Ipse dn̄s
de9 nr̄: in vniuersa terra iudi
cia ei9. Memor fuit in seculuz

testamēti sui: verbi qd̄ mādauit in mille generatioēs. Qd̄ disposuit ad abrahā: ꝛ iuramēti sui ad isaac. Et statuit illud iacob in preceptū: ꝛ isrl' in testamētū eternū. Dicēs tibi dabo terrā chanaā: funiculū hereditatis vestre. Cū essent numero breui: paucissimi ꝛ incole ei9. Et pertrāsierūt de gēte in gētē: ꝛ de regno in ppl'z alterū. Nō reliq̄t hoiēz nocēre eis: ꝛ corripuit p eis reges. Nolite tāgere xp̄os meos: ꝛ in pphetis meis nolite malignari. Et vocauit famen

super terram: et omne firmamentum
panis contrivit. Misit ante eos
virum: in servum venundatus est ioseph.
Humiliaverunt in compedibus
pedes eius, ferrum pertransiit animam
eius: donec veniret verbum eius.
Eloquium domini inflammavit eum.
misit rex et solvit eum: princeps
populorum et dimisit eum. Constituit
eum dominum domus sue: et principem
omnis possessionis sue. Ut erudi-
ret principes eius sicut semetipsum:
et senes eius prudentiam doceret.
Et intravit israel in egiptum: et
iacob accola fuit in terra cham.

Et auxit ppl'z ſuū vehemēter:
⁊ firmauit eū ſuper inimicos
ei⁹. Couertit cor eoꝝ vt odirēt
ppl'z ei⁹: ⁊ dolū facerēt ī ſeruos
ei⁹. Miſit moyſen ſuū ſuū: aarō
quē elegit ipſuz. Poſuit in eis
verba ſignorꝝ ſuorꝝ: ⁊ pdigiorꝝ
in terra chā. Miſit tenebras et
obſcurauit: ⁊ nō exacerbauit
ſermōes ſuos. Couertit aq̄s
eorꝝ in ſāguinē: ⁊ occidit piſces
eorꝝ. Edidit terra eorꝝ ranas:
in penetralib⁹ regū ipſorū. Di
xit ⁊ venit cynomia ⁊ cynifes:
in oīb⁹ finib⁹ eorꝝ. Poſuit plu

uias eoꝝ grādinē: ignē cōbu-
rētē in terra ipsoꝝ. Et percussit
vineas eoꝝ ⁊ ficulneas eorū: ⁊
cōtriuit lignū finiū eoꝝ. Dixit
⁊ venit locusta ⁊ bruchus: cui⁹
nō erat numer⁹. Et comēdit
ōne fenū in terra eoꝝ: ⁊ comē-
dit oēꝫ fructū terre eoꝝ. Et per-
cussit ōne ꝓimogenitū ī t̄ra eoꝝ:
ꝓmitias oīs laboris eoꝝ. Et
eduxit eos cū argēto ⁊ auro:
⁊ nō erat in tribub⁹ eoꝝ īfirm⁹.
Letata est egypt⁹ ī ꝓfectiōe eoꝝ:
q̄ꝛ incubuit timor eoꝝ sup̄ eos.
Expādit nubē in protectionē

eoꝝ: ⁊ ignē vt luceret eis per
noctē. Petierūt ⁊ venit coturnix:
⁊ pane celi saturauit eoꝝ. Dirū
pit petrā ⁊ fluxerūt aq̄: abierūt
i ſicco flumina. Qm̄ memor fuit
verbi ſcti ſui: qḋ habuit ad abra
haz puerū ſuū. Et eduxit pplʒ
ſuū in exultatiōe: ⁊ electos ſuos
in leticia. Et dedit illis regiōes
gētiū: ⁊ labores pplōꝝ poſſede
rūt. Ut cuſtodiāt iuſtificatiōes
eius: ⁊ legē ei⁹ reqrāt. An. Benedic a
nima mea dn̄z. An. Uiſita nos. ps.
Confitemini dn̄o qm̄ bo
n⁹: qm̄ in ſeclʒ mīa eius.

Quis loquetur potentias domini: au-
ditas faciet omnes laudes eius. Be-
ati qui custodiunt iudicium: et faci-
unt iusticiam in omni tempore. Meme-
to nostri domine in beneplacito populi
tui: visita nos in salutari tuo.
Ad videndum in bonitate electorum
tuorum. ad letandum in leticia gentis
tue: vt lauderis cum hereditate
tua. Peccauimus cum patribus nostris:
iniuste egimus iniquitatem fecimus.
Patres nostri in egypto non intelle-
xerunt mirabilia tua: non fuerunt
memores multitudinis misericordie tue.
Et irritauerunt ascendentes in mari:

mari rubro. Et ſaluauit eos
ꝓpter nomē ſuū: vt notā faceret
potētiaꝫ ſuā. Et increpuit ma
re rubrū ⁊ exiccatū eſt: ⁊ eduxit
eos in abyſſis ſicut in deſerto.
Et ſaluauit eos de manu odiē
tiū: ⁊ redemit eos de manu ini
mici. Et operuit aq̄ tribulātes
eos: vnꝰ ex eis nō remāſit. Et
crediderūt verbis eiꝰ: ⁊ lauda
uerūt laudē eiꝰ. Cito fecerunt
obliti ſūt operū eiꝰ: ⁊ nō ſuſti
nuerūt cōſiliū eiꝰ. Et cōcupie
rūt cōcupiſcētiaꝫ in deſerto: et
tētauerūt deuꝫ in inaq̄ſo. Et de

dit eis petitioēz ipſoꝝ: ⁊ miſit
ſaturitatē in aīas eoꝝ. Et irri
tauerūt moyſen in caſtris: aa
rō ſctūz dñi. Aperta eſt terra
⁊ deglutiuit dathan: ⁊ operuit
ſuper cōgregatioēz abyrō. Et
exarſit ignis in ſinagoga eoꝝ:
flāma cōbuſit pctōres. Et fece
rūt vitulū in oreb: ⁊ adoraue
rūt ſcūltile. Et mutauerūt glo
riaz ſuā: in ſimilitudīez vituli
comedētis fenū. Obliti ſūt de
uz q̄ ſaluauit eos. q̄ fecit mag
nalia ī egypto mirabilia ī terra
chā. terribilia in mari rubro.

Et dixit vt disperderet eos: si
nō moyses electꝰ eiꝰ stetisset ī cō
fractiōe in cōspectu eiꝰ. Ut auer
teret irā eiꝰ ne disperderet eos: Et
p nihilo habuerūt terrā deside
rabilē. Nō crediderūt verbo eiꝰ
et murmurauērūt ī tabernacl'is suis:
nō exaudierūt vocē dn̄i. Et ele
uauit manū suā sup eos: vt p̄s
terneret eos in deserto. Et vt
deiceret semē eoꝝ in natiōibꝫ: et
disperderet eos in regiōibꝫ. Et
initiati sūt beelphegor: et comme
derūt sacrificia mortuoꝝ. Et
irritauerūt eū ī adinuētiōibꝫ

ſuis: ⁊ multiplicata eſt in eis
ruina. Et ſtetit finees ⁊ placa
uit: ⁊ ceſſauit q̄ſſatio. Et repu
tatū ē ei ī iuſticiā: in generatiōe
⁊ generatiōe uſq; in ſēpiternū.
Et irritauerūt eū ad aq̄s cōtra
dictiōis: ⁊ uexat⁹ eſt moyſes ꝓp
ter eos. qꝛ exacerbauerūt ſpūz
ei⁹. Et diſtinxit in labijs ſuis: nō
diſperdiderūt gētes q̄s dixit
dn̄s illis. Et cōmixti ſūt inter
gētes ⁊ didicerūt opera eoꝝ et
ſeruierūt ſcultilib⁹ eoꝝ: ⁊ factū
eſt illis in ſcādalū. Et imolaue
rūt filios ſuos: ⁊ filias ſuas

de manu inimici: de regionibus
congregauit eos. A solis ortu et o
ccasu: ab aquilone et mari. Erra
uerunt in solitudine in inaquoso: vi
am ciuitatis habitaculi non inuene
runt. Esurientes et sitientes: anima eo
rum in ipsis defecit. Et clamaue
runt ad dominum cum tribularentur: et de
necessitatibus eorum eripuit eos.
Et eduxit eos in viam rectam: vt
irent in ciuitatem habitationis. Con
fiteantur domino misericordie eius: et mirabilia
eius filijs hominum. Quia satiauit
animam inanem: et animam esurien
tem satiauit bonis. Sedentes in

tenebris ⁊ umbra mortis: victos
in mendicitate ⁊ ferro. Quia exacer
bauerũt eloq̃a dei: ⁊ cõsiliũ al-
tissimi irritauerũt. Et humili-
atũ est in laborib⁹ cor eoꝝ: et
infirmati sũt nec fuit q̃ adiuua
ret. Et clamauerũt ad dñz cũ
tribularẽt̃: ⁊ de necessitatibus
eoꝝ liberauit eos. Et eduxit
eos de tenebris ⁊ ũbra mortis:
⁊ vincula eoꝝ dirupit. Cõfite
ant̃ dño mĩe ei⁹: ⁊ mirabilia
ei⁹ filijs hoĩz. Quia cõtriuit por
tas ereas: ⁊ vectes ferreos cõ
fregit. Suscepit eos de via ini

q̄tatis eor̄: ꝓpter iniusticias
eāꝫ suas hūiliati sūt. Omē escā
abhoīata ē aīa eor̄: ⁊ appꝓpīque
rūt vsqꝫ ad portas mortis. Et
clamauerūt ad dn̄m cū tribula
rētur: ⁊ de necessitatib⁹ eor̄ libe
rauit eos. Misit verbū suū ⁊ san
uit eos: ⁊ eripuit eos de interiti
oib⁹ eor̄. Cōfiteāt' dn̄o mīe ei⁹:
⁊ mirabilia ei⁹ filijs hoīm. Et sa
crificēt sacrificiū laudis: ⁊ ānū
ciēt opera ei⁹ in exultatiōe. Qui
descēdūt mare in nauib⁹: faciē
tes operatiōēs in aq̄s multis.
Ipsi viderūt opera dn̄i: ⁊ mi

tabilia eiꝰ in profūdo. Dixit ꝛ
ſtetit ſpūs ꝓcelle: ꝛ exaltati ſūt
fluctꝰ eiꝰ. Aſcēdūt vſq; ad celos
ꝛ deſcēdūt vſq; ad abiſſos: aīa
eoꝝ in malis tabeſcebat. Turba
ti ſūt ꝛ moti ſūt ſicut ebriꝰ: et
oīs ſapiētia eoꝝ deuorata eſt.
Et clamauerūt ad dñz cū tri
bularētur: ꝛ de neceſſitatibus
eoꝝ eduxit eos. Et ſtatuit ꝓcel
laz eiꝰ in aurā: ꝛ ſiluerūt fluctꝰ
eiꝰ. Et letati ſūt qꝛ ſiluerūt: ꝛ
deduxit eos in portū volūtatis
eoꝝ. Cōfiteāť dño miſe eiꝰ: et
mirabilia eiꝰ filijs hoīz. Et exal

tēt eū in ecclesia plebis: ⁊ ī cha
thedra senioꝝ laudēt eū. Posu
it flumina in desertū: ⁊ exit⁹
aq̄ꝝ in sitī. Terrā fructiferā ī
salsuginē: a malicia inhabitāti
uꝫ in ea. Posuit desertū ī stagna
aq̄ꝝ: ⁊ terrā sine aq̄ ī exit⁹ aq̄ꝝ.
Et collocauit illic esuriētes: ⁊
cōstituerūt ciuitatē habitatiōis.
Et seminauerūt agros ⁊ plāta
uerūt vineas: et fecerūt fructū
natiuitatis. Et benedixit eis
⁊ mltiplicati sūt nimis: ⁊ iu
mēta eoꝝ nō minorauit. Et
pauci facti sūt: ⁊ vexati sunt

a tribulatione malorum et dolore.
Effusa est contentio super princi
pes: et errare fecit eos in invio et
non in via. Et adiuvit pauperem
de inopia: et posuit sicut oves
familias. Videbunt recti et leta
buntur: et omnis iniquitas opilabit os
suum. Quis sapiens et custodiet
hec: et intelliget misericordias domini. Añ. Vi
sita nos domine in salutari tuo. ℣. Confitebor domino. Ps.

Paratum cor meum deus paratum
cor meum: cantabo et psallam
Exurge gloria mea,
in gloria mea. Exurge psalterium
et cythara: exurgam diluculo. Con
fitebor tibi in populis domine: et psal

laz tibi in natioibꝰ. Qꝛ magna
est super celos mĩa tua: ⁊ vsq3
ad nubes veritas tua. Exaltare
super celos deꝰ. ⁊ super oẽz terrã
glĩa tua: vt liberẽť dilecti tui.
Saluũ fac dextera tua ⁊ exaudi
me: deꝰ locutꝰ ẽ in sctõ suo. Exl
tabo ⁊ diuidã sichimã: ⁊ cõua
lẽ tabernacłoꝝ dimetiar. Meꝰ
ẽ galaad ⁊ meꝰ ẽ manasses: ⁊ e
ffraiz susceptio capitis mei. Iu
da rex meꝰ: moab lebes spei
mee. In idumeã extẽdã calcia
mẽtuz meũ: mihi alienigine
amici facti sũt. Quis deducet

me in ciuitatē munitā: q̄s dedu
cet me vsq3 in idumeā. Nōne
tu de9 q̄ repulisti nos: ⁊ non
exibis de9 in virtutibus nr̄is.
Da nobis auxiliū de tribula
tiōe: q2 vana salus hoīs. In deo
faciem9 ṽtutē: ⁊ ipse ad nihiluz
deducet inimicos nostros. ps.
Deus laudē meā ne tacue
ris: q2 os pctōris ⁊ os
dolosi super me apertū ē. Lo
cuti sūt aduersuz me ligua do
losa. ⁊ s̄moib9 odij circūdede
rūt me: ⁊ expugnauerūt me
gratis. Pro eo vt me diligerēt

detrahebāt mihi: ego autē orabā.
Et posuerūt adversū me mala
p bonis: & odiū p dilectiōe mea.
Cōstitue super eū peccatorē: & di
abol⁹ stet adextris ei⁹. Cū iu
dicat⁹ exeat cōdēnat⁹: & orō ei⁹
fiat ī peccatū. Fiāt dies ei⁹ pauci:
& episcopatū ei⁹ accipiat alter. Fi
ant filij ei⁹ orphani: & uxor
ei⁹ vidua. Nutātes trāsferant⁹
filij ei⁹ & mēdicēt: & eijciāt⁹ de
habitatioīb⁹ suis. Scrutetur
fenerator oēz substātiaz ei⁹: et
diripiāt alieni labores eius.
Nō sit illi adiutor: nec sit q

miſereat᷑ pupillis eiꝰ. Fiat na-
ti eiꝰ in interitū: in generatiōe
vna deleat᷑ nomē eiꝰ. In memo-
riā redeat iniq̄tas patrū eiꝰ in
cōſpectu dn̄i: ⁊ pctūꝫ mat͛s eiꝰ
nō deleat᷑. Fiant cōtra dn̄ꝫ ſēp᷑.
⁊ diſpereat de terra memoria
eoꝝ: pro eo q᷑ nō ē recordatꝰ
facere miaꝫ. Et perſecutꝰ ē hoīeꝫ
in opē ⁊ mēdicū: ⁊ cōpūctuꝫ
corde mortificare. Et dilexit
maledictiōeꝫ ⁊ veniet ei: ⁊ nolu-
it bñdictiōeꝫ ⁊ elōgabit᷑ ab eo
Et induit maledictiōeꝫ ſicut
veſtimētū: ⁊ intrauit ſicut aq̄

in interiora ei⁹: ⁊ ſicut oleū
in oſſib⁹ ei⁹. Fiat ei ſicut veſti
mētū q̄ operitur: ⁊ ſicut zo
na q̄ ſēper precīgit. Hoc op⁹
eoꝝ q̄ detrahūt mihi apd dñm:
⁊ q̄ loquūt mala aduerſus aīam
meā. Et tu dñe dñe fac mecū
ꝓpter nomē tuū: qꝛ ſuauis eſt
mīa tua. Libera me qꝛ egenus
⁊ pauper ego ſum: ⁊ cor meū
cōturbatū ē intra me. Sicut
ūbra cū declinat ablat⁹ ſum: ⁊
excuſſus ſum ſicut locuſta. Ge
nua mea infirmata ſūt a ieiu
nio: ⁊ caro mea īmutata ē ꝓpter

oleum. Et ego factus sum opprobrium
illis: et viderunt me et moverunt
capita sua. Adiuva me domine deus
meus: salvum me fac propter misericordiam
tuam. Et sciant quia manus tua hec:
et tu domine fecisti eam. Maledicent il
li et tu benedices. qui insurgunt in me
confundantur: servus autem tuus letabitur. In
duantur qui detrahunt mihi pudore:
et operiantur sicut dyploide confusi
one sua. Confitebor domino nimis
in ore meo: et in medio multorum
laudabo eum. Qui astitit a dextris
pauperis: ut salvam faceret a per
sequentibus animam meam. An. Confitebor domino

nimis in ore meo. ℣. Dñe exaudi orõnẽ meã. ℟. Et cla.
In Adventu. ℣. Egredietur dñs: de loco scõ suo.
℟. Veniet ut salvet populũ suũ. Tp̃e. xlᵉ. ℣.
Scuto circũdabit te: veritas eius. ℟.
Nõ timebis a timore nocturno. Tp̃e passiõis. ℣.
Ne perdas cũ impiis: deus aĩaʒ meaʒ. ℟.
Et cũ viris sãguinũ: vitã meã. Tp̃e pascħli. ℟. allã allã allã. ℣.
Gavisi sũt discipuli. allã. ℟. Viso dño. allã. Ad laudes. añ.

Benigne fac in bona volũtate tua dñe. ps.

Miserere mei deus. Añ. Bonũ est. ps.

Bonũ est cõfiteri dño: et psallere noĩ tuo altissime. Ad annũciãdũ mane miãʒ tuaʒ: et veritatẽ tuã per noctẽ. In decachordo psalterio: cũ cãtico in cythara. Q2 delectasti me dñe in factura tua: ꝛ in operibꝰ manuũ tuaꝝ exultabo. Quã mag

nificata sūt opera tua dn̄e: ni
mis p̄fūde facte sūt cogitatiōes
tue. Vir insipiēs nō cognoscet:
et stult⁹ nō intelliget hec. Cum
exorti fuerīt pctores sicut fenū:
et apparuerīt oēs q̄ opāt̄ iniq
tatē. Ut intereāt in sclʒ scl̄i: tu
aūt altissim⁹ in eternū dn̄e. Qm̄
ecce inimici tui dn̄e. qm̄ ecce
inimici tui peribūt: et dispergent̄
oēs q̄ opāt̄ iniq̄tatē. Et exalta
bit̄ sicut vnicornis cornu meū:
et senect⁹ mea in mīa vberi. Et
dispexit ocl'us me⁹ inimicos
meos: et insurgētib⁹ ī me ma

lignatib⁹ audiet auris mea. Jus-
tus vt palma florebit: sicut ce-
dr⁹ libani multiplicabit᷑. Plan-
tati in domo dn̄i: in atrijs do-
m⁹ dei nr̄i florebūt. Adhuc
mul̄tiplicabūt᷑ in senecta vberi:
ꝛ bene pacientes erūt vt ānūciēt.
Qm̄ rect⁹ dn̄s de⁹ nr̄: ꝛ nō est
iniq̄tas in eo. An. Bonū est cōfiteri dn̄o.
An. Mocuauit dn̄z oēs fines tr̄e. ps Ds deus me⁹. A. Date
Audite celi q̄ magnitudīez. ps.
loq̄r: audiat terra verba
oris mei. Concrescat vt pluuia
doctrina mea: fluat vt ros elo-
q̄uz meū. Quasi hymber sup

herbā: ꝛ q̄ſi ſtille ſup̱ gramina:
q꞉ nomē dn̄i inuocabo. Date
magnificētiā deo nr̄o. dei p̱fecta
ſūt opera. ꝛ oēs vie ei⁹ iudicia.
Deus fidelis ꝛ abſq; vlla iniq-
tate. iuſt⁹ ꝛ rect⁹: peccauerūt ei
ꝛ nō filij ei⁹ in ſordib⁹. Gene-
ratio praua atq; peruerſa: hecci-
ne reddis dn̄o pp̱l'e ſtulte ꝛ in-
ſipiēs. Nūqd nō ipſe ē pr̄ tu⁹:
q possedit te. ꝛ fecit ꝛ creauit te.
Memēto dierū antiqꝝ: cogita
generatiōes ſingulas. Interro-
ga patrē tuū ꝛ ānūciabit tibi:
maiores tuos ꝛ dicēt tibi. Qn̄

do diuidebat altissim⁹ gentes:
q̃ndo separabat filios adam.
Cõstituit terminos ꝑplorum:
iuxta numerũ filiorum isrl. Pars
autẽ dñi ꝑplus ei⁹: iacob funi
cul⁹ hereditatis ei⁹. Inuenit eũ
in terra deserta: in loco horro
ris et vaste solitudĩs. Circũdu
xit eum et docuit: et custodiuit
q̃si pupillã oculi sui. Sicut a
q̃la ꝓuocãs ad volãdũ pullos
suos: et super eos volitãs. Ex
pãdit alas suas et assũpsit eum:
atq; portauit in humeris suis.
Dñs solus dux ei⁹ fuit: et nõ

erat cū eo de⁹ alien⁹. Cōstituit
eū super excelsā terrā: ut comē-
deret fruct⁹ agroꝝ. Ut sugeret
mel de petra: oleūq; de saxo du-
rissimo. Butyrū de armēto et
lac de ouib⁹: cū adipe agnoꝝ ⁊
arietū filioꝝ basā. Et hircos cū
medulla tritici: ⁊ sāguinē uue ⁊
biberēt meracissimū. Incrassat⁹
est dilect⁹ ⁊ recalcitrauit: incra-
ssat⁹ īpinguat⁹ dilatat⁹. Dereliq̄t
deū factorē suū: ⁊ recessit a deo
salutari suo. Prouocauerunt
eū in diis alienis: ⁊ in abomi-
natiōib⁹ ad iracūdiā cōcitauerūt.

Immolauerũt demonijs ⁊ nõ
deo: dijs q̃s ignorabãt. Noui
recẽtesq; venerũt: q̃s nõ colue
rũt p̃res eoꝝ. Deũ q̃ te genuit
dereliq̃sti: ⁊ oblit⁹ es dñi crea
toris tui. Vidit dñs ⁊ ad iracũ
diã cõcitat⁹ ẽ: q2 ꝓuocauerũt
eũ filij sui ⁊ filie. Et ait abscon
dã faciẽ meã ab eis: ⁊ cõsidera
bo nouissima eoꝝ. Generatio
ẽñ peruersa ẽ: ⁊ infideles filij.
Ipsi me ꝓuocauerũt in eo qui
nõ erat de⁹: ⁊ irritauerũt in va
nitatib⁹ suis. Et ego prouoca
bo eos in eo q̃ nõ est ꝑplus: ⁊

in gēte ſtulta irritabo illos. Ignis
ſucceſſ9 ē in furore meo: ⁊ arde
bit vſq; ad inferni nouiſſima.
Deuorabitq; terrā cū germine
ſuo: ⁊ mōtiū fūdamēta cōburet.
Cōgregabo ſuper eos mala: ⁊
ſagittas meas cōplebo in eis.
Cōſumēt fame: ⁊ deuorabūt
eos aues morſu amariſſimo.
Dētes beſtiaꝝ īmittā ī eos: cū
furore trahētiū ſuper terrā atq;
ſerpentiū. Foris vaſtabit eos
gladius ⁊ int9 pauor: iuuenē
ſimul ac virgīē lactētē cū hoīe
ſene. Et dixi vbi nā ſūt: ceſſare

faciā de hoīb⁹ memoriā eoꝝ.
Sed ꝓpter irā inimicoꝝ distu-
li: ne forte superbirēt hostes eoꝝ.
Et dicerēt man⁹ nr̄a excelsa: ⁊
nō dn̄s fecit hec oīa. Gēs abs-
q; cōsilio ē ⁊ sine prudētia: uti-
nā saperēt ⁊ ītelligerēt ac novi-
ssima ꝓuiderēt. Quomodo ꝑse-
qbat᷑ vn⁹ mille: ⁊ duo fugent
decē milia. Nōne ideo qr de⁹
su⁹ vēdidit eos: ⁊ dn̄s cōclusit
illos. Nō eīz ē de⁹ nr̄ ut dij eoꝝ:
⁊ inimici nr̄i sūt iudices. De vi-
nea sodomoꝝ vinea eoꝝ: ⁊ de
suburbanis gomorre. Uua eoꝝ

vua felix: et botr⁹ amarissimus.
Fel draconū vinū eorū: vene-
nū aspidū insanabile. Nōne hec
cōdita sūt apd me: et signata i
thesauris meis. Mea est vltio et
ego retribuā eis in tēpore: vt la-
bat' pes eorū. Iuxta est dies per-
ditiōis: et adesse festināt tēpora.
Iudicabit dn̄s pplm suū: et in
seruis suis miserebit'. Videbit q
infirmata sit man⁹: et clausi q-
q defecerūt: residuiq cōsupti
sūt. Et dicet vbi sūt dij eorū: in
qb⁹ habebāt fiduciā. De quorū vi-
ctimis comededebāt adipes: et bi-

bebāt vinū libamīnū. Surgāt
⁊ opitulētᷣ vobis: ⁊ in necessitate
vos ꝓtegāt. Uidete ꝙ ego siꝫ so
lus: ⁊ nō sit ali⁹ de⁹ preter me.
Ego occidā ⁊ ego viuere faci
am. percutiā ⁊ ego sanabo: et
nō est q̇ de manu mea possit
eruere. Leuabo ad celū manū
meā ⁊ dicā: viuo ego ī eternū.
Si acuero vt fulgur gladiuꝫ
meū: ⁊ arripuerit iudiciū ma
n⁹ mea. Reddā vltioēꝫ hostib⁹
meis: ⁊ his q̇ oderūt me retri
buā. Inebriabo sagittas meas
sāguine: ⁊ gladi⁹ me⁹ deuora

bit carnes. De cruore occisor:
& captiuitate nudati inimicor
capitis. Laudate gētes ppl'm
ei9: qr sāguinē suor suor vlcis
cet. Et vidictā retribuet i hostes
eor: & ppici9 erit terre ppli sui.
Añ. Date magnitudiē deo nr̄o. A. In cymbalis
bene sonātib9 laudate deū. ps. Laudate. hym9
Aurora iā spargit polū: te
rris dies illabit': lucis re
sultat spiculū: discedat ōne lu
bricū. Fantasma noctis decidat:
mētis reat9 subruat: qcqd tene
bris horridū: nox attulit cul
pe cadat. Ut mane illud vlti

iniu: quod prestolamur cernui: in
lucē nobis effluat: dū hoc amore
cōcrepat. Deo pr̄i sit gl̄ia: eiusq;

℣ Repleti sum⁹ mane: mīa tua. ℟ Exultauim⁹ & delectati su
mus: in oib⁹ dieb⁹ nr̄is. Ad bñs. ℟.

Illuminare dñe his q̄ in tenebris sedēt & di
rige pedes nr̄os in viā pacis de⁹ israel.

Dñica .j. aduentus dñi. ad. ℟. hy̅.

Verbū supernū pdiēs: e pr̄is
et̄ni simulq̄ nat⁹ orbi subuenis:
labēte cursu tēporis. Illumina nūc
pectora: tuoq; amore cōcrema: ut
cor caduca deserēs celi voluptas
impleat. Ut cū tribunal judicis
dānabit igni noxios, & vox ami
ca debitū vocabit ad celū pios
Nō esca flāmar nigros voluam
ur int turbine, vultu dei sed cōpo
tes celi fruamur gaudijs. Patri, simulq;

filio, tibique sancte spiritus, sicut fuit, sit
jugiter seculum per omne gloria. *Ad lau. hymnus*
En clara vox redarguit, obscu
ra quaeque personans: procul fugentur
somnia: ab alto Jesus promicat. Mens
iam resurgat torpida, non amplius jacens
humi. Sidus refulget iam novum: ut to
llat omne noxium. En agnus ad nos mit
titur: laxare gratis debitum: omnes
simul cum lacrymis precemur indulgen
tiam. Ut, cum secundo fulserit: me
tuque mundum cinxerit: non pro reatu
puniat: sed nos pius tunc protegat.
Virtus, honor. *In nativitate domini ad nocturnum hymnus*
Jesu redemptor omnium: quem lu
cis ante originem, parem paternae gloriae
pater supremus edidit. Tu lumen tu splen
dor patris: tu spes perennis omnium:

intēde qs fundūt preces: tui per
orbē seruuli. Memēto, rerū cōdi
tor: nři qd olim corporis facta ab
alvo virgis: nascēdo formā suſpse
ris. Testat' hoc presēs dies: currēs
per ānni circulū: q' sol' e sinu pr̄is:
mūdi sal' aduenerīs. Hūc astra,
tellus, equora, hūc ōne, qd celo
subeſt, salutis authorē noue nouo salu
tat cātico. Et nos, beata q's sacri ri
gauit unda sāguinis, natalis ob di
em tui: hȳni tributū soluimus.
Iesu tibi sit glīa, q' nat' es de v'gine:
cū p̄re t almo spū: i sēpiterna scla. A.
A Solis ort' cardie Ad lau. hy'.
Ad vsqz terre limitē: xp̄z cana
m' pricipē: natū maria v'gie. Beat'
auctor scli: seruile corp' induit:

vt carne carnē liberās: ne perde
ret q̊s cōdidit. Caſte parētis viſ
cera: celeſtis intrat gratia: venter
puelle baiulat: ſecreta q̄ nō nouerat.
Domꝰ pudici pectoris tēplū repē
te fit dei: intacta neſciēs virū, con
cepit alvo filium:~
Enititur puerpera: quē gabriel
predixerat: quē vētre matris
geſtiēs: baptiſta clauſū ſenſerat.
Feno iacere pertulit: preſepe nō
ab horruit: ꝛ lacte modico paſtꝰ eſt:
per quē nec ales eſurit. Gaudet
chorus celeſtiū: ꝛ āgeli canūt deo:
palāq; fit paſtoribꝰ: paſtor creator
ōniū. Ieſu tibi ſit glīa q̄ natꝰ eſt. ꝛc. In epiph.
Crudelis herodes, Cō. io. ā. hyꝰ.
deum regem venire q̄d times?

nõ eripit mortalia: q̇ regna dat celestia. Ibãt magi quã viderãt stel laz sequẽtes preuiã: lumẽ req̇rũt lumine: deũ fatent̃ munere. Laua cra puri gurgitis: celestis agnus attigit: pctã q̇ nõ detulit: nos ablu ẽdo sustulit. Nouũ gen9 potentie: aque rubescũt hydrie: vinũq3 iu ssa fũdere: mutauit vnda originẽ. Iesu tibi sit glia, q̇ apparuisti gentib9 cũ prẽ et almo spũ in sẽpiterna scl'a. A.

Ad laud. hy9. O Sola magnaz urbium. Rᵃ fol. 190.

Dñca. j. in xlᵃ. ad noct. hy9.

Ex more docti mystico: serue mus hoc ieiuniũ: deno diez circu lo: ducto q̇ter notissimo. Lex et p̄phete p̄mit9: hoc pretulerũt post modũ: xp̄s sacrauit õniũ: rex atq3

factor tempor. Utamur ergo parcius
verbis cibis et potibus somno iocis
et arcius: perstemus in custodia. Vite-
mus autem pessima: que subruunt mentes
vagas: nullumque demus callidi: hostis
locum tyrannidi. Flectamus iram vindicem:
ploremus ante judicem, clamemus ore
supplici, dicamus omnes cernui. Nos-
tris malis offendimus tuam deus clemen-
tiam: effunde nobis desuper: remissor
indulgentiam. Memento quod sumus tui
licet caduci plasmatis: ne des hono-
rem nominis: tui precamur alteri. Laxa
malum quod fecimus: auge bonum quod pos-
cimus: placere quo tandem tibi: possimus
hic et perpetim. Presta beata trinitas: conce-
de simplex unitas: ut fructuosa sint
tuis: ieiuniorum munera. A. Ad laudes. hymnus.

O Sol salutis, intimis Jesu re
fulge mētib9 dū nocte pulsa
gratior orbi dies renascit. Dies tēp9
acceptabile: da lacrymar riuulis.
lauare cordis victimā, q̄ leta a
durat caritas. Quo fōte manauit
nefas, fluēt pēnes lacrymæ, si vir
ga penitētiæ, cordis rigorem conte
rit. Dies venit dies tua: in q̄ reflo
rēt oīa: letemur, ⁊ nos inviam:
tua reducti dextera. Te ꝑma mūdi
machina: clemēs adoret trinitas: ⁊
nos noui ꝑ gratiā: nouū canam9
cāticū. A. Dn̄ica i passiōe. ad noctur. hẏ9.
Pange ligua gl'iosi, preliū cer
taminis: ⁊ super crucis tro
pheum: dic triūphū nobilē: q̄liter
redēptor orbis: imolat9 vicerit.

De parentis protoplasti: frau
de factor condolens: quando pomi no
xialis: morsu in mortem corruit: ip
se lignum tunc notavit: damna ligni
ut solveret. Hoc opus nostre salutis:
ordo depoposcerat: multiformis
proditoris: ars ut artem falleret: et
medelam ferret inde: hostis unde le
serat. Quando venit ergo sacri: ple
nitudo temporis: missus est ab arce
patris: natus orbis conditor: atque
ventre virginali: caro factus prodiit. Va
git infans inter arta: conditus prese
pia: membra pannis involuta: virgo
mater alligat: et manus pedesque cru
ra: stricta cingit fascia. Gloria et
honor deo: usquequaque altissimo: una
patri filioque: inclito paraclito: cui

laus eſt et poteſtas: per eterna ſecula. Amen.
Luſtris ſex q̄ iā per *Ad. l'a. hy⁹.* A.
actis: tēp⁹ iplēs corporis: ſe
volente nat⁹ ad hoc paſſioni dedit⁹:
agn⁹ in cruce leuatur: īmolādus
ſtipite. Hic acetū fel arūdo: ſputa
claui lācea: mite corp⁹ perforat:
ſāguis vnda pfluit: terra pont⁹
aſtra mūd⁹: q̄ lauāt flumīe. Crux
fidelis inter oēs: arbor vna nobi
lis: nulla ſilua talē pfert: fronde
flore germine: dulce lignū dulces
clauos: dulce pōd⁹ ſuſtinet. Flec
te ramos arbor alta: tēſa laxa viſ
cera: et rigor lēteſcat ille: quē dedit
natiuitas: vt ſuperni mēbra regis:
miti tēdas ſtipite. Sola digna tu
fuiſti: ferre ſecli preciū: atq; portū

con mayo por pange lingua

preparate: nauta mūdo naufra-
go: quē sacer cruor perūxit: fus⁹
agni corpore. Gloria et honor deo:
usq; q; altissimo: una pr̄i filioq; : in-
clyto paraclito: cui laus ē et potes-
tas: per eterna s̄cla. Am̄. Ab oc̄ta pasche us-
q; ad ascēsioēz i dn̄icis dieb⁹ ad n̄. hy⁹.

Rex sempiterne dn̄e: rex creator
ōnium: q eras ante s̄cla: semper cum
pr̄e fili⁹. Qui mūdi i p̄mordio:
adā plasmasti hoīez: cui tue ima-
gini: vultū dedisti similē. Quē di-
abol⁹ deceperat: hostis humani ge-
neris: cui⁹ tu formā corporis: assu-
mere dignat⁹ es. Ut hoīez redime-
res: quē ante iā plasmaveras:
et nos deo cōiūgeres: per carnis
cōtuberniuz. Quē editū ex v̄gine:

pauescit omnis anima: per quem et nos re-
surgere: deuota mente credimus.
Qui nobis per baptismum donasti
indulgentiam: qua tenebamur vinculis:
ligati conscientie. Qui crucem propter hominem
suscipere dignatus es: dedisti tuum san-
guinem: nostre salutis precium. Quesu-
mus auctor omnium: in hoc paschali gaudio:
ab omni mortis impetu tuum defende
populum. Gloria tibi domine: qui surrexisti a mor-
tuis: cum patre et sancto spiritu in sempiterna

Aurora lucis Cetera secula. Amen. Ad lau. hy.
rutilat: celum laudibus intonat:
mundus exultans iubilat: gemens in-
fernus vlulat. Cum rex ille fortissimus:
mortis confractis viribus: pede concul-
cans tartara: soluit a pena miseros.
Ille qui clausus lapide: custoditur

ſub milite: triũphãs põpa nobili: victor ſurgit de funere. Solutis iã gemitib⁹: & inferni doloribus: q ſurrexit dñs: reſplẽdẽs clamat angel⁹. Triſtes erãt aplĩ: de nece ſui dñi: quẽ pena mortis crudeli: ſui danarũt impij. Sermone blãdo ãgel⁹: predixit mulierib⁹: in galilea dñs: videđ⁹ eſt quã toti⁹. Ille dũ pergũt cõcite: aplĩs hoc dicere: videtes eũ viuere: xpi tenẽt veſtigia. Quo agnito diſcipli: in galileã ꝓpere: pergũt videre faciẽ: deſideratã dñi. Claro paſchali gaudio: ſol mũdo nitet radio: cũ xpm iam aplĩ: viſu cernũt corporeo. Oſtẽſa ſibi vulnera: in xpi carne fulgida: reſurrexiſſe dñm: voce fatẽt publica.

Quesumus

Ad laudes hymnus pro Aplis

Rex xpe clementissime: tu corda nr̄a possidē: ut tibi laudes debitas: reddam9 om̄i tēpore. Quesumus auctor oīū: in hoc paschali gaudio: ab om̄i mortis īpetu tuū defende popl'ū. Glia tibi dn̄e: q̄ surrexisti a mortuis. In ascēsiōe dn̄i. ad noctur. hy9.

Eterne rex altissime: redemptor 7 fideliū: q̄ mors soluta deperit: dat' triūphus gratie. Scandēs tribunal dextere: pris potestas oīū: collata iesu celit9: q̄ nō erat humanit9. Ut trina rerū machina: celestiū terrestriū: 7 infernorū cō dita: flectāt genu iā subdita. Tremūt videntes āgeli: versa vice mortaliū: culpat caro purgat caro: regnat de9 dei caro. Tu esto nr̄m

mūdi
gaudiū: manēs olȳpo preditū: re-
gis q̄ fabricā: mūdana vīcēs gaudia.
Hic te precātes q̄sum⁹: ignosce cul-
pis oīb⁹: ⁊ corda sursū sublena:
ad te superna gratia. Ut cū repente
ceperis: clarere nube iudicis: pe-
nas repellas debitas: reddas coro-
nas pditas. Glīa tibi dn̄e: q̄ scā-
dis supra sidera: cū pr̄e ⁊ scō spū:
in sempiterna scl̄a. Amē. Ad laud̄. hy̅.
Iesu nr̄a redēptio: amor ⁊ desi-
deriū: de⁹ creator oīū: homo ī
fine tēporū. Que te vicit clemētia:
vt ferres nr̄a crimina: crudelē
mortē patiēs: vt nos amorte tolle-
res. Inferni claustra penetrās: tuos
captiuos redimēs: victor triūpho
nobili: ad dexterā pr̄is residēs. Ip-

sa te cogat pietas: vt mala nr̃a su
peres: parcẽdo ꝛ voti cõpotes: nos
tuo vultu saties. Tu esto nr̃z gau
dium: q̃ es futur9 premiũ: sit nr̃a
in te gl'ia: per cũcta semper sc̃la. A.

In festo penthecostes. ad n̄. hym9.

Iam xp̄s astra ascenderat: reuersus
vnde venerat: promissa pr̄is mune
ra: sc̃tuz datur9 spũz. Solẽnis vrge
bat dies: q̃ mistico septẽplici: orbis
volut9 septies: signa bt̃a tẽpora. Dũ
hora cũctis tertia: repẽte mũdus
intonat: orãtib9 apl'is: deũ venisse
nũciat. De pr̄is ergo lumĩe: de co
rus ignis alm9 est: q̃ fida xp̄i pec
tora: calore verbi cõpleat. Imple
ta gaudẽt viscera: afflata sc̃to spũ:
voces diuersas intonãt: fat' di mag

nalia. Ex omni gẽte cogniti: grecis
latinis barbaris: cunctisq; admirã
tibus: linguis loquũt' oĩz. Iudea tũc
incredula: vesana torvo spũ: ructa
re musti crapulã: alũnos xp̃i cõcre
pat. Sed signis et v̾tutibus: occurrit
et docet petrus: falsa pfari pfidos:
iohele teste cõprobãs. Gloria patri
dño: natoq; q̃ amortuis: surrexit
ac paclito: in sclor secla. Amen. Ad lau. hym.
Beata nobis gaudia: anni redu
xit orbita: cum spũs paraclitus:
effulsit in discipulos. Ignis vibrã
te lumine: lingue figurã detulit:
verbis vt essent pfluui: et charitate
feruidi. Linguis loquũt' oĩz: turbe
pavẽt gẽtiliũ: musto madere depu
tãt: qs spũs repleuerat. Patrata

sũt hec mistice: pasche peracto tp̃ore:
sacro dierꝝ numero: q̊ lege fit remi
ssio. Te nũc de9 piissime: vultu
precamur cernuo: illapsa nobis
celit9: largire dona sp̃us. Dudũ
sacrata pectora: tua replesti gratia:
Glia p̃ri dño: ꝛc. In festo sc̃e t̃nitatis. ad
O Pater sc̃e mitis atq; noct. hym9.
pie: o iesu xp̃e fili venerãde: pa
raclytusq; sp̃us o alme de9 eterne.
Trinitas sc̃a: vnitasq; firma: dei
tas vera: bonitas imẽsa: lux ãgelorꝝ:
sal9 orphanorꝝ: spesq; cũctorꝝ. Serui
ũt tibi cũcta q̃ creasti: te tue cũcte
laudãt creature: nos q̊q; tibi: psalli
m9 deuoti: tu nos exaudi. Gloria
tibi oĩpotẽs de9. trin9 ꝛ vn9: magn9
ꝛ imẽsus: te decet hym9: honor la9

A dimitte nr̃a crimina: et da q̊eta tem pora:

et decus: nunc et in eternum. Amen. *Ad laudes. hymnus*

O veneranda trinitas laudanda:
valde benigna gloriaque digna:
nostras exaudi preces quibus tibi ca-
nimus hymnum. Te invocamus atque ado-
ramus: teque laudamus trinitas beata:
tu nobis dona scelerum cunctorum re-
missionem. Ut valeamus mentibus devo-
tis: agere dignas, quasque tibi laudes:
die ac nocte, horis ac momentis. sem-
per dicentes. Gloria ingens. sine fine
manens. sit trinitati summe deitati et
cuncta per secula voce simul una. cuncti
dicamus. Amen. *In festo corporis christi ad laudes. hymnus*

Sacris solemnijs: iuncta sint gau-
dia: et ex precordijs: sonent pre-
conia: recedant vetera: noua sint omnia:
corda voces et opera. Noctis recolitur

cena nouissima: q̃ xp̄s credit: ag-
nū et azima: dedisse fratribus: iuxta
legitima: priscis indulta patribus.
Post agnū tipicū: expletis epulis:
corpus dn̄icū: datū discipulis: sic to-
tū oībus: q̃ totū singulis: eius fatem
manibus. Dedit fragilibus: corporis
ferculum: dedit et tristibus sanguinis poculum: dicens acci-
pite. qd̄ trado vasculū: oēs ex eo
bibite. Sic sacrificiū: istud īstituit:
cuius officiū: cōmitti voluit: solis
presbiteris. qbus sic cōgruit: vt su-
mat et det ceteris. Panis āgelicus:
fit panis hoīm: dat panis celicus: fi-
guris terminū: o res mirabilis: mā-
ducat dn̄m: pauper seruus et humilis.
Te trina deitas: vnaq; poscimus:
sicut nos visitas: sicut te colimus:

per tuas semitas: duc nos quo tendimus: ad lucem quam inhabitas. Amen.

Verbum supernum prodiens: *Ad laudes hymnus.* nec patris linquens dexteram: ad opus suum exiens: venit ad vite vesperam. In mortem a discipulo: suis tradendus emulis: prius in vite ferculo: se tradidit discipulis. Quibus sub bina specie: carnem dedit et sanguinem: ut duplicis substantie: totum cibaret hominem. Se nascens dedit socium: convescens in edulium: se moriens in precium: se regnans dat in premium. O salutaris hostia: que celi pandis ostium: bella premunt hostilia: da robur fer auxilium. Uni trinoque domino sit sempiterna gloria: qui vitam sine termino: nobis donet in patria. Amen.

In festo sancti gabrielis archangeli ad vesperas hymnus.

In gerarchia celica: mir9 fulget
gerarchic9: secreta rimas deica:
dux ãgeloꝝ unic9. Ardẽs amore
nimio: diuino dict9 seraphī plen9 dei misterio
digne vocat᷑ cherubī. Virt9 de celo pro
dijt: per hũc virtutū cumulū: celū
cecis aperuit: nobis de9 per ãgelū.
Potestas ei9 cernit᷑: cū volat miss9
subito: ꝛ caro xp̄i gignit᷑: ex eius
verbo credito. Thronoꝝ robur
gabriel: ignarā captat virginē: cõ
cipere emanuel: trinitatis imaginē.
O signifer ãgelice: q̄ donas mũdo
gaudia: tu nobis presta celice: eter
na frui glīa. Amē. Ad laudes hȳn9.
Dux celoꝝ ãgeloꝝ: dec9 decitat
venīēs: de maria melodia: verbū
supnū pdiēs. Aue stella dei cella na

uigantis in ethra: caritas plena vite ve-
nia: illumina nunc pectora. Devotorum
angelorum: precibus fusis hodie: vota
sume o rex sume: te deprecamur agie.
Tu de celis gabrielis: voce venisti
angeli: nos defendes cum descendes: iesu
salvator seculi. Iesum natum per affatum:
gabrielis prece fulgidi: confitemur te
scrutemur: hostis a tello perfidi.
Cum beatis nobis datis: sanctorum ser-
tis munerum: vitam dones nos coro-
nes: conditor alme syderum. Amen.

In festis sancti michaelis archangeli ad s. hymnus.

Tibi christe splendor patris: vita virtus
cordium: in conspectu angelorum: votis
voce psallimus: alternantes concrepan-
do mellos damus vocibus. Collauda-
mus venerantes: omnes celi milites: sed

precipue p̄imatē: celestis exercitus:
michaelē in v̄tute: cōterētē zabulō.
Quo custode p̄cul pelle: rex xp̄e
pijssime: ōne nephas inimici:
mūdo corde et corpore: paradiso
redde tuo: nos sola clemētia. Gl'ia
p̄ri melodis: personem⁹ vocibus:
gl'iam xp̄o canam⁹: gl'iam paraclito:
q̄ trin⁹ et vn⁹ exstat āte s̄cl'a. Ad l'. hy̆.
Christe sctōr̄ dec⁹ āgelor̄: rec
tor hūani generis et auctor:
nobis eternū tribue benign⁹ scādere celū. Angelū pacis michael ad
istā: celit⁹ mitte rogitam⁹ aulā: nob
vt crebro veniēte crescāt p̄spera
cūcta. Angel⁹ fortis gabriel vt hos
tē pellat antiquū volitet ab alto: sepi⁹ tēplū veniēs ad istud visere nr̄m.

Angelū nobis medicū salutis: mitte de celis raphael vt oēs sanct egrotos pariterq̄ nr̄os dirigat act⁹. Hinc dei nr̄i genitrix maria: tot⁹ ⁊ nobis chor⁹ āgeloꝝ sēper ꝫ assistat simul ⁊ beata cōcio tota. Prestet hoc nobis deitas beata: p̄ris ac nati pariterq̄ sc̄ti sp̄ūs cu⁼ius reboat in ōni gl'ia mūdo. Amē.

In festo āgeli custodis ad. V. hȳn⁹.

Sacris solēnijs iūcta sint gaudia. hȳnis angelicis sonēt p̄conia: citet familia nr̄a cenobica āgeloꝝ preconia. Noctis recolit' ducatus p̄pli. egypt⁹ cedit' per manū āgeli: mare diuidit' trāseūt singuli. scito vndis imergit'. Post agni sāguinē q̄ limē tingit'. tollit esuriē mānā

qd tradit': colūna ducit' pellēs for-
midinē: hoc per custodē agit'. De-
dit fragilib9 ducē fortissimū. dedit
⁊ tristib9 micātē āgelū: dicēs aspi-
cite vestrū cōsortiū oēs ex hoc cōfi-
dite. Sic sacrificiū vēz trāsmitite.
per meū nūciū ⁊ sibi credite. mēte
cōscēdite celū ēpireū. ibi corde q̄es-
cite. Panis āgelic9 dat' desuperis.
⁊ miles celit9 fit comes hoīs: pn-
ceps cherubic9 manet in infimis
reges presul autētic9. Te trina dei-
tas vnaq3 poscim9: sicut nos visi-
tas. sic te colim9 per tuas semitas:
duc nos q̄ tēdim9. ad lucē quā iha-
Verbū supernū (bitas. A. Ad l'. hy9.
prodiēs a pr̄e sēper exiēs. q̄
de custode subuenis ad suitutē hoīs.

In morte adest āgel⁹ sit recedēti
obui⁹: vt deferat ad brauiū feli
citatē hoīz. Quib⁹ parāt gaudia
in btōꝝ curia: vbi exultāt angeli
coronū baiuli. Se nascēs dedit soci
uz mittēdo nobis āgelū: ꝑmentē
dulcē cāticū glīa regi hoīz. O salu
taris veritas ⁊ āgeloꝝ claritas: in
q̄b⁹ ardet charitas ⁊ diligens be
nignitas. Uni trinoq; dn̄o sit sempi
terna glīa: q̄ vitā sine terīo nob̄
donet in patria. A. In trāsfiguratiōe dn̄i
O Nata lux de lumīe Lād A. hȳ⁹
Iesu redēptor sclī: dignare
clemēs supplicū laudes precesq;
sumere. Qui carne q̄ndā cōtegi di
gnat⁹ es ꝑ perditis: nos mēbra
cōfer effici tui bt̄i corporis. Pre

ſole vultu flāmeꝰ vt nix amictu
cādidus: in mōte dignus teſtibus
tu paruiſti cōditor. Vates alūnis
abditos nouis vetuſtos cōferēs.
vtriſq; te diuinitꝰ deū dediſti crede-
re. Te vox paterna celitꝰ ſuū vo-
cauit filiū: quē nos fideli pectore
regē fatemur celicū. Concede nobis
q̄ſumꝰ almis micare moribꝰ: vt
ad poloꝝ gaudia bonis vehamur
actibꝰ. Laꝰ pr̄i inuiſibili laꝰ eius
almo flamini: lauſq; ſit vnigenito
orbis terraꝝ dn̄o. Amē. Ad lau. hẏn.
Feſtiua iā ſolēnitas nobis re-
currit ānua: q̄ ples dei īclyta
paterna fulſit glīa. Perſpicuo nā
lumine cādido tectū pōdere: xp̄z
in aruo hac die clari vidērūt eroēs.

O quā digna celebritas ī q̄ polo
rum dignitas: telluris hui⁹ īfima
irradiauit nubila. O clientes exi
mij q̄ hui⁹ tā egregij: clarꝫ decus ꝓ
digij suis viderūt ocl'is. Tu natē
p̄ris vnice cūctoꝝ clemēter resoue:
q̄ tue festū glīe deuote colūt hodie.
Laꝰ p̄ri īuisibili laꝰ ei⁹ almo flami
ni: lausqꝫ sit vnigeīto orbis terraꝝ
dn̄o. A. In festo oīꝫ sctoꝝ. ad. A. hym⁹.
Christe redēptor oīꝫ cōserua tu
os famloꝝ: btē sēper v̓ginis pla
cat⁹ sctis precib⁹. Beata q̄qꝫ agmina
celestiū spūꝫ: preterita presētia futu
ra mala pellite. Uates eterni iudi
cis apostoliqꝫ dn̄i: suppliciť expos
cim⁹ saluari v̄ris precib⁹. Marty
res dei incliti cōfessoresqꝫ lucidi:

vrı̄s oꝛonibꝰ nos ferte in celestibꝰ. Chor̄ sctāꝝ ꝟginū monachorūq; oīm: simul cū sctīs oībꝰ cōsortes xp̄i facite. Gentē auferte perfidam credētiū de finibꝰ: vt xp̄o laudes debitas persoluamꝰ alacriter. Gloria p̄ri ingenito eiusq; vnigenito: vna cū sc̄o sp̄u in sempiterna sc̄la. A.

Iesu saluator sc̄li redēp[Ad. lau. hyꝰ]tis ope subueni: et pia dī genitrix salutē posce miseris. Cetꝰ oēs angelici patriarchaꝝ cunei: et ꝓphetaruꝫ merita nobis precēt veniam. Baptista xp̄i preuiꝰ et clauiger etherēꝰ: cū ceteris ap̄lis nos soluāt nexu criminis. Chorꝰ sacratꝰ martyꝝ cōfessio sacerdotū: et virginalis castitas nos apctis abluāt. Monacho

trū ſuffragia oēsq3 ciues celici: an
nuāt votis ſupplicā ꝛ vite poſcāt
premiū. La⁹ honor vt⁹ glīa deo prī
ꝛ filio: ſctō ſimul paraclito ī ſclōꝝ
ſecla. Amen. ps.
Deus de⁹ me⁹ reſpice in me ꝫ
q̄re me dereliq̄ſti: lōge a ſalute
mēa verba delictoꝝ meoꝝ. De⁹ me⁹
clamabo per diē ꝛ nō exaudies: ꝛ
nocte ꝛ nō ad inſipiētiā mihi. Tu
autē in ſctō habitas: la⁹ iſrael.
In te ſperauerūt pr̄es nr̄i: ſperaue-
rūt ꝛ liberaſti eos. Ad te clamaue-
rūt ꝛ ſalui facti ſūt: ī te ſperauerūt
ꝛ nō ſūt cōfuſi. Ego aūt ſū vermis
ꝛ nō homo: obꝓbriū hoīz ꝛ abiec-
tio plebis. Oēs vidētes me deriſe-
rūt me: locuti ſūt labijs ꝛ mouerūt

caput. Sperauit in dño eripiat
euꝫ: saluũ faciat eũ qm̃ vult euꝫ.
Qm̃ tu es q̇ extraxisti me de vẽtre.
spes mea ab vberib9 matris mee:
in te proiect9 suꝫ ex vtero. De vẽtre
matris mee de9 me9 es tu: ne disce-
sseris a me. Qm̃ tribulatio ꝓxima
est: qm̃ nõ est q̇ adiuuet. Circũ-
dederũt me vituli multi: tauri pi-
gues obsederũt me. Aperuerũt su-
per me os suũ: sicut leo rapiẽs et
regiẽs. Sicut aq̃ effusus suꝫ: ⁊ dis-
persa sũt oĩa ossa mea. Factũ ẽ cor
meũ tanq̃ꝫ cera liq̃scẽs: in medio
vẽtris mei. Aruit tanq̃ꝫ testa virt9
mea ⁊ lingua mea adhesit faucib9
meis: ⁊ in puluerẽ mortis dedu-
xisti me. Qm̃ circũdederũt

me canes multi: cōsiliū malignā
tiū obsedit me. Foderūt manus
meas ⁊ pedes meos: dinumerave
rūt ōnia ossa mea. Ipsi vero cōsideraue
rūt ⁊ inspexerūt me. diuiserūt
sibi vestimēta mea: ⁊ super vestē
meā miserūt sortē. Tu aūt dñe ne
elongaveris auxiliū tuū: ad de
fēsioē meā cōspice. Erue a framea
de⁹ aīaʒ meā: ⁊ de manu canis vnicā
meā: Salua me ex ore leōis: ⁊ a
cornib⁹ vnicorniū humilitatē meā.
Narrabo nomē tuū fratrib⁹ meis:
in medio ecclie laudabo te. Qui ti
metis dñʒ laudate eū: vniuersuʒ
semē iacob glorificate eū. Timeat euʒ
ōe semē isrl: qm nō spreuit neq; des
pexit deprecatioē pauperis. Nec

auertit faciē suā a me: et cū clamarē
ad eū exaudiuit me. Apō te laus mea
in ecclīa magna: vota mea reddā in
cōspectu timētiū eū. Edēt paupes et
saturabūtur: et laudabūt dnm q requirūt
eū: viuēt corda eoꝝ in sclm sclī. Re
miniscētur et cōuertētur ad dnm: vniuersi
fines terre. Et adorabūt ī cōspectu
eius: vniuerse familie gētiū. Qm dnī ē
regnū: et ipe dnabitur gētiū. Māduca
et adorauerūt
uerūt oēs pingues tre: ī cōspectu eius
cadēt oēs q descēdūt ī trā. Et aīa
mea illi viuet: et semē meū suiet
ipsi. Annūciabitur dno generatio
vētura. et ānūciabūt celi iusticiā
eius pplo q nascetur: quē fecit dns. ps.
Dnī est terra et plenitudo eius:
orbis terraꝝ et vniuersi qui

habitant in eo. Quia ipse super maria
fundavit eum: et super flumina
preparavit eum. Quis ascendet in mon-
tem domini: aut quis stabit in loco sancto
eius? Innocens manibus et mundo cor-
de: qui non accepit in vano animam suam:
nec iuravit in dolo proximo suo. Hic
accipiet benedictionem a domino: et misericordiam
a deo salutari suo. Hec est genera-
tio querentium eum: querentium faciem dei iacob.
Attollite portas principes vestras et
elevamini porte eternales: et intro-
ibit rex glorie. Quis est iste rex glorie:
dominus fortis et potens dominus potens in
prelio. Attollite portas principes
vestras: et elevamini porte eternales:
et introibit rex glorie. Quis est iste
rex glorie: dominus virtutum ipse est rex glorie. ps

Pſ. 4.

Cum invocarem, exaudivit me Deus justitiæ meæ * in tribulatione dilatasti mihi.

Miserere mei, * et exaudi orationem meam.

Filii hominum usque-

Et scitote quoniam
mirificavit Dominus
sanctum suum: * Domi-
nus exaudiet me cum
clamavero ad eum.

Irascimini, et nolite pe-
care: * quæ dicitis in cor-
dibus vestris, in cubilibus
vestris compungimini.

no.✱ Multi dicunt: quis os-
tendit nobis bona?

Signatum est super
nos lumen vultus tui Do-
mine:✱ dedisti lætitiam
in corde meo.

A fructu frumenti vini,
et olei sui ✱ multiplica-
ti sunt.

idipsu

dormiam, et requiescam.

Quoniam tu Domine singulariter in spe * constituisti me.

Ps. 22.

Dominus regit me, et nihil mihi deerit: * in loco pascuæ ibi me collocavit.

meam convertit.

Deduxit me super semitas justitiæ,* propter nomen suum.

Nam, et si ambulavero in medio umbræ mortis, non timebo mala:* quoniam tu mecum es.

Virga tua, et baculus tuus:* ipsa me consolata sunt.

Parasti in conspectu meo mensam, * adversus eos, qui tribulant me.

Impinguasti in oleo caput meum: * et calix meus inebrians quam præclarus est!

Et misericordia tua subsequetur me * omnibus diebus vitæ meæ

Et ut inhabitem in do-
mo Domini; * in longi-
tudinem dierum.

A

Ad te Domine clamabo — fol. — 39
Afferte Domino — fol. — 41
Audite hæc — fol. — 73
Attendite popule — fol. — 113
Audite Cæli — fol. — 168

B.

Beatus vir — fol. — 3
Beati quorum — fol. — 45
Benedicam Dominum — fol. — 47
Beatus qui inteligit — fol. — 65
Benedixisti — fol. — 130
Bonum est — fol. — 147
Benedic 1.° — fol. — 150
Benedic 2.° — fol. — 152
Bonum est — fol. — 167

C.

Confitebor tibi — fol. — 8
Conserva me — fol. — 15
Cæli enarrant — fol. — 22
Confitemini Domino — fol. — 35
Confitebor tibi — fol. — 60
Confitebimur tibi — fol. — 110
Cantemus Domino — fol. — 123
Cantate 1.° — fol. — 139
Cantate 2.° — fol. — 146
Confitemini 1.° — fol. — 154
Confitemini 2.° — fol. — 157
Confitemini 3.° — fol. — 160

D.

Domine quis — fol. — 4
Domine ne in furore — fol. — 5
Domine Deus meus — fol. — 6
Domine Dominus — fol. — 7
Dixit incipiens — fol. — 13
Domine quis — fol. — 14
Diligam te — fol. — 18
Domine in virtute — fol. — 25
Dominus illuminatio — fol. — 38
Dixit injustus — fol. — 51
Domine ne in furore — fol. — 55
Dixit Custodiam — fol. — 61
Deus auribus — fol. — 67
Deus noster — fol. — 71
Deus Deorum — fol. — 75
Deus repulisti — fol. — 87
Deus in adjutorium — fol. — 102
Deus judicium — fol. — 104
Deus venerunt — fol. — 118
Domine refugium — fol. — 121
Deus stetit — fol. — 127
Deus quis similis — fol. — 128
Domine Deus — fol. — 133
Deus ultionum — fol. — 138
Dominus regnavit — fol. — 140
Domine exaudi — fol. — 141
Domine audivi — fol. — 142
Dominus regnavit irascanti — fol. — [illegible]6
Domine exaudi — fol. — [illegible]8
Deus laudem — fol. — 164

E

Exaudi Domine justitiam — fol. — 16.
Exaudiat te Dominus — fol. — 24
Exaltabo te Domine — fol. — 41
Exultate justi — fol. — 46
Expectans expectavi — fol. — 63
Eructavit cor meum — fol. — 69
Exaudi orationem — fol. — 81
Ego dixi — fol. — 78
Eripe me — fol. — 86
Exaudi Deus deprecationem — fol. — 88
Exaudi Deus orationem c. dep. — fol. — 90
Exurgat Deus — fol. — 92
Exultavit cor meum — fol. — 97
Exultate Deo — fol. — 126

I

In Domino confido — fol. — 12
In te Domine speravi — fol. — 42
Judica Domine — fol. — 49
Judica me — fol. — 77
In te domine — fol. — 102
Inclina Domine — fol. — 131

M.

Miserere mei Deus — fol. — 57
Magnus Dominus — fol. — 72
Miserere mei Deus, quoniam — fol. — 83
Miserere mei Deus miserere — fol. — 84
Misericordias — fol. — 134
Misericordiam — fol. — 148

N

Noli emulari — fol. — 52
Nonne Deo — fol. — 89
Notus in Judea — fol. — 110

O

Omnes gentes — fol. — 71

P.

Paratum cor meum — fol. — 163

Q

Quare fremuerunt — fol. — 3
Quemadmodum — fol. — 66
Quid gloriaris — fol. — 76
Quam bonus — fol. — 106
Qui regis — fol. — 120
Quam dilecta — fol. — 129

S.

Salvum me fac — fol. — 12
Si vere utique — fol. — 55
Salvum me fac — fol. — 99

T.

Te decet — fol. — 95

V.

Usquequo Domine — fol. — 13
Verba mea — fol. — 58
Ut quid Deus — fol. — 108
Voce mea — fol. — 112

[illegible]

11

